

HRVATSKI SABOR

Klasa: 021-12/08-09/01

Urbroj: 65-08-02

Zagreb, 06. veljače 2008.

HRVATSKI SABOR
INFORMACIJSKO-DOKUMENTACIJSKA
SLUŽBA

VI-20/2008

ZASTUPNICIMA HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICIMA RADNIH TIJELA

Na temelju članka 32. stavak 1. podstavak 3. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Godišnje izvješće Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa za 2006. i 2007. godinu***, koje je predsjedniku Hrvatskoga sabora, sukladno članku 17. stavku 5. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (*Narodne novine*, broj 163/03, 94/04 i 48/05), dostavilo Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, aktom od 22. studenoga 2007. godine.

PREDSJEDNIK

Luka Bebić

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa

Broj: PSI-GI-01/07-2
Zagreb, 22. studeni 2007.

REPUBLIKA HRVATSKA
61 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primitljeno: 14 -01- 2008		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
021-12/02-09/01	65	
Urednički broj:	Pril.	Vrij.
612/33-02-01	2	-

Hrvatski sabor
gosp. Vladimir Šeks
predsjednik Hrvatskog sabora

Poštovani gospodine predsjedniče,

Povjerenstvo je, na temelju obveze, utvrđene u čl. 17. st. 5. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05 i 141/06) i čl. 28. st. 6. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05), na svojoj 26. sjednici, održanoj 13. studenoga 2007, utvrdilo tekst Godišnjeg izvješća Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa za 2006. i 2007. godinu.

Navedeno izvješće Vam dostavljamo u prilogu ovome dopisu.

S osobitim poštovanjem,

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE O SUKOBU INTERESA

**GODIŠNJE IZVJEŠĆE
HRVATSKOM SABORU
ZA 2006. i 2007. GODINU**

Zagreb, studeni 2007.

Sadržaj

Uvod	3
Osnovni podaci o radu Povjerenstva.....	4
Vođenje registra.....	5

Sažeci odluka Povjerenstva

Odluka 1. – dužnosnik Dragan Primorac.....	7
Odluka 2. – dužnosnik Srećko Ferenčak.....	7
Odluka 3. – dužnosnik Ivan Čehok.....	8
Odluka 4. – dužnosnik Radimir Čačić.....	8
Odluka 5. – dužnosnik Pavo Klarić.....	9
Odluka 6. – dužnosnik Zdenko Mičić.....	10
Odluka 7. – dužnosnik Anto Đapić.....	10
Odluka 8. – dužnosnik Ivan Jakovčić.....	11
Odluka 9. – dužnosnik Ivan Dabo.....	11
Odluka 10. – obnašatelj javne dužnosti Željko Jerkov.....	12
Odluka 11. – dužnosnik Josip Posavec.....	12
Odluka 12. – obnašateljica javne dužnosti Tatjana Holjevac.....	12
Odluka 13. – dužnosnik Josip Križanić.....	13
Odluka 14. – dužnosnik Dinko Burić.....	14
Odluka 15. – obnašatelj javne dužnosti Zoran Kaštelan.....	14
Odluka 16. – obnašatelj javne dužnosti Nikša Michieli-Tomić.....	15

Mišljenja Povjerenstva..... 15

Mišljenje 1. -pojam sukoba interesa.....	15
Mišljenje 2. - povezane osobe.....	16
Mišljenje 3. – članstvo u trgovačkom društvu.....	16
Mišljenje 4. – istodobno obnašanje dužnosti.....	16
Mišljenje 5.- obnašatelji javne dužnosti (čl. 21. st. 3. Zakona).....	17
Mišljenje 6. – akt kolektivnog tijela i osobna odgovornost dužnosnika...17	
Mišljenje 7. - druga javna dužnost i materijalna primanja dužnosnika....17	
Mišljenje 8. – sadržaj obveze podnošenja izvješća o imovini.....	17

Iskustva Povjerenstva u primjeni Zakona i zaključci.....18

Zaključna napomena o radu Povjerenstva.....22

Privici:

1. Program-Plan jačanja mjera sprječavanja sukoba interesa
2. Izvješće Povjerenstva Nacionalnom vijeću za praćenje provedbe Nacionalnog programa suzbijanja korupcije o poduzetim mjerama vezanim uz praćenje provedbe Nacionalnog programa suzbijanja korupcije 2006.-2008.
3. Odluke Povjerenstva o sukobu interesa dužnosnika

1.Uvod

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa je tijelo javne vlasti, osnovano Zakonom o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (čl. 16. st. 1, - Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, u daljem tekstu: Zakon).

Pravni izvori za institut sprječavanja sukoba interesa su Zakon te Pravilnik Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu : Pravilnik).

Povjerenstvo se sastoji od 7 članova, koje imenuje Hrvatski sabor (čl. 16. st. 2. Zakona). Četiri člana Povjerenstva su iz redova zastupnika Hrvatskog sabora, a ostali članovi su ugledni javni djelatnici (čl. 16. st. 3. Zakona).

Povjerenstvo, uz gore navedene propise, djeluje i na temelju dobrih običaja, političke odgovornosti i vjerodostojnosti dužnosnika (čl. 17. st. 1. Zakona).

Osnovne zadaće Povjerenstva su: vođenje registra dužnosnika, sa sadržajem i na način propisan Zakonom (čl. 7, 7a, 8, 10, 11, 12, 14. i 15. Zakona), davanje mišljenja dužnosnicima je li neko ponašanje u skladu s načelima javnih dužnosti (čl. 5. st. 1. Zakona) te odlučivanje o tome je li određeno djelovanje ili propust povreda odredbi Zakona (čl. 17. st. 3. Zakona).

Obveza Povjerenstva da Hrvatskom saboru jednom godišnje podnosi izvješće o svome radu utvrđena je člankom 17. st. 5. Zakona.

Izvješće Povjerenstva o radu u 2006. godini je drugo izvješće koje podnosi aktualni sastav Povjerenstva i istodobno drugo izvješće Povjerenstva Hrvatskom saboru uopće, od kada je Zakonom utvrđena obveza Povjerenstva na njegovo podnošenje.

Povjerenstvo je prigodom sastavljanja ovoga izvješća uzelo u obzir primjedbe, iznesene u raspravi o prethodnom izvješću u Hrvatskom saboru, na sve dijelove sadržaja prethodnog izvješća, koje su po mišljenju Povjerenstva u načelnim i u konkretnim aspektima relevantne za sastavljanje ovoga izvješća.

Povjerenstvo napominje da je ovim izvješćem obuhvaćen rad Povjerenstva od početka kalendarske godine 2006. (isključujući onaj dio rada Povjerenstva koji je već obuhvaćen izvješćem za 2005.) pa do konca listopada 2007. Razlozi za ovakav način koncipiranja akta koji Povjerenstvo upućuje Hrvatskom saboru identični su onima, koji su navedeni i u prethodnom izvješću: radi se o predmetima (aktivnostima Povjerenstva), započetim i dijelom završenim u 2006. godini, pa bi snaga argumenta za njihovo uključivanje u ovo izvješće, budući da su u 2006. godini započeti (i formalnologički gledano) bila barem jednaka kao i za njihovo potpuno izostavljanje (jer u istoj godini nisu i dovršeni). No u svjetlu smisla i svrhe Zakona, i u kontekstu načela Zakona, koje govori da je adresat ovoga izvješća ne samo Hrvatski sabor nego i javnost Republike Hrvatske (građani imaju pravo biti upoznati s ponašanjem dužnosnika kao javnih osoba), a budući da načelo javnosti uvijek podrazumijeva i aktualnost, kao i u kontekstu (izvjesne) mogućnosti da sastav Povjerenstva bude bitno drugačiji prigodom imenovanja članova Povjerenstva iz redova zastupnika Hrvatskog sabora (što je zadaća novog saziva Hrvatskog sabora nakon parlamentarnih izbora, pa bi se novim članovima nametala obveza izvješćivanja o razdoblju u kojem nisu sudjelovali u radu Povjerenstva), Povjerenstvo ocjenjuje ovakav način koncipiranja godišnjeg izvješća jedino primjerenim.

U odnosu na prethodno izvješće, Povjerenstvo je promijenilo način prezentiranja predmeta dužnosnika, u kojima su vođeni postupci odlučivanja o sukobu interesa. Dok je naime izvješće za 2005. godinu sadržavalo, u spomenutom kontekstu, za svaki pojedini slučaj odlučivanja o

sukobu interesa, samo popis dokaznih sredstava na temelju kojih je Povjerenstvo odlučivalo i izreku (dispozitiv) odluke, ovo izvješće u svojem tekstu sadrži i naglaske problematike s kojom se Povjerenstvo susretalo prigodom odlučivanja (u smislu tumačenja propisa, njihove primjene, ali i eventualne potrebe da se propisi koji reguliraju sprječavanje sukoba interesa izmjene ili dopune). U privitku teksta izvješća, Povjerenstvo prilaže integralne tekstove odluka, donesenih u razdoblju na koje se izvješće odnosi.

Razlozi za takav način predstavljanja rada Povjerenstva nalaze se dijelom u činjenici da Povjerenstvo, nažalost, još uvijek nije u mogućnosti objaviti svoje odluke u virtualnom obliku, i time ispuniti svoju obvezu utvrđenu Zakonom i Pravilnikom, a dijelom i stoga što niti jedan dužnosnik kojemu je Povjerenstvo svojom odlukom utvrdilo sukob interesa i kao sankciju utvrdilo obvezu objave odluke o vlastitom trošku u javnom glasilu nije ispunio tu svoju obvezu. Povjerenstvo je uvjeren da činjenicu što je zbog ovakvog načina predstavljanja predmeta odlučivanja o sukobu interesa ovo izvješće donekle opsežnije nego prethodno dostatno kompenzira druga, važnija činjenica - da Povjerenstvo na taj način postupa sukladno ključnom načelu zakona o sprječavanju sukoba interesa.

2. Osnovni podaci o radu Povjerenstva

Povjerenstvo je u razdoblju na koje se odnosi izvješće održalo 12 sjednica sa 71 točkom dnevnog reda te dva stručna sastanka.

Sukladno podacima iz predmeta dužnosnika i predmeta o sukobu interesa, Povjerenstvo je tijekom 2006. i u prvih 10 mjeseci 2007. godine zaprimilo 146 podnesaka (zahtjeva za pokretanje postupka odlučivanja o sukobu interesa odnosno prijedloga za pokretanje postupka i zahtjeva za mišljenjem Povjerenstva).

Od ukupnog broja podnesaka kojim se zahtijeva odnosno predlaže postupanje (donošenje odluke ili mišljenja), 39 zahtjeva i prijedloga odnosi se na dužnosnike državne razine, a 107 na dužnosnike regionalne (područne) i lokalne samouprave odnosno na druge osobe koje obnašaju javne dužnosti.

Od navedenog ukupnog broja podnesaka, pretežu zahtjevi odnosno prijedlozi za pokretanje postupaka odlučivanja o sukobu interesa (105 zahtjeva odnosno prijedloga), dok se manji dio odnosi na zahtjeve za mišljenjem Povjerenstva (ukupno 41 zahtjev).

Od ukupnog broja podnesaka kojima se zahtijeva odnosno predlaže pokretanje postupka zbog mogućeg sukoba interesa, 27 podnesaka odnosi se na dužnosnike državne razine, 96 podnesaka odnose se na dužnosnike regionalne (područne) i lokalne razine, a 15 podnesaka odnosi se na druge osobe koje (eventualno) obnašaju javne dužnosti.

Od ukupnog broja prijava mogućeg sukoba interesa, 45 je anonimnih podnositelja, a 60 prijava podnositelji su potpisali. Od podnositelja prijave za mogući sukob interesa, koji su svoj podnesak potpisali, 30 podnositelja su državni dužnosnici ili članovi političkih stranaka.

Prema vrstama dužnosti, koju obavljaju osobe prijavljene za mogući sukob interesa, 1 prijava odnosi se na predsjednika Republike Hrvatske, 1 prijava upućena je protiv predsjednika Vlade Republike Hrvatske, 13 prijava navodi mogući sukob interesa za zastupnike Hrvatskog sabora, 2 prijave odnose se na ministre, 2 na pomoćnike ministara, 4 na državne tajnike, 2 na ravnatelje državnih zavoda, 1 na pomoćnika ravnatelja državnog zavoda, 8 prijava podneseno je protiv županâ, 2 protiv zamjenika županâ, 10 se odnosi na gradonačelnike, 35 na općinske načelnike, a 27 podnesaka odnosi se na prijave mogućeg sukoba interesa protiv osobâ koje (eventualno) obnašaju druge javne dužnosti.

Tijekom razdoblja na koje se odnosi izvješće, Povjerenstvo je vodilo 16 postupaka odlučivanja o sukobu interesa. Od navedenog broja, u 12 slučajeva Povjerenstvo je donijelo odluku kojom

se dužnosniku utvrđuje sukob interesa, u 3 slučaja je utvrdilo da ne postoji situacija sukoba interesa, a u jednom postojanje sukoba interesa nije ocjenjivano, budući da se relevantna činjenična osnova odnosi na razdoblje prije negoli je Zakon stupio na snagu. Od 11 dužnosnika, kojima je utvrđen sukob interesa, 1 dužnosnik je zastupnik u Hrvatskom saboru, 3 dužnosnika obnaša dužnost župana, 1 dužnosnik je zamjenik župana, 1 dužnosnik je predsjednik Gradske skupštine Grada Zagreba, 1 je predsjednik Gradskog vijeća, 1 obnaša dužnost državnog tajnika u ministarstvu, 2 su dužnosnika- općinska načelnika, a 2 dužnosnika članovi općinskog poglavarstva.

Uz predmete dužnosnika koji su okončani, trenutno se u Povjerenstvu vode 2 predmeta dužnosnika, čiji je sadržaj odlučivanje o sukobu interesa.

Budući da je Povjerenstvo u 2004. godini zaprimilo ukupno 67 zahtjeva za postupanjem, u 2005. 63 zahtjeva, u 2006. 103 zahtjeva, a u prvih sedam mjeseci 2007. 39 zahtjeva, može se zaključiti da je, za razliku od 2006. godine, u kojoj je Povjerenstvo zabilježilo nagli porast broja zahtjeva, u 2007. u znatnoj mjeri smanjen broj zahtjeva (ekstrapolira li se broj zahtjeva u prvih sedam mjeseci 2007. na godišnju razinu, dolazi se do broja od 67 zahtjeva godišnje).

Na dan 31. srpnja 2007. u Povjerenstvu se nalazi sljedeći broj podnesaka, koji zahtijevaju postupanje (iskazanih po godinama njihova zaprimanja): 43 podneska za 2004, 54 podneska za 2005, 82 podneska za 2006. i 46 podnesaka za 2007.

Zaključno valja napomenuti da Povjerenstvo u izvještajnom razdoblju nije zaprimilo niti jednu obavijest dužnosnika o utjecaju na njihovu nepristranost (čl. 14. Zakona propisuje dužnosnikovu obvezu da, bude li izložen pritisku i neprimjerenom utjecaju u obnašanju javne dužnosti, o tome bez odlaganja izvijesti tijelo koje ga je izabralo ili imenovalo i Povjerenstvo).

Čl. 11. st. 3. Zakona propisuje da, ako povjerenik (na kojega je dužnosnik obavezan prema čl. 11. st. 1. Zakona prenijeti upravljačka prava koja dotični dužnosnik ima u trgovačkom društvu na temelju vlasništva više od 0,5 % dionica, odnosno udjela) stupa putem natječaja ili na drugi način u poslovni odnos s tijelima državne vlasti ili s jedinicama lokalne samouprave ili s trgovačkim društvima u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave ima upravljački udio, dužan je o takvom poslovnom događaju izvijestiti Povjerenstvo. Za pravodobnu obavijest odgovoran je i dužnosnik. I u vezi s netom citiranom odredbom Zakona, Povjerenstvo nije zaprimilo niti jednu obavijest povjerenikâ o tome da je trgovačko društvo bilo kojeg dužnosnika stupilo u poslovni odnos s navedenim tijelima javne vlasti.

3. Vođenje registra

Pravilnikom Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, o unutarnjem ustroju i postupku, određeno je da Povjerenstvo vodi sljedeće vrste predmeta i evidencija:

1. predmete dužnosnika
2. predmete o sukobu interesa
3. evidenciju mišljenja i zaključaka o pravnim stajalištima
4. evidenciju godišnjih izvješća Povjerenstva
5. evidenciju akata o kadrovskim pitanjima
6. evidenciju provedbenih propisa
7. evidenciju drugih pismena i
8. evidenciju primljenih podnesaka i otpremljenih pismena

Temeljem Zakona, gore navedenog Pravilnika Povjerenstva i zaključaka Povjerenstva, točke 1.(osim osobnih podataka), točke 3. i 4., činjenica pokrenutog postupka i donesena odluka Povjerenstva iz točke 2., te točka 6., čine javni registar i evidencije Povjerenstva.

Predmeti dužnosnika sastoje se od dva dijela: izvješća o imovini (imovinske kartice) i dokumentacije.

Izvješće o imovini u predmetu dužnosnika sadrži podatke o imovini dužnosnika, njegova bračnog druga i malodobne djece na propisanom obrascu, a dokumentacija se sastoji od izvješća dužnosnika po prestanku obnašanja dužnosti i drugih obavijesti, koje je dužnosnik obavezan dati prema Zakonu (npr. obavijest o dopuštenim naknadama i prihodima, o prijenosu upravljačkih prava na povjerenika, o primitku dara ili druge koristi, suprotno odredbama Zakona itd.).

Člankom 2. st. 1. Zakona utvrđen je krug osoba – dužnosnika - čija je temeljna obveza podnošenje izvješća Povjerenstvu s podacima o svojoj imovini, stalnim prihodima te imovini svoga bračnog druga i malodobne djece (imovinske kartice) sa stanjem na dan stupanja na dužnost, po prestanku obnašanja dužnosti i po nastanku bitne promjene u imovinskom stanju (ovo posljednje istekom godine u kojoj je promjena nastala). Nedostavljanje imovinske kartice ili navođenje neistinitih podataka je pak temeljna situacija sukoba interesa, koja je takvom definirana samim Zakonom (*ex lege*).

Ova obveza odnosi se prema čl. 2. st. 2. Zakona i na druge obnašatelje dužnosti koje imenuje ili potvrđuje Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske i Predsjednik Republike Hrvatske ako je to određeno aktom o izboru, potvrdi ili imenovanju.

Ukupno, status dužnosnika Zakon predviđa za oko 1147 osoba. Od navedene brojke, oko 533 osobe su dužnosnici državne razine, a oko 614 osoba ima status dužnosnika kao osobe koje obnašaju dužnost u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi. Iskazani ukupan broj dužnosnika je aproksimativan zbog relativno čestih promjena koje nastaju prestankom obnašanja dužnosti ili stupanjem na dužnost dužnosnika na razini izvršne vlasti, ali nažalost i zbog činjenice, navedene i u izvješću za 2005. godinu, da Hrvatski sabor još uvijek Povjerenstvu nije dostavio popis obnašatelja dužnosti koje imenuje ili potvrđuje.

Nasuprot početnim znatnim teškoćama, s kojima se Povjerenstvo susretalo na samom početku postupka prikupljanja dužnosnikovih izvješća (imovinskih kartica), osobito na razini dužnosnika lokalne i područne (regionalne) samouprave, u 2006. godini registar imovinskih kartica u materijalnom obliku sadržavao je imovinske kartice svih dužnosnika- obveznika Zakona. Za razliku od 2005. godine, u kojoj je Povjerenstvo pokrenulo nekoliko desetaka postupaka odlučivanja o sukobu interesa za dužnosnike, mahom lokalne razine, koji nisu u zakonskom roku ispunili svoju obvezu dostave imovinske kartice, tijekom razdoblja na koje se odnosi ovo izvješće Povjerenstvo nije vodilo niti jedan postupak odlučivanja o sukobu interesa iz navedenog razloga (u ovoj konstataciji valja dakako uzeti u obzir činjenicu da su 2005. godine bili provedeni izbori za članove predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i svega jedan prethodni postupak utvrđivanja činjenica i okolnosti, vezanih uz dvojbu da li je imovinska kartica predsjednika Vlade Republike Hrvatske popunjena sukladno odredbama čl. 7. i 7a Zakona. U tom prethodnom postupku Povjerenstvo je, nakon što se navedeni dužnosnik odazvao pozivu Povjerenstva da dopuni imovinsku karticu, donijelo zaključak kojim je utvrdilo da je dužnosnik sadržajem dopune imovinske kartice ispunio svoju obvezu izvješćivanja o imovnom stanju u smislu čl. 7. i 7. a Zakona.

U početnom dijelu izvješća o vođenju registra istaknuto je da je registar potpun u smislu da su svi dužnosnici, pravodobnim predavanjem obavijesti o imovinskom stanju, ispunili svoju zakonsku obvezu utvrđenu čl. 7. i 7a Zakona.

Međutim, registar odnosno zbirka podataka u virtualnom obliku još uvijek nije ustrojena na način da uneseni podaci koje je Povjerenstvo obvezno objaviti sukladno Zakonu i Pravilniku (središnji dio tih podataka je upravo registar, ali bi se na stranici Povjerenstva trebale naći i zbirke akata – odluka, mišljenja, zaključaka, priopćenja, izvješća – i pravnih stajališta) budu doista i dostupni javnosti po svim modusima pretraživanja, uz istodobno automatsko ažuriranje svih unesenih podataka i primjerenu zaštitu od neovlaštenog uvida i mijenjanja podataka.

Povjerenstvo je u vezi s navedenim 17. svibnja 2007. prihvatilo ponudu računalnih stručnjaka Stručne službe Hrvatskog sabora za izradu aplikacije i web-stranice, a Tajništvo Hrvatskog sabora je dalo suglasnost za provođenje postupka.

4. Odluke Povjerenstva

U ovom dijelu izvješća navedeni su dispozitivi odluka Povjerenstva, izrečeni u postupcima odlučivanja o sukobu interesa dužnosnika, kronološkim redoslijedom donošenja pojedinih odluka te sažeci obrazloženja odluka, odnosno sažeta činjenična osnova na kojoj se temelje pojedine odluke. Integralni tekstovi odluka nalaze se, kako je već navedeno, u prilogu ovog izvješća.

4.1. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika dr. sc. Dragana Primorca

Dispozitiv odluke glasi:

Odbacuje se prijava sukoba interesa, podnesena protiv dužnosnika dr. sc. Dragana Primorca, ministra znanosti, obrazovanja i športa.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku je sljedeći:

Odlukom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, kojemu je na čelu dužnosnik dr. sc. Primorac, prihvaćen je projekt razvojnih i tehnologijskih jezgri (projekt Jezgra 23), a ministar postaje jednim od voditelja tog projekta. Na temelju navedene odluke Ministarstvo navedenom projektu osigurava novčana sredstva.

Povjerenstvo ocjenjuje da dužnosnik nije bio u situaciji sukoba interesa, budući da su mu sva prava i obveze vezane uz navedeni projekt prestale prije donošenja odluke o financiranju projekta (druga je osoba, sukladno zahtjevu dužnosnika, umjesto dužnosnika imenovana voditeljem projekta).

4.2. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika Srečka Ferenčaka

Dispozitiv odluke glasi:

Odbacuje se zahtjev za odlučivanje o postojanju okolnosti sukoba interesa za dužnosnika Srečka Ferenčaka.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku je sljedeći:

Budući da je činjenična osnova, koju bi Povjerenstvo trebalo ocjenjivati, u potpunosti vezana uz događaje prije stupanja na snagu Zakona, Povjerenstvo je zahtjev dužnosnika za odlučivanjem o sukobu interesa odbacilo.

4.3. Odlučivanje o sukobu interesa dužnosnika Ivana Čehoka

Dispozitiv odluke glasi:

Dužnosnik Ivan Čehok je u sukobu interesa zbog povrede odredaba čl. 1. st. 2. u vezi s čl. 3. st. 3. i čl. 4. Zakona, te odredaba čl. 6. toč. c) Zakona i čl. 6. toč. i) Zakona, jer je kao odgovorna osoba i zastupnik Grada Varaždina sudjelovao u donošenju zaključaka Gradskog poglavarstva o utvrđivanju otkupne cijene zemljišta kčbr. 3753/24 na području Grada Varaždina zvanom Ribnjak, u nekadašnjem vlasništvu Vesne Cesarec, s dužnosnikom Čehokom povezane osobe u smislu čl. 4. Zakona, po dvostruko većoj cijeni u odnosu na druge bivše suvlasnike zemljišta.

Zbog utvrđenog sukoba interesa dužnosniku Ivanu Čehoku se, sukladno odredbi članka 19. stavak 2. i 4. Zakona, izriče sankcija javnog objavljivanja odluke Povjerenstva na trošak dužnosnika u službenom glasilu Grada Varaždina i Varaždinske županije.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku je sljedeći:

Odluka Povjerenstva odnosi se na postupak otkupa fizički jedinstvenog zemljišta u vlasništvu četiri fizičke osobe (suvlasnika navedenog zemljišta) koji je proveo Grad Varaždin na temelju odluka Gradskog poglavarstva Grada (dužnosnik Čehok je, kao gradonačelnik Grada Varaždina, predsjednik Gradskog poglavarstva, tijela Grada koje upravlja pokretninama i nekretninama Grada). Postupak kupoprodaje proveden je na način da je troje prodavatelja ostvarilo kupoprodajnu cijenu od 20 eura po m², a jedan prodavatelj cijenu od 40 eura po m².

Nakon provedenog dokaznog postupka, Povjerenstvo je utvrdilo da postupak otkupa navedenog zemljišta u odnosu na jednu prodavateljicu nije bio proveden na isti način kao postupak otkupa u odnosu na ostale prodavatelje, da su prodavatelji takvim razlikama u postupku bili dovedeni u nepovoljniji položaj te da su razlike u postupku rezultirale bitnim razlikama u ostvarenoj kupoprodajnoj cijeni dijelova fizički jedinstvenog zemljišta. Nadalje, postupak otkupa zemljišta sadrži niz nezakonitosti odnosno proveden je suprotno podzakonskim aktima; nije postojala potreba za hitnim otkupom zemljišta niti bi za Grad u slučaju neotkupljivanja nastale nesagledive financijske posljedice; dužnosnik Čehok je kao gradonačelnik aktivno sudjelovao u postupku pregovaranja i zagovarao hitnu prodaju zemljišta; prodavateljica, koja je zemljište prodala po dvostruko višoj cijeni je kao supruga predsjednika Županijske komore u Gradu interesno povezana osoba s dužnosnikom. Iz navedenog se može zaključiti da dužnosnik nije odgovorno, savjesno i nepristrano obavljao svoju dužnost te da je u sukobu interesa.

Protiv ove odluke Povjerenstva dužnosnik je podnio zahtjev za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i temeljnih sloboda Upravnom sudu Republike Hrvatske.

Upravni sud Republike Hrvatske je svojom presudom, broj Zpa-15/2006-7, od 8. lipnja 2007. odbio zahtjev dužnosnika.

4.4. Odlučivanje o sukobu interesa dužnosnika Radimira Čačića

Dispozitiv odluke glasi:

1. Dužnosnik Radimir Čačić, župan Varaždinske županije i bivši ministar javnih radova, obnove i graditeljstva, nalazi se u sukobu interesa jer je prekršio odredbe čl. 1. st. 2. Zakona u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona te čl. 6. st. 1. toč. g) i i) Zakona, jer je kao dužnosnik, ministar javnih radova, obnove i graditeljstva te predsjednik Upravnog vijeća Agencije za promet nekretninama utjecao na dobivanje poslova trgovačkih društava koja su s njim interesno povezana, posredstvom tijela kojima je bio na čelu.

Dakle, dužnosnik je koristio javnu dužnost za osobni probitak (čl. 3. st. 3. Zakona), jer je utjecao na sklapanje pravnih poslova kako bi postigao osobni probitak (čl. 6. st. 1. toč. g) i i) te se našao u situaciji u kojoj privatni interes utječe ili može utjecati na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti (čl. 1. st. 2. Zakona).

2. Dužnosnik iz točke 1. izreke ove odluke nalazi se u sukobu interesa, jer je prekršio odredbu čl. 11. st. 3. Zakona, budući da povjerenik iz čl. 11. st. 1. Zakona nije ispunio svoju obvezu izvješćivanja Povjerenstva o stupanju u poslovni odnos s ministarstvom javnih radova, obnove i graditeljstva, za što sukladno čl. 11. st. 3. Zakona odgovara i dužnosnik.

3. Dužnosniku iz točke 1. i 2. izreke ove odluke izriče se, sukladno odredbi čl. 19. st. 2. i 4. Zakona, sankcija javnog objavljivanja ove odluke na trošak dužnosnika u službenom glasilu Varaždinske županije.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku je sljedeći:

Dužnosnik Čačić je prema činjeničnom stanju, koje je utvrdilo Povjerenstvo, kao tadašnji ministar javnih radova, obnove i graditeljstva, i, istodobno, predsjednik Upravnog vijeća Agencije za promet nekretninama, sklapanjem pravnog posla između Ministarstva i Agencije, a protivno kogentnim zakonskim odredbama koje definiraju djelatnost APN-a kao javne ustanove, protivno istovrsnim kogentnim zakonskim odredbama koje propisuju da se djelatnost javne ustanove može mijenjati jedino uz prethodnu suglasnost osnivača (u konkretnom slučaju osnivač je Vlada Republike Hrvatske), a osobito protivno ustavnim odredbama, koje priječe da se djelokrug poslova tijela državne uprave mijenja na bilo koji drugi način osim zakonom (dakle, čak i pod pretpostavkom da je postojala suglasnost Vlade Republike Hrvatske za promjenu djelatnosti APN-a, ta djelatnost odnosno njezin središnji dio nisu mogli biti preneseni na ministarstvo), prenio na Ministarstvo bitan dio poslova APN-a. Time je, kao osoba koja predstavlja Ministarstvo, upravlja njegovim radom i odgovorna je za zakonito obavljanje njegovih poslova, omogućio trgovačkim društvima, s njime interesno povezanim, materijalni probitak, što sukladno Zakonu predstavlja okolnost sukoba interesa.

Dužnosnik se također nalazi u situaciji sukoba interesa činjenicom da povjerenik dužnosnika Povjerenstvo nije izvijestio da trgovačka društva, povezana s dužnosnikom, stupaju u poslovni odnos s tijelima državne vlasti.

Dužnosnik je podnio zahtjev za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i temeljnih sloboda Upravnom sudu Republike Hrvatske.

Postupak pred Sudom je u tijeku.

4.5. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika Pavu Klarića

Dispozitiv odluke glasi:

1. Dužnosnik Pavo Klarić, općinski načelnik Općine Gornji Bogićevci, u sukobu je interesa zbog povrede odredaba čl. 1. st. 2. Zakona, u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona i čl. 4. Zakona te odredaba čl. 6. toč. b) i G) Zakona, jer je svojim djelovanjem u svojstvu dužnosnika, kršeći načelo jednakosti pred zakonom i utječući na odluke Općinskog vijeća Općine Gornji Bogićevci, omogućio prijam u radni odnos u upravno tijelo Općine vlastitoj supruzi.
2. Dužnosniku iz toč. 1. ove odluke izriče se sankcija javnog objavljivanja odluke Povjerenstva na teret dužnosnika u službenom glasilu Općine.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku je sljedeći:

Općinsko vijeće je raspisalo natječaj za prijam djelatnika u radni odnos na neodređeno vrijeme za radno mjesto pročelnika Jedininstvenog upravnog odjela Općine. Na natječaj se javilo četvero kandidata, među kojima i supruga dužnosnika. Tijelo čija je obveza bila provesti postupak po natječaju je Povjerenstvo, u čijem je radu sudjelovao i dužnosnik. Protivno odredbama Zakona o lokalnoj i područnoj samoupravi i Zakona o državnim službenicima i namještenicima, unatoč činjenici da Povjerenstvo nije donijelo odluku o izboru, aktivnim djelovanjem dužnosnika postupak prijma nastavlja voditi, a ostalim kandidatima onemogućuje zaštitu prava u postupku izbora. Općinsko vijeće, koje donosi odluku o prijmu supruge dužnosnika (po Zakonu povezane osobe).

4.6. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika Zdenka Mičića

Dispozitiv odluke glasi:

- 1. Dužnosnik Zdenko Mičić, državni tajnik za turizam u Ministarstvu mora , turizma, prometa i razvitka, nalazi se u sukobu interesa, budući da je prekršio odredbe čl. 11. st. 5. i st. 6. Zakona, činjenicom obnašanja dužnosti predsjednika Nadzornog odbora trgovačkog društva Liburnia Riviera Hoteli d.d. i temeljem činjenice da se navedeno trgovačko društvo ne nalazi na popisu trgovačkih društava od posebnog državnog interesa.**
- 2. Poziva se dužnosnik iz toč. 1. ove odluke da u roku od 30 (trideset) dana svoje djelovanje uskladi s odredbama ovog Zakona.**

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku je sljedeći:

Članstvo dužnosnika u nadzornim odborima trgovačkih društava, koja nisu trgovačka društva od posebnog državnog, odnosno područnog i lokalnog interesa predstavlja situaciju sukoba interesa *ex lege*. Dužnosnik Mičić bio je članom trgovačkog društva koje nije bilo utvrđeno trgovačkim društvom od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku.

Dužnosnik je postupio u skladu s toč. 2. odluke i time razriješio sukob interesa.

4.7. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika Antu Đapića

Dispozitiv odluke glasi:

Dužnosnik Anto Đapić, gradonačelnik Grada Osijeka, nije povrijedio odredbe Zakona te se ne nalazi u situaciji sukoba interesa činjenicom da je kao potpredsjednik NK Osijek putovao na nogometnu utakmicu Arsenal - Dinamo u London.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku:

Dužnosnik je putovao na nogometnu utakmicu na poziv i kao gost NK Dinamo, u svojstvu potpredsjednika NK Osijek. Članstvo dužnosnika u športskoj udruzi po Zakonu predstavlja dopuštenu djelatnost dužnosnika.

4.8. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika Ivana Jakovčića

Dispozitiv odluke glasi:

Dužnosnik Ivan Jakovčić, župan Istarske županije, nalazi se u sukobu interesa zbog povrede odredaba čl. 1. st. 3. Zakona, u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona i čl. 6. toč. i) Zakona, jer je, koristeći položaj dužnosnika utjecanjem na odluku izvršne vlasti Grada Poreča, kupio nekretninu u vlasništvu Grada Poreča na način da je natječaj za prodaju nekretnine proveden 2002. godine, a kupoprodajni ugovor sklopljen, i kupoprodajna cijena za nekretninu plaćena, dvadeset i jedan mjesec nakon provedenog natječaja, 2004. godine, te je na taj način, stjecanjem navedene povlastice, pogodovao vlastitom privatnom interesu.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku:

Na temelju zahtjeva dužnosnika, Grad Poreč u listopadu 2002. raspisuje natječaj za prodaju nekretnine u vlasništvu Grada, u centru Poreča. Nakon što Grad dužnosnikovu ponudu ocjenjuje najpovoljnijom, dužnosnik vlastitim aktivnim djelovanjem zahtjeva, i uspijeva, odgoditi postupak kupoprodaje, navodeći da nije u mogućnosti platiti kupoprodajnu cijenu, a također vlastitim djelovanjem inicira nastavak postupka kupoprodaje dvadeset i jedan mjesec nakon provedenog natječaja. Neformalnost postupka, neutemeljenog u važećim propisima i očito kršenje načela jednakosti pred zakonom (jer takav postupak nije primjenjiv na sve slučajeve u kojima Grad raspolaže vlastitom imovinom), rezultirala su pogodovanjem privatnom interesu dužnosnika, uz nedovoljnu zaštitu javnog interesa Grada.

4.9. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika Ivana Dabu

Dispozitiv odluke glasi:

Dužnosnik Ivan Dabo, gradonačelnik Grada Novalje, nalazi se u sukobu interesa u smislu čl. 2. st. 2. Zakona u vezi čl. 3. st. 3. Zakona, jer je koristio položaj dužnosnika utjecanjem na odluke izvršne vlasti Grada Novalje da bi interesno pogodovao povezanim osobama Slavku Lončaru i Oliveru Kocijanu u postupku kupoprodaje zemljišta u vlasništvu Grada Novalje.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku je sljedeći:

Gradsko poglavarstvo Grada Novalje raspisalo je natječaj za prodaju nekretnine (građevinskog zemljišta, posljednjeg raspoloživog u vlasništvu Grada, lociranom nasuprot Zrću). Na natječaju su sudjelovale, i najpovoljnijim ponuđačima ocijenjene, dvije osobe za koje je utvrđeno da su prema okolnostima slučaja interesno povezane s dužnosnikom (nalazile su se u poslovnom odnosu sa suprugom dužnosnika). Grad naknadno raspisuje novi natječaj za zemljište, koje u naravi čini okućnicu za već prodano zemljište povezanim osobama, i na tom natječaju se ponovno kao najpovoljniji ponuđači pojavljuju navedene povezane osobe.

Dužnosnik je protivno odredbama Zakona sudjelovao u natječajnom postupku, a sam postupak proveden je na način da nije poštovan princip javnosti, koji prema Zakonu o vlasništvu i

drugim stvarnim pravima predstavlja preduvjet za formiranje tržišne cijene nekretnine u vlasništvu Grada.

4.10. Odlučivanje o sukobu interesa za obnašatelja javne dužnosti Željka Jerkova

Dispozitiv odluke glasi:

Obnašatelj javne dužnosti Željko Jerkov, predsjednik Gradskog vijeća Grada Splita, nalazi se u sukobu interesa u smislu čl. 1. st. 2. Zakona, u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona i čl. 8. st. 1. Zakona, jer mu je troškove puta, koji nije imao obilježja službenog puta, boravka u Moskvi i nazočnosti nogometnoj utakmici Rusija-Hrvatska, odigranu u Moskvi 6. rujna 2006, snosio Dmitry Zheleznyak, predsjednik Nadzornog odbora trgovačkog društva Luka d.d. iz Splita, dok je istodobno navedeno trgovačko društvo, kao pravna osoba u poslovnom odnosu s Gradom Splitom, imalo nepodmirenih novčanih obveza prema Gradu.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku je sljedeći:

Dužnosnik je navedenoj nogometnoj utakmici bio nazočan po pozivu osobe, i na trošak trgovačkog društva u kojoj osoba koja je pozvala dužnosnika ima značajne poslovne udjele, a isto trgovačko društvo Gradu Splitu duguje znatan iznos komunalne naknade, čime činjenica prihvaćanja plaćanja troškova puta predstavlja u smislu Zakona nedopušteni dar.

4.11. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika Josipa Posavca

Dispozitiv odluke glasi:

Odbija se prijava sukoba interesa, podnesena protiv dužnosnika Josipa Posavca, župana Međimurske županije.

Sažetak činjenične osnove, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku je sljedeći:

Poglavlarstvo Međimurske županije je dalo suglasnost Muzeju Međimurja Čakovec za provođenje postupka javne nabave neposrednom pogodbom s trgovačkim društvom Manor Informatika d.o.o, u kojem dužnosnik ima poslovne udjele. Budući da je predsjednica Upravnog vijeća Muzeja istodobno i supruga dužnosnika, sklapanje toga posla za dužnosnika bi predstavljalo situaciju sukoba interesa. Činjenica da do sklapanja navedenog posla nije došlo, kao i činjenica da je dužnosnik na povjerenika prenio svoja upravljačka prava u trgovačkom društvu, predstavlja temelj za odluku Povjerenstva u navedenom obliku.

4.12. Odlučivanje o sukobu interesa za obnašateljicu javne dužnosti Tatjanu Holjevac

Dispozitiv odluke glasi:

1. Dužnosnica Tatjana Holjevac, predsjednica Gradske skupštine Grada Zagreba, nalazi se u sukobu interesa temeljem činjenice da je kao osoba koja obnaša javne dužnosti u smislu čl. 21. st. 3. Zakona, a protivno odredbi čl. 11. st. 5. i st. 7. Zakona, članica Nadzornog odbora trgovačkog društva Elka Kabeli d.o.o.

2. Dužnosnica iz toč. 1. ove odluke poziva se da svoje djelovanje uskladi s odredbama Zakona te da o tome u roku od u roku od 15 (petnaest) dana izvijesti Povjerenstvo.

Činjenična osnova, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku:

Nedvojbeno je činjenica da navedeno trgovačko društvo nije odlukom predstavničkog tijela Grada utvrđeno kao trgovačko društvo od posebnog interesa za Grad. Također je nedvojbeno utvrđeno da obnašateljica dužnosti ima takav status temeljem odredbe čl. 21. st. 3. Zakona, budući da Grad Zagreb na temelju zakona ima položaj županije, a predsjednici županijskih skupština su obnašatelji javnih dužnosti na temelju kriterija za njihovo uključivanje među obveznike Zakona, odnosno članaka Zakona navedenih u članku 21. st. 3. Zakona: poslovi od javnog interesa uvijek su definirani na normativni način izraženom općom (javnom) voljom, obnašatelji poslova od javnog interesa uvijek su izabrani ili imenovani na dužnosti odgovarajućom javnom procedurom, i na kraju, javni su poslovi uvijek financirani javnim sredstvima.

Dužnosnica je nakon donošenja odluke Povjerenstva postupila sukladno toč. 2. odluke te je time razriješila okolnosti sukoba interesa.

4.13. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika Josipa Križanića, općinskog načelnika Općine Jalžabet

1. Dužnosnik Josip Križanić, općinski načelnik Općine Jalžabet, u sukobu je interesa zbog povrede odredaba čl. 1. st. 2. Zakona, u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona i čl. 11. st. 5. Zakona, jer uz obavljanje dužnosti općinskog načelnika obavlja i dužnost predsjednika uprave Veterinarske stanice d.d. Varaždin.

2. Dužnosnik iz toč. 1. ove odluke bio je u sukobu interesa u razdoblju od 24. listopada 2003. do 28. kolovoza 2007. zbog povrede odredaba čl. 1. st. 2. Zakona u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona i čl. 9. Zakona, budući da je primao novčanu naknadu za obavljanje dužnosti općinskog načelnika Općine Jalžabet uz istodobno primanje novčane naknade za obavljanje poslova predsjednika uprave Veterinarske stanice d.d. Varaždin.

3. Dužnosnik iz toč. 1. ove odluke bio je u sukobu interesa do 12. listopada 2007. zbog povrede odredaba čl. 1. st. 2. Zakona u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona i čl. 11. st. 1. Zakona, budući da kao vlasnik 8,9 % dionica Veterinarske stanice d.d. Varaždin do navedenog datuma nije prenio svoja upravljačka prava na drugu osobu ili posebno tijelo.

4. Dužnosniku iz toč. 1. ove odluke izriče se, u vezi s toč. 2. i toč. 3. ove odluke sankcija javnog objavljivanja ove odluke na trošak dužnosnika.

5. Poziva se dužnosnik iz toč. 1. ove odluke da u pogledu toč. 1. ove odluke u roku od 15 (petnaest) dana otkloni uzroke postojanja sukoba interesa te o tome bez odlaganja izvijesti Povjerenstvo.

Činjenična osnova, na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku:

U vezi s toč. 1. odluke, dužnosnik je protivno odredbi Zakona koja dužnosnicima zabranjuje članstvo u upravama i nadzornim odborima trgovačkih društava predsjednik uprave trgovačkog društva Veterinarska stanica d.d.d Varaždin.

U pogledu toč. 2. odluke, dužnosnik je protivno odredbi Zakona koja zabranjuje da dužnosnici tijekom obnašanja dužnosti primaju drugu plaću ili bilo kakvu naknadu osim stvarno učinjenih putnih i drugih troškova, primao, uz novčanu naknadu za obavljanje dužnosti načelnika, i novčanu naknadu za obavljanje poslova predsjednika uprave Veterinarske stanice Varaždin.

Toč. 3. ujedno je i sažetak za taj dio odluke relevantnih činjenica.

4.14. Odlučivanje o sukobu interesa za dužnosnika Dinka Burića, zamjenika župana Osječko-baranjske županije

Dispozitiv odluke glasi:

1. Dužnosnik Dinko Burić, zamjenik župana Osječko-baranjske županije nalazi se u sukobu interesa zbog povrede čl. 1. st. 2. Zakona, u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona te čl. 6. toč. i) Zakona, jer je koristeći javnu dužnost sklopio ugovor o provođenju specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite s Domom zdravlja Donji Miholjac.

2. Dužnosnik iz toč. 1. ove odluke nalazi se u sukobu interesa zbog povrede čl. 1. st. 2. Zakona u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona te čl. 11. st. 9. Zakona, jer uz plaću koju ostvaruje kao liječnik specijalist u privatnoj ordinaciji, prima i plaću zamjenika župana u neto iznosu od 2.000,00 kuna.

3. Dužnosniku iz točke 1. ove odluke izriče se sankcija javnog objavljivanja ove odluke na trošak dužnosnika u službenom glasilu Osječko-baranjske županije.

4. Poziva se dužnosnik iz točke 1. ove odluke da svoje djelovanje uskladi s odredbama Zakona te da o tome bez odlaganja izvijesti Povjerenstvo.

Činjenična osnova na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku:

Dužnosnik je, uz obnašanje javne dužnosti zamjenika župana, i obavljanje poslova prema ugovoru o provođenju specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite za osigurane osobe s područja Doma zdravlja Valpovo, s Domom zdravlja Donji Miholjac sklopio za 2005, 2006. i 2007. godinu ugovor o poslovnoj suradnji u provođenju specijalističko-konzilijarne zaštite, a da Dom zdravlja Donji Miholjac nije tijekom cijeloga navedenog razdoblja, sve do 12. ožujka 2007, izvijestio Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje da KB Osijek nije u mogućnosti ispuniti ugovornu obvezu i osigurati specijalističko liječenje za područje Doma Donji Miholjac. Dom zdravlja Donji Miholjac je ustanova, čiji je osnivač Osječko-baranjska županija.

Sukladno Zakonu, dužnosnik ima pravu na naknadu između plaće i prihoda koji ostvaruje dopuštenim djelatnostima, ako mu je plaća manja od prihoda koji ostvaruje tim djelatnostima. Budući da prihod dužnosnika premašuje iznos plaće, dužnosnik nema pravo na volonterski dodatak.

Obnašatelj javne dužnosti Zoran Kaštelan, član Općinskog poglavarstva Općine Pučišća, nalazi se u sukobu interesa prema čl. 1. st. 2. Zakona i čl. 11. st. 3. Zakona, jer je, kao vlasnik obrta „Elektro-Kaštelan“ stupio u poslovni odnos s Općinom Pučišća, a o navedenom poslovnom događaju nije izvijestio Povjerenstvo.

Činjenična osnova na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku:

Obnašatelj javne dužnosti je kao član Općinskog poglavarstva sudjelovao u postupku dodjele koncesije za održavanje javne rasvjete na području Općine, koji je okončan dodjelom koncesije obrtu čiji je vlasnik isti obnašatelj javne dužnosti.

1. Obnašatelj javne dužnosti Nikša Michieli Tomić, član Općinskog poglavarstva Općine Pučišća nalazi se u sukobu interesa u smislu čl. 1. st. 2. Zakona, čl. 11. st. 1. i 5. Zakona, jer kao vlasnik poslovnih udjela i član uprave u trgovačkom društvu „Michieli -Tomić d.o.o., nije prenio poslovne udjele u navedenom trgovačkom društvu na drugu osobu.

2. Obnašatelj javne dužnosti iz toč. 1. ove odluke nalazi se u sukobu interesa u smislu čl. 1. st. 2. Zakona i čl. 11. st. 3. Zakona, jer nije obavijestio Povjerenstvo o činjenici da je trgovačko društvo Michieli Tomić d.o.o, kao s njime povezana pravna osoba, stupilo u poslovni odnos s Općinom Pučišća sklapanjem ugovora o koncesiji za obavljanje komunalnih djelatnosti skupljanja, odvoza i odlaganja komunalnog otpada.

3. Poziva se obnašatelj javne dužnosti da u roku od 30 (trideset) dana uskladi svoje djelovanje iz toč. 1. ove odluke s odredbama Zakona.

Činjenična osnova na kojoj Povjerenstvo temelji svoju odluku:

Činjenična osnova je *mutatis mutandis* identična onoj navedenoj pod 4.15.

5. Mišljenja Povjerenstva

Prema intenciji zakonodavca, pa sukladno tome i prema smislu i svrsi zakona o sprječavanju sukoba interesa, mišljenja Povjerenstva predstavljaju temeljni pravni instrument sprječavanja (prevencije) sukoba interesa.

Baš iz tog razloga, Zakon u čl. 5. st. 1. utemeljuje obvezu dužnosnika (obnašatelja javne dužnosti) da u slučaju dvojbe o tome je li neko ponašanje u skladu s načelima javnih dužnosti, da zatraže mišljenje Povjerenstva. Ovoj obvezi dužnosnika korespondira i obveza Povjerenstva da po svakom takvom zahtjevu i postupi.

Stoga će u tekstu koji slijedi Povjerenstvo dati pregled za razumijevanje primjene Zakona bitnih mišljenja Povjerenstva, ne slijedeći samo zahtjev za formalnošću samog akta kao kriterija za njegovo uključivanje u ovaj dio izvješća, odnosno uključujući i neformalne odgovore podnositeljima upita (jer se Povjerenstvu vrlo često s takvim upitima obraćaju i građani, koji nisu formalno ovlašteni na podnošenje zahtjeva, tijela državne vlasti itd.), kao i tumačenja primjene pojedinih odredaba Zakona, koji su dio pravne osnove za donesene odluke Povjerenstva, jer su i navedeni odgovori Povjerenstva, najšire uzevši, pravna stajališta o primjeni Zakona, odnosno *de facto* mišljenja za svaki budući pojedini slučaj koji je prema činjenicama i okolnostima moguće ocijeniti i formalno na isti način, na koji je to Povjerenstvo već učinilo neformalno.

Slijede pojedini predmeti:

5.1. Sukob interesa je i takva situacija u kojoj se utvrđene konkretne činjenice i okolnosti mogu prosječnim racionalnim postupkom zaključivanja ocijeniti kao činjenice i okolnosti koje su mogle utjecati na nepristranost dužnosnika.

Suprotno često krivo (preusko) interpretiranoj definiciji sukoba interesa, i racionalna percepcija o mogućnosti da je okolnost sukoba interesa nastala, također predstavlja situaciju sukoba interesa. I sam Zakon je koncipiran tako da je dužnosnik obavezan svoje ponašanje urediti na način da se izbjegne svaka mogućnost da se određene okolnosti **ocijene** kao sukob interesa, bez obzira na to da li je sukob interesa doista i nastao (npr. konkretne okolnosti primanja dara u vrijednosti iznad 500,00 kn ne moraju nužno u svakom slučaju značiti da je njegovim primanjem doista i ostvaren utjecaj na nepristranost dužnosnika, ali ga takvim, upravo prema gore navedenom načelu, unaprijed ocjenjuje zakonodavac i dosljedno tome unaprijed zabranjuje).

5.2. S dužnosnikom povezane osobe su i pravne, a ne samo fizičke osobe, a odnos povezanosti ne mora biti neposredan.

Polazna točka za ocjenu da li je poštovano načelo zaštite javnog interesa uvijek je sam javni interes, kao interes cjeline u odnosu na svaki drugi interes koji se u odnosu na javni interes pojavljuje kao partikularni (a može biti interes pojedine fizičke, ali i pravne osobe, a sa stajališta svrhe Zakona čak i drugi javni interes-primjerice jedne upravopolitičke jedinice, premda Povjerenstvo ovdje ističe da je ovo moguće bolje normativno istaknuti).

Koliko god se činilo da je jasno kako povezanost sa osobama čijim privatnim interesima dužnosnik pogoduje ne mora biti neposredna, tu su okolnost dužnosnici često isticali kao, po njihovu mišljenju, opravdavajuću. Međutim, ona ne mijenja kvalifikaciju dužnosnika kao osobe odgovorne prema Zakonu.

5.3. Dužnosnik ne može, prema odredbi čl. 11. st. 5. Zakona, istodobno biti članom uprave trgovačkog društva.

Dužnosnik koji obavlja poslove direktora trgovačkog društva obavezan je u smislu čl. 11. st. 1. Zakona svoja upravljačka prava u dotičnom trgovačkom društvu prenijeti na povjerenika.

Ako trgovačko društvo, u kojem dužnosnik ima 0,5 % i više dionica odnosno udjela stupa u poslovni odnos s jedinicom lokalne samouprave, dužnosnik odnosno povjerenik je obavezan o takvom poslovnom događaju u smislu čl. 11. st. 3. Zakona obavijestiti Povjerenstvo.

Dužnosnik jedinice lokalne samouprave, koja s trgovačkim društvom, povezanim s dužnosnikom, započinje postupak stupanja u poslovni odnos, obavezan je izričitom i dokumentiranom osobnom izjavom izuzeti se iz tog postupka.

U kontekstu gore navedenog mišljenja valja napomenuti, da Povjerenstvo tijekom vremena na koje se izvješće odnosi, nije dobilo niti jednu obavijest o stupanju trgovačkih društava, povezanih s dužnosnicima, u poslovni odnos s tijelima državne vlasti ili s jedinicama lokalne samouprave ili s trgovačkim društvima u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave ima upravljački udio.

5.4. Istodobno obnašanje dužnosti pomoćnika ministra i općinskog načelnika ne predstavlja situaciju sukoba interesa u smislu odredaba Zakona.

Povjerenstvo je u obrazloženju mišljenja napomenulo da je odredbom čl. 10. st. 1. Zakona propisano da za vrijeme obnašanja javne dužnosti dužnosnik smije prihvatiti drugu javnu dužnost uz suglasnost tijela, koje ga je imenovalo, pod uvjetom, utvrđenim u čl. 9. Zakona (zabrana primanja druge plaće).

U pogledu inkompatibiliteta prema odredbama drugih zakona, Povjerenstvo je uputilo na odredbe čl. 6. st. 2. Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine broj: 75/93, 92/96, 48/99, 15/00, 127/00, 59/01, 190/03 i 199/03) i čl. 5. st. 2. Zakona o izboru članova predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (Narodne novine broj 44/05-pročišćeni tekst).

5.5. Predsjednik gradskog vijeća, predsjednik Gradske skupštine Grada Zagreba i predsjednik županijske skupštine predstavljaju funkcije, čiji su nositelji osobe koje obnašaju javne dužnosti u smislu čl. 21. st. 3. Zakona te stoga osobe na koje se na odgovarajući način primjenjuju odredbe čl. 3. – 6, 8. – 11. i 14. Zakona.

Radi se o primjeni svih bitnih odredaba zakona o sprječavanju sukoba interesa, osim obveze izvješćivanja o imovnom stanju i drugim prihodima. Mišljenje je Povjerenstva da se i u navedenim slučajevima radi o javnim dužnostima čiji je sadržaj u bitnom blizak sadržaju dužnosničkih prava i obveza (pa prema tome postoje i slične mogućnosti nastanka okolnosti sukoba interesa).

Čl. 21. st. 3. Zakona interesantan je u pogledu definiranja konačnih granica obuhvata osoba koje se mogu povesti pod pojam obnašatelja javne dužnosti, o čemu će više riječi biti u zaključnom dijelu izvješća.

5.6. Činjenica da je situacija sukoba interesa nastala (i) kao posljedica odluke (akta) kolektivnog tijela, ne mijenja činjenicu osobne odgovornosti dužnosnika koji je član ili čak čelnik toga tijela.

Povjerenstvu su naime dužnosnici prema kojima se vodio postupak ili koji su tražili mišljenje Povjerenstva opetovano nudili tu činjenicu kao argument u korist nepostojanja vlastite odgovornosti. Taj argument ne stoji : osobna odgovornost je utvrđena Zakonom i na načelnoj razini, a i na konkretnoj razini pojedinih zabranjenih djelovanja dužnosnika bi se moglo istaknuti da takvo djelovanje, samo za sebe, predstavlja zlouporabu posebnih prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti (čl. 6. toč. c) Zakona). Takvo djelovanje, naprotiv, uvećava osobnu odgovornost dužnosnika, jer je u svakom takvom konkretnom slučaju razložen stav o mogućnosti da je odluka kojom je nastao sukob interesa rezultat utjecaja dužnosnika na pojedine članove tijela. U slučaju da se radi o dužnosniku koji je i čelnik tijela koje je takvu odluku donijelo, osobna odgovornost postoji i po općim odredbama propisa koji reguliraju sustav uprave i ne može se otkloniti niti u slučaju da je pravo odlučivanja delegirano bilo kojem drugom tijelu (unutarnjoj ustrojstvenoj jedinici) unutar tijela kojem je dužnosnik na čelu. Dužnosnik je obvezan u situaciji u kojoj bi mogao nastati sukob interesa na upravo navedeni način, izuzeti se unaprijed, osobnom, izričitom i dokumentiranom izjavom, iz bilo kojeg dijela postupka odlučivanja.

5.7. Dužnosnici mogu za vrijeme obnašanja javne dužnosti obnašati i drugu javnu dužnost, ali smiju primati plaću za obnašanje samo jedne javne dužnosti. Za drugu javnu dužnost dužnosnik nema prava ni na kakva materijalna primanja osim naknade za stvarno učinjene putne i druge troškove vezanih uz obavljanje te dužnosti.

Zakon naime dopušta da dužnosnik stječe i druge prihode na temelju obavljanja djelatnosti, koje i navodi, ali ne i za drugu dužnost.

5.8. Svaki dužnosnik je obvezan Povjerenstvu podnijeti izvješće o svojoj imovini, o imovini bračnog druga i malodobne djece te njezinoj vrijednosti, kao i o bilo kojem dijelu

imovine, ako bi činjenica vlasništva u pogledu toga dijela imovine, svojom vrijednošću, načinom stjecanja ili drugim okolnostima, utjecala ili mogla utjecati na nastanak okolnosti sukoba interesa.

Imovina, za koju svaki dužnosnik ima obvezu podnošenja izvješća u smislu Zakona, jest imovina određena u smislu građanskog prava, jer je posve očito da je jedino u tom kontekstu, prema svrsi same imovinske kartice, relevantna za odlučivanje o postojanju mogućeg sukoba interesa.

Takva je imovina jedna i jedinstvena, i čini ju ukupnost svih prava i obveza definiranih jednim nositeljem. Sadržaj relevantnog u pogledu takve imovine, a u kontekstu Zakona, je činjenica da takva imovina ima vrijednost, u prvom redu tržišnu (premda nije isključena ni druga, primjerice afektivna), jer je nesporno da se stjecanje imovinske koristi može odviti u okolnostima sukoba interesa (npr. čl. 6. toč. a), h), i) Zakona)

Zakon o sprječavanju sukoba interesa ne definira pojam imovine, budući da je taj pojam definiran, kako je navedeno, odredbama dugih propisa, a ne utvrđuje ni bilo kakvu graničnu vrijednost imovine ili njezina pojedinog dijela, ispod koje bi bez iznimke prestajala obveza dužnosnika na njezino prijavljivanje, jer povod za nastanak okolnosti sukoba interesa može biti i imovina ili bilo koji njezin dio, manje, pa i minorne vrijednosti.

Na to neizravno upućuje, primjerice, odredba čl. 8. st. 3. Zakona, koja određuje da dužnosnik ne smije primiti dar, čije je vrijednost veća od 500,00 kn, pa čak niti dar, čija je vrijednost manja od toga iznosa, ako nije simbolične vrijednosti.

Konkretnu vezu između činjenice da je dužnosnik vlasnikom određenog dijela imovine i da takvo vlasništvo utječe ili može utjecati na nastanak situacije sukoba interesa procjenjuje sam dužnosnik, uz ostalo prema pravilima vlastite političke odgovornosti i vjerodostojnosti, dakle pravilima koja, prema sadržaju čl. 17. st. 1. Zakona, uz Zakon i dobre običaje, čine relevantni korpus normi po kojima je obvezno postupati i Povjerenstvo i dužnosnik. Dakako, a s obzirom na ono što je gore navedeno, veličina vrijednosti dijela imovine relevantna je za ocjenu o postojanju mogućeg sukoba interesa.

6. Iskustva Povjerenstva u primjeni Zakona i zaključci

Najvažniji zaključak, koji se odnosi na normativna rješenja i koji se temelji na skoro trogodišnjem iskustvu aktualnog sastava Povjerenstva u primjeni Zakona, jest da je zakonska definicija statusa službe koja obavlja stručne poslove za Povjerenstvo, a time i statusa samog Povjerenstva, temeljna prepreka radu i ispunjenju zakonskih obveza Povjerenstva.

Naime, člankom 17. stavkom 4. Zakona propisano je da stručne, administrativne i tehničke poslove za potrebe Povjerenstva obavlja Stručna služba Hrvatskog sabora.

Ovakva odredba Zakona našla se u prvoj noveli Zakona 2004. godine. Njome je izmijenjena odredba čl. 17. st. 4. izvornog teksta Zakona, koja je glasila: « Stručne, administrativne i tehničke poslove za potrebe Povjerenstva obavlja Ured Povjerenstva.»

Povjerenstvo je ovakvim zakonskim rješenjem lišeno osobito svoje kadrovske i materijalne samostalnosti, sa značajnom negativnim posljedicama po ispunjavanje zadaća, zbog kojih je osnovano.

a) Ured povjerenstva

Govorimo li o kadrovskom aspektu problema, u ovom trenutku u Uredu Povjerenstva (koji je sada samo formalna, a ne i stvarna unutarnja ustrojstvena jedinica Povjerenstva, jer državni službenici koji ondje rade privremeno su, kao službenici Stručne službe Hrvatskog sabora, raspoređeni na poslove u Povjerenstvu) rade 3 savjetnika, od kojih je jedan magistar ekonomije, drugi diplomirani ekonomist, a treći diplomirani pravnik, te jedna administrativna tajnica. Konkretna kadrovska rješenja međutim ne zadovoljavaju u potpunosti potrebe Povjerenstva. U prilog ovakvoj ocjeni ponajprije valja istaknuti činjenicu da znatan (i važan) dio posla Povjerenstva predstavlja priprema i donošenje pravnih akata Povjerenstva (mišljenja, odluka i zaključaka), što uključuje ocjenu činjenica i okolnosti iz predmeta dužnosnika i podnesaka kao eventualnih kvalifikatornih razloga za vođenje postupka (ili razloga protiv toga), pripremu nacrtu izvješća i pravnog akta za izvjestitelja, koji će izvješće i taj nacrt, kao prijedlog akta izložiti na sjednici Povjerenstva (ili neposrednu pripremu nacrtu akta za Povjerenstvo, ako izvjestitelj u predmetu nije imenovan), izradu konačnog akta Povjerenstva, pravnu ocjenu činjenica i okolnosti koje dužnosnik bude naveo u svom eventualnom zahtjevu za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i temeljnih sloboda Upravnom sudu Republike Hrvatske (a povodom zahtjeva Suda za očitovanjem Povjerenstva), kao i, eventualno, izradu nacrtu akta po okončanom postupku pred Upravnim sudom. Iz teksta odluka, koje čine privitak ovom izvješću, vidljivo je da se radi o pravnim aktima znatnijeg stupnja složenosti, po fizičkom obujmu i propisima, relevantnim za donošenje akta, ponekad usporedivih sa sudskim predmetima. U Pravilniku Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku propisano je da se u Uredu Povjerenstva priređuju i nacrti provedbenih propisa koje donosi Povjerenstvo. Slijedom činjenice da godišnje izvješće Hrvatskom saboru uglavnom i u bitnom čine izvješća o samim postupcima pred Povjerenstvom, kao i pravna ocjena tih postupaka (tako je koncipirano i ovo izvješće), nacrt godišnjeg izvješća također izrađuje pravnik - službenik Ureda Povjerenstva. Imajući, u vezi s upravo iznesenim, u vidu činjenicu da Zakon ne propisuje nikakve preduvjete za članstvo u Povjerenstvu u pogledu struke i obrazovanja (činjenica da su u aktualnom sastavu Povjerenstva četiri pravnik samo je sretna okolnost, koja ne konstituira nikakvu formalnu obvezu bilo kojeg pojedinog člana s takvom naobrazbom, niti formalno pravo na referiranje službenika Ureda u postupku), Uredu Povjerenstva bio bi potreban još jedan VSS službenik pravne struke na razini savjetnika u Uredu Povjerenstva.

Nadalje, s obzirom na broj dužnosnika koji su obuhvaćeni Zakonom (1.147) pa sukladno tome i s obzirom na broj predmeta dužnosnika (izvješća o imovini i dokumentacije), potrebu da se javni podaci o dužnosniku ažurno evidentiraju, unose, kontroliraju te po potrebi mijenjaju i brišu, potrebu urednog vođenja evidencija, propisanih Pravilnikom, kao i drugih poslova pisarnice, Povjerenstvu je potreban još jedan SSS administrativni djelatnik/djelatnica.

Međutim, rješavanje kadrovskih problema u Povjerenstvu neće riješiti i temeljnu poteškoću u radu Povjerenstva, materijalnu ovisnost ovoga tijela o Stručnoj službi Hrvatskog sabora (ali će, naprotiv, stjecanjem materijalne neovisnosti Povjerenstvu biti omogućeno rješavanja svih ostalih, pa i kadrovskih poteškoća). Povjerenstvo i u ovome izvješću ponavlja da je Republika Hrvatska početkom 2005. potvrdila Konvenciju Ujedinjenih naroda protiv korupcije te da je u poglavlju Konvencije, koje govori o preventivnim mjerama, propisano da je svaka država stranka dužna, u skladu s temeljnim načelima svoga pravnog poretka, pobrinuti se da postoji tijelo ili tijela, kako bude primjereno, za sprječavanje korupcije pomoću metoda kao što su: a) provođenje preventivne antikorupcijske politike i prakse i, kad je to primjereno, nadgledanje i usklađivanje provedbe te politike i b) povećanje i širenje znanja o sprječavanju korupcije. Konvencija dalje propisuje da je **država stranka dužna takvom preventivnom tijelu ili tijelima osigurati potrebnu neovisnost**, u skladu s temeljnim načelima svoga pravnog poretka, kako bi tom tijelu ili tijelima omogućila izvršavanje njihovih dužnosti djelotvorno, i slobodno

od svakog nepropisnog utjecaja, osigurala mu/im potrebna materijalna sredstva i specijalizirano osoblje, kao i izobrazbu koju to osoblje može trebati radi obavljanja svoje službe.

b) Krug osoba koje obnašaju javne dužnosti

Drugo, u dijelu izvješća, koji se odnosi na statističke pokazatelje rada Povjerenstva, navedeno je da se od ukupno 105 prijava eventualnih sukoba interesa čak 27 odnose na osobe koje (eventualno) obnašaju javne dužnosti. Ne želeći šire argumentirati ovaj aspekt problema u primjeni Zakona (budući da je već naveden i u prethodnom izvješću Povjerenstva, ali i u tekstu formalnog akta koji je Povjerenstvo uputilo Nacionalnom vijeću za praćenje provedbe Nacionalnog programa suzbijanja korupcije (koji je dio ovog izvješća), Povjerenstvo napominje da je uvjetna formulacija osoba koje se definiraju obnašateljima javne dužnosti u prethodnoj rečenici nužna je zbog činjenice da je čl. 21. st. 3. Zakona ne definira neposredno najširi doseg pravnog pojma osoba koje obnašaju javne dužnosti (formulacija čl. 21. st. 3. Zakona to čini posredno – « i druge osobe » - za dužnosnike navedene u čl. 2. Zakona) pa je nužno barem navesti kriterij (kriterije), kojim bi bilo moguće odrediti na koje se osobe iz javne sfere odnosi Zakon. U pogledu preciznog određenja toga pravnog pojma i time ispunjavanja temeljnog uvjeta pravne sigurnosti, zakonodavac bi morao definirati ovaj pojam (pravna kazuistika Povjerenstva, koja je u dosadašnjoj praksi u druge osobe koje obnašaju javne dužnosti uključila i predsjednike županijskih skupština, predsjednike gradskih vijeća i predsjednika Gradske skupštine Grada Zagreba je u tom smislu nedostatna).

U tekstu koji slijedi Povjerenstvo će navesti još neka aktualna normativna rješenja, čija bi izmjena ili dopuna po mišljenju Povjerenstva pomogla dosljednijoj primjeni Zakona, a potom i dio odredaba zakona kod kojih je Povjerenstvo, unatoč dobrom normativnom okviru, naišlo na poteškoće u primjeni.

c) Rektori i prorektori kao obnašatelji javnih dužnosti

U čl. 2. st. 1. Zakona, u alineji 26, među vrstama dužnosti, nalaze se i rektori i prorektori sveučilišta. Slijedeći smisao i svrhu Zakona s jedne strane, te pravni status visokoškolskih ustanova s druge, Povjerenstvo ocjenjuje da ne postoje valjani razlozi da ova skupina osoba bude uključena u Zakon (ili barem ne u obnašatelje javnih dužnosti iz čl. 2. Zakona).

d) Odredba čl. 2. st. 2. Zakona

U čl. 2. st. 2. Zakona valjalo bi ukloniti formulaciju s kraja rečenice « ako je to određeno aktom o izboru, potvrdi ili imenovanju », jer se njome otvara mogućnost arbitrarnosti u definiranju kruga osoba koje su obveznici Zakona.

e) Porezne kartice

U čl. 6. st. 6. navedeno je da će se porezne kartice dostaviti Povjerenstvu, ali se neće objavljivati. Ovdje je nužno detaljnije odrediti pojam porezne kartice, jer službene evidencije Porezne uprave Ministarstva financija ne pokrivaju u potpunosti sve one podatke koje dužnosnik može navesti u imovinskoj kartici, odnosno porezni sustav u Republici Hrvatskoj ne vodi službene evidencije o ukupnoj imovini poreznih obveznika. U vezi s upravo navedenim, Povjerenstvo je od Porezne uprave Ministarstva financija dobilo stučnu podlogu za tumačenje opsega i sadržaja spomenute obveze dostave podataka, iz koje proistječe da je pravno relevantna, u smislu mogućnosti usporedbe s imovinskom karticom, potvrda o visini dohotka

za porezno razdoblje; dotične dokumente za pojedine dužnosnike mogla bi dostavljati Porezna uprava.

f) Primanja dužnosnika

Prvom novelom Zakona izmjenjen je članak 9. Zakona, koji je prvotno glasio: « Dužnosnici za vrijeme obnašanja javne dužnosti primaju plaću za dužnost koju obnašaju i ne smiju primati nikakvu drugu plaću ili naknadu, osim ako je to zakonom izričito propisano. »

Navedenom novelom Zakona propisano je da dužnosnici koji za vrijeme obnašanja javne dužnosti primaju plaću za dužnost koju obnašaju ne smiju primati drugu plaću (naknadu Zakon u noveli ne spominje), osim ako obavljaju djelatnost dopuštenu Zakonom. Ovakva formulacija otvorila je mogućnost da neki dužnosnici svako novčano primanje na osnovi obnašanja druge dužnosti koje nema formalni naziv « plaća » smatraju dopuštenim primanjem u smislu Zakona, pa je Povjerenstvo je u kontekstu jednog postupka odlučivanja o sukobu interesa dužnosnika zauzelo pravno stajalište da dužnosnik, pod uvjetom da za jednu javnu dužnost prima plaću, drugu dužnost ne može obavljati na način da za njezino obavljanje prima bilo kakvu naknadu, osim stvarno učinjenih putnih i drugih troškova koji su u vezi s obavljanjem te dužnosti.

g) Javnost postupka pred Povjerenstvom

U pogledu čl. 18. st. 5. Zakona, koji propisuje da je postupak pred Povjerenstvom zatvoren za javnost, a Povjerenstvo jedino objavljuje rezultate postupka, Povjerenstvo smatra da je potrebno načelo javnosti proširiti i na sam postupak, osim postupka glasovanja i, eventualno, vijećanja.

h) Članstvo dužnosnika u u upravama i nadzornim odborima trgovačkih društava

Povjerenstvo ocjenjuje da načelna zabrana, navedena u čl. 11. st. 5. Zakona, da dužnosnici budu članovi uprava i nadzornih odbora trgovačkih društava ne bi smjela imati nikakvih iznimaka, čak i u slučaju da dužnosnik svojom formalnom stručnošću može argumentirati to članstvo.

i) Objava odluka Povjerenstva

Niti u jednom postupku, u kojem je Povjerenstvo dosada izreklo sankciju javnog objavljivanja odluke na trošak dužnosnika, dužnosnik nije postupio u skladu s izrekom odluke i dotičnu objavio. Ovakvo otvoreno nepoštivanje propisa pravnog poretka u kojem dužnosnik obnaša dužnost nedopustivo je, i minimum mjera, kojima bi se takvo stanje moglo popraviti je omogućiti Povjerenstvu da samo objavi odluku kojom je dužnosniku utvrđen sukob interesa.

j) Zabrana stupanja dužnosnika u poslovni odnos s tijelima državne vlasti i jedinicama lokalne samouprave

Sama činjenica da dužnosnik stupa u takav poslovni odnos može se ocijeniti činjenicom koja može utjecati na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti pa bi takve poslovne odnose dužnosniku valjalo zabraniti.

Povjerenstvo zaključno napominje, u vezi s izvješćem Nacionalnom vijeću, koje se nalazi u prilogu ovome izvješću, a u dijelu koji se odnosi na brojčani odnos osobnog sastava Povjerenstva (zastupnika u Hrvatskom saboru i uglednih javnih djelatnika), Povjerenstvo je, uzimajući u obzir argumente u naknadno provedenoj raspravi na sjednici Povjerenstva, koji govore u prilog, ili pak protiv povećanja broja članova-uglednih javnih djelatnika, donijelo zaključak da je o navedenoj tematici ipak potrebno provesti dodatnu raspravu.

7. Zaključna napomena o radu Povjerenstva

Povjerenstvo u aktualnom sastavu imalo je rijetku priliku pratiti i svojim aktima kreirati provedbu zakona na jednom novom području pravnog poretka Republike Hrvatske. U proteklih dvije i pol godine u ispunjenju te zadaće susretalo se s nemalim poteškoćama. Stoga kao jednako nemalo postignuće, na početku zaključnih napomena o svome radu Povjerenstvo želi istaknuti činjenicu da je daleko najveći broj svojih formalnih akata (odluka i mišljenja) donijelo jednoglasno, uz nazočnost svih članova Povjerenstva. Povjerenstvo drži je u okolnostima u kojima je radilo uspjelo obaviti pionirski zadatak stvaranja temelja za pravne standarde na području instituta sukoba interesa u Republici Hrvatskoj, vlastitom pravnom kazuistikom propitalo i kritički ocijenilo zakonska rješenja, donijelo temeljne provedbene propise i uspjelo se do izvjesne mjere afirmirati kao čimbenik (premda niti jedini, a niti najvažniji) u širokoj paleti subjekata, čija je zadaća borba protiv korupcije.

Međutim, kontinuirana nemogućnost Povjerenstva da provodi svoju **primarnu** zadaću većim dijelom je stvorila percepciju o Povjerenstvu kao specifičnom tijelu pravosudne vlasti, čija je temeljna zadaća donošenje odluka sa što više sankcija, a te bi sankcije trebale biti svojevrstne kazne za situacije u kojima je dužnosnik u sukobu interesa. Ta percepcija nije nipošto bila ograničena na dobar dio javnosti i medija, već je, kao što je vidljivo iz formalnih dokumenata, dio i službene percepcije nekih tijela vlasti. Slijedeći taj stav, uspješnost rada Povjerenstva percipira se isključivo brojem odluka koje su donesene i brojem (što je moguće strožih) sankcija.

Takvo poimanje zadaća i obveza Povjerenstva posve je pogrešno. Primarna zadaća Povjerenstva je **prevencija** situacija sukoba interesa. Nažalost, okolnosti koje su pratile rad Povjerenstva i dobrim dijelom ga uvjetovale, nisu omogućile Povjerenstvu da na odgovarajući način ispuni tu svoju osnovnu zadaću. Povjerenstvo je i u 2006, kao i tijekom 2007. godine bilo ozbiljno hendikepirano u mogućnosti da provodi svoju edukativnu zadaću, koja ponajprije podrazumijeva slobodan, aktualan i neprekidan pristup podacima, koje je Povjerenstvo prema svojoj zakonskoj zadaći obvezno učiniti javnima, ali koja također podrazumijeva i kontinuirano educiranje dužnosnika, javnosti i medija.

Stoga se kao temeljni zaključak cijeloga izvješća, nekoliko puta ponavljajući i u ovome kao i onom prethodnom, nameće potreba za odgovarajućom izmjenom Zakona. Njome bi Povjerenstvo bilo definirano kao potpuno samostalno, odnosno s punom pravnom osobnošću, što dakle podrazumijeva i uključuje punu materijalnu, organizacijsku i svaku drugu samostalnost.

PROGRAM

Plan jačanja mjera sprječavanja sukoba interesa

	CILJ	MJERA
1.	Širenje kruga izabраниh dužnosnika koji potpadaju pod mjere za sprječavanja sukoba interesa	U članku 2. stavak 1., u dužnosnike uvrstiti: <ul style="list-style-type: none">- predsjednike i potpredsjednike županijskih skupština,- predsjednika i potpredsjednike Skupštine Grada Zagreba,- predsjednike i potpredsjednike gradskih vijeća,- zamjenike gradonačelnika
2.	Uvrštenje pravosudnih dužnosnika pod pojam dužnosnika	U članak 2. stavak 1., trebaju biti uvršteni: <ul style="list-style-type: none">- svi suci,- svi državni odvjetnici i njihovi zamjenici
3.	Isključenje rektora i prorektora sveučilišta iz nadležnosti Povjerenstva	U članku 2. stavak 1. treba se brisati: alineja 26. <ul style="list-style-type: none">- rektori i prorektori sveučilišta
4.	Pojasniti pojam sukoba interesa	Različita stajališta i tumačenja o tome što je sukob interesa, treba razriješiti jasnom odredbom koja je kombinacija generalne klauzule i pojedinih slučajeva u kojima se pretpostavlja sukob interesa. U definiciji sukoba interesa slijediti <i>ratio legis</i> - zahtjev da se zabrane propisuju tamo gdje zaista postoji opasnost sukoba privatnog i javnog interesa. Uz definiranje novih ograničenja, treba razmisliti i o redukciji nekih postojećih koja nisu svrhovita sa stanovišta sukoba javnog i privatnog interesa.
5.	Precizirati obveze dužnosnika	Nekе od propisanih obveza nisu jasno uređene, (npr. naknada za rad, plaća). Usljed višekratnih i nesistematičnih promjena Zakona, došlo je do određenih nejasnoća koje treba ukloniti. Obaveza prijave imovine i deklariranje porijekla imovine mora biti za sve dužnosnike (uključivši i suce) jednaka.

6.	Osigurati korištenje podataka iz zbirke podataka sukladno svrsi osnivanja zbirke podataka	Propisati (<i>okvirno</i>) obvezu da se podaci koji su dostupni javnosti, koriste za svrhu sprječavanja sukoba interesa, a ne i za svrhe koje su izvan toga.
7.	Rasterećenje Povjerenstva	S obzirom na vrlo širok krug osoba koje potpadaju pod režim sprječavanja sukoba interesa, razmisliti da se u odnosu na lokalne dužnosnike uvedu posebna tijela koja prate mogući sukob interesa, i to na županijskoj razini. Povjerenstvo bi imalo ovlast da preuzme postupak koji mu se čini važan ili za koji smatra da nije proveden na zadovoljavajući način.
8.	Osiguranje izvršenja sankcija	Osigurati izvršenje sankcija koje su na raspolaganju Povjerenstvu po važećem Zakonu.
9.	Zaštita prava	Dužnosniku se mora omogućiti sudsko preispitivanje odluke Povjerenstva. (<i>ustavnopravni zahtjev</i>) Iste tako, dužnosnicima mora biti osigurana zaštita od neprimjerenog korištenja osobnih podataka.
10.	Neovisnost Povjerenstva	Puna neovisnost Povjerenstva postiže se i organizacijskom i financijskom neovisnošću. Povjerenstvo mora imati vlastitu Stručnu službu, tj. Ured Povjerenstva, koji je neovisan od Stručne službe Hrvatskoga sabora. Nužno je da se Povjerenstvu osigura proračunska stavka. Povjerenstvu mora biti omogućeno da djelotvorno razvija instituciju sukoba interesa i njome upravlja u skladu s Zakonom.
11.	Senzibilizacija i edukacija javnosti	Samostalno ili u suradnji s nevladinim organizacijama i sveučilištima, organizirati javne rasprave, edukaciju, medijske kampanje i druge aktivnosti radi informiranja i senzibiliziranja javnosti o pojmu sukoba interesa. Okrugli stolovi, edukativne brošure, tečajevi i sl. mogu pomoći prepoznavanju sukoba interesa kod dužnosnika.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa

Broj: I-36-PSI-R/07

Zagreb, 17. svibnja 2007.

IZVJEŠĆE POVJERENSTVA ZA ODLUČIVANJE O SUKOBU INTERESA NACIONALNOM VIJEĆU ZA PRAĆENJE PROVEDBE NACIONALNOG PROGRAMA SUZBIJANJA KORUPCIJE O PODUZETIM MJERAMA VEZANIM UZ PRAĆENJE PROVEDBE NACIONALNOG PROGRAMA SUZBIJANJA KORUPCIJE 2006-2008.

Hrvatski sabor je na sjednici 31. ožujka 2006. donio Nacionalni program suzbijanja korupcije 2006. – 2008, koji ocjenu stanja na području sukoba interesa i obveze Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa formulira na sljedeći način:

« 4.2. Sprječavanje sukoba interesa

Dosadašnje iskustvo s donošenjem i primjenom, posebno s izmjenama i dopunama Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, nije dovoljno pridonijelo jačanju povjerenja u tijela javne vlasti.

Izmjenama tog Zakona treba izbjeći politizaciju rada Povjerenstva za sprječavanja sukoba interesa i otkloniti bilo kakvu sumnju javnosti u poštenje politike i vlasti, mogućnost prebacivanja krivnje s jednih na druge i izjednačavanje svih u korumpiranom djelovanju. Zbog toga:

1. Treba analizirati postojeći zakon koji propisuje postupak prijavljivanja imovine državnih dužnosnika te uključiti dužnosnike lokalne uprave i samouprave, uključujući i obvezu prijavljivanja načina na koji je imovina stečena.
2. Potrebno je osigurati striktno provođenje Zakona, uz pooštrenje sankcija dosadašnjeg Zakona, te propisati detaljne postupovne odredbe za postupak utvrđivanja odgovornosti i izricanja sankcija

3. Povjerenstvo ne smije zamijeniti pravosudna tijela, pa mu treba propisati obvezu predlaganja političke odgovornosti, uključujući predlaganje opoziva državnih ili lokalnih dužnosnika, onih za koje utvrdi da su u sukobu interesa, a ako postoje opravdani razlozi za sumnju u počinjenje kaznenog djela korupcije valja postupiti prema postojećoj zakonskoj obvezi.

Osiguranjem dosljedne provedbe Zakona neće biti moguće prebacivanje krivnje i znat će se tko je odgovoran i kažnjen te će se tako izmijeniti uvjerenje javnosti o jednakoj krivnji svih obnašatelja vlasti.

Nositelj: Povjerenstvo za sprječavanje sukoba interesa. Rok: 30. lipnja 2006. «

Prije podnošenja samog izvješća, Povjerenstvo smatra nužnim ponajprije istaknuti načelnu napomenu vezanu uz metodologiju i sadržaj ovog izvješća. Prirodi ovakve vrste akta, kakav je donio Hrvatski sabor, formalno, ali osobito i sadržaju i smislu djelatnosti suzbijanja korupcije, primjeren je način provedbe programa, koji podrazumijeva nedogmatski i kritički odnos i prema načelnoj ocjeni stanja i prema konkretno utvrđenim mjerama za njegovu provedbu.

Stoga, Povjerenstvo je ovo izvješće koncipiralo na način da se u njegovu prvom dijelu govori o mjerama koje su u postupku provedbe, a koje Povjerenstvo smatra nužnim za provedbu Programa, u drugom dijelu o elementima provedbe koje Povjerenstvo također smatra potrebnim, a koji još nisu provedeni niti su u postupku provedbe, dok se treći dio izvješća odnosi na sadržaj provedenih mjera, te mjera o kojima se stavovi Povjerenstva o svrsishodnosti njihove provedbe razlikuju od stavova navedenih u Programu.

1. Mjere u postupku provedbe

Povjerenstvo u pogledu uvodnog dijela programa, koji se odnosi na rad Povjerenstva, odnosno na napomenu da treba izbjeći politizaciju rada Povjerenstva za sprječavanje sukoba interesa napominje da ovakva načelna formulacija u programu ne pridonosi razumijevanju suštine problema u postupanju Povjerenstva, a koja nedvojbeno postoji u radu Povjerenstva.

Stoga Povjerenstvo želi naglasiti da valja razdvojiti poželjni element « politizacije » tijela za sprječavanje sukoba interesa, u smislu da dio personalnog sastava toga tijela, dio njegovih članova čine, i trebali bi ga i u budućnosti činiti, dužnosnici-zastupnici u Hrvatskom saboru, da je na čelu Povjerenstva predstavnik oporbenog dijela političkog spektra Republike Hrvatske, kao i potrebe da Povjerenstvo, radeći u okviru utvrđenih kriterija redosljeda postupanja, ne otklanja poticaje za odlučivanje o sukobu interesa koji nose aktualnu i važnu « političku težinu » te time ispunjavaju i svrhu nadzora aktualnih obnašatelja političke vlasti.

Dio na koji bi se gore citirana načelna napomena Programa trebala konkretno odnositi jest « omjer snaga » u Povjerenstvu. U ovom kontekstu Povjerenstvo drži potrebnim aktualni broj članova, zastupnika Hrvatskog sabora, smanjiti na dva člana, te proporcionalno povećati broj članova, uglednih javnih djelatnika na pet. Ovakvu mjeru Povjerenstvo drži primjerenom u smislu otklanjanja nepoželjnih elemenata političkog utjecaja u donošenju odluka, uz istodobno involviranje predstavnika civilnog društva, odnosno, najšire uzevši, javnosti kao nadziratelja rada javne vlasti.

Element nadzora javnosti nad radom Povjerenstva, koji je i inače načelna i zakonska obveza Povjerenstva, valjalo bi ojačati dodatnom mjerom, koja predstavlja zapravo drugi aspekt nadzora, « nadzor izvana » pa je stoga suštinski povezan, kao dopuna, sa sudjelovanjem većeg broja uglednih javnih djelatnika u radu Povjerenstva kao « nadzorom iznutra », mjerom izmene Zakona u smislu da se sjednice Povjerenstva otvore za javnost (sadašnje zakonsko rješenje cijeli postupak odlučivanja čini nedostupnim javnosti, a javni su tek rezultati samog postupka).

U okolnostima kada je praktički nemoguće spriječiti da činjenica kako se prema određenom dužnosniku provodi postupak odlučivanja o sukobu interesa, i važni elementi postupka, poput dokaza, budu dostupni javnosti (jer se često pojave u javnim medijima kao inicijativa za postupak), čine nepotrebnom zakonsku odredbu o tajnosti postupka, a s druge strane, potencijalno povećavaju sumnju javnosti, da će daleko od njezinih očiju biti odlučivano po kriterijima različitim od zakonskih.

Povjerenstvo također ističe da ne postoje nikakvi bitni razlozi, koji bi dužnosnicima omogućavali da budu članovima nadzornih odbora trgovačkih društava koja su u državnom vlasništvu ili u kojima država ima većinski udjel, a od posebnog su državnog interesa (odredba čl. 11. st. 6. Zakona), kao i u upravljačkim ili nadzornim odborima neprofitnih pravnih osoba, kao što su zaklade, udruge i druge pravne osobe koje obavljaju znanstvenu, humanitarnu, kulturnu, sportsku i sličnu djelatnost (čl. 11. st. 8. Zakona). Upravo suprotno, postoje valjani razlozi (i to baš zbog činjenice da se radi o pravnim osobama od posebnog državnog ili javnog interesa) da dotične poslove obavljaju osobe koje su u stručnom i svakom drugom pogledu u potpunosti posvećeni poslu koji obavljaju.

Napokon, postoji element postupka, Zakonom propisan, ali važan i u praktičnom smislu - sankcija objave odluke o utvrđenom sukobu interesa u službenom glasilu o trošku dužnosnika, kao punitivni element *sui generis*, koji dakako nema bliske sadržajne veze (unatoč imenu) s istoimenom vrstom mjera iz kaznenog postupka, ali ima važno (političko) značenje. To dokazuje i konkretan problem Povjerenstva u vezi s navedenom mjerom – niti jedan dužnosnik kojemu je Povjerenstvo do sada odlukom o utvrđivanju sukoba interesa izreklo i sankciju objave odluke, tu svoju obvezu nije ispunio. Povjerenstvo, nasuprot tome, nema efikasnog načina da tu sankciju provede sâmo, jer ne raspolaže vlastitim financijskim sredstvima. Stoga izmjena Zakona u smislu mogućnosti da Povjerenstvo financijskom samostalnošću u tom pogledu, unatoč otporu dužnosnika, primjeni Zakon, predstavlja važan doprinos dosljednosti primjene Zakona, a time i Programa.

Gore navedena četiri primjera potrebe izmjene i dopune Zakona korespondiraju s Prijedlogom zakona o izmjenama i dopuni Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, s Konačnim prijedlogom zakona, koji je predsjedniku Hrvatskog sabora dostavio Klub zastupnika SDP-a 2. travnja 2007.

Međutim, Povjerenstvo ističe da je četvrta predložena mjera, prijedlog koji se odnosi na mogućnost da Povjerenstvo sâmo objavljuje svoje odluke tek parcijalna mjera jednog šireg konteksta, koji, kao vrlo bitan upravo u kontekstu provođenja Programa, Povjerenstvo smatra potrebnim posebno izložiti.

2. Mjere koje je potrebno provesti

Kad je donesen Zakon o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03), njegova odredba čl. 17. st. 4. predviđala je da stručne, administrativne i tehničke poslove za potrebe Povjerenstva obavlja Ured Povjerenstva.

Međutim, prvom novelom zakona (Narodne novine, broj 44/04), ova je odredba izmijenjena te je za stručne, administrativne i tehničke poslove Povjerenstva zadužena Stručna služba Hrvatskog sabora. Povjerenstvo je ubrzo uočilo kako ovakvo zakonsko rješenje otvara neke načelne dvojbe, ali i stvara znatne poteškoće u praksi.

Naime, na osnovnoj, načelnoj razini, najprije treba konstatirati da je Povjerenstvo državno tijelo, tijelo javne vlasti, osnovano zakonom. Svrha Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, pa prema tome i zadaća Povjerenstva kao tijela osnovanog radi provedbe Zakona, jest sprječavanje sukoba interesa kao specifičnog oblika korupcije, ili, vrlo često, kao djelovanja koje prethodi koruptivnom djelovanju u oblicima koji predstavljaju kaznena djela. U ovom najširem smislu, Povjerenstvo je antikoruptivno tijelo *sui generis* pa su Povjerenstvu, kao jednom od tijela, čija je zadaća prevencija korupcije, status i zadaće određeni na međunarodnopravnoj razini Konvencijom Ujedinjenih naroda protiv korupcije, koju je Republika Hrvatska potvrdila početkom 2005. U poglavlju Konvencije, koje govori o preventivnim mjerama, propisano je da je svaka država stranka dužna, u skladu s temeljnim načelima svoga pravnog poretka, pobrinuti se da postoji tijelo ili tijela, kako bude primjereno, za sprječavanje korupcije pomoću metoda kao što su: a) provođenje preventivne antikorupcijske politike i prakse i, kad je to primjereno, nadgledanje i usklađivanje provedbe te politike i b) povećanje i širenje znanja o sprječavanju korupcije.

Država stranka dužna je takvom preventivnom tijelu ili tijelima osigurati potrebnu neovisnost, u skladu s temeljnim načelima svoga pravnog poretka, kako bi tom tijelu ili tijelima omogućila izvršavanje njihovih dužnosti djelotvorno, i slobodno od svakog nepropisnog utjecaja, osigurala mu/im potrebna materijalna sredstva i specijalizirano osoblje, kao i izobrazbu koju to osoblje može trebati radi obavljanja svoje službe.

Uspoređujući ovu međunarodnopravnu obvezu Republike Hrvatske (osobito u kontekstu načela hijerarhije pravnih akata), sa zakonskim rješenjima u pogledu omogućavanja Povjerenstvu djelotvornog izvršavanja dužnosti, slobodnog od svakog nepropisnog utjecaja, nemoguće je izbjeći zaključak, da postojeći zakonski model Ureda Povjerenstva ne omogućuje ispunjenje zadaća Povjerenstva, niti u smislu kako je to propisano Konvencijom, niti važećim zakonom o sprječavanju sukoba interesa.

Ovo stoga što, prema čl. II. Odluke o Stručnoj službi Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 94/01), Stručna služba Hrvatskog sabora « obavlja stručne, analitičke, administrativne, sigurnosne, tehničke i druge poslove u svezi s radom Hrvatskog sabora...a može imati i zajedničke stručne službe s Uredom Predsjednika Republike Hrvatske i Vladom Republike Hrvatske. Aktom o osnivanju zajedničke službe uređuje se ustroj, način i djelokrug rada te odgovornost za izvršavanje poslova. ».

Postojećim zakonskim rješenjem Ured Povjerenstva, dakle jednog zakonom osnovanog državnog tijela postoji kao dio unutarnjeg ustroja drugog tijela državne vlasti (što doduše nije u suprotnosti s mogućnošću da takva zajednička služba postoji i s « drugim tijelima u Republici »-čl. 265. Poslovnika Hrvatskog sabora), na način da Ured čak nije definiran kao

niti kao posebna unutarnja ustojstvena jedinica Stručne službe, niti kao zajednička služba (pa shodno tome, s jedne strane, nikakvim propisom nije definiran niti unutarnji ustroj Ureda, broj djelatnika, opis poslova itd, a s druge strane je, upravo navedenim zakonskim rješenjem, onemogućeno Povjerenstvu da to samo učini). Time se Ured Povjerenstva (pa tako i samo Povjerenstvo) našlo u poziciji da je jedini formalni ovlaštenik u Uredu Povjerenstva tajnik Sabora (čl. 266. Poslovnika - « Voditelj Stručne službe sabora je tajnik Sabora. Tajnik usmjerava i usklađuje rad Stručne službe i odgovoran je za njezin rad. Tajnik Sabora ima u odnosu na Stručnu službu položaj dužnosnika koji je voditelj tijela državne uprave. «).

Ovakvo stanje stvari sigurno nije djelatna provedba načela neovisnosti u radu Povjerenstva. Zanimajući efemernije dijelove ovog problema (još i danas se Povjerenstvo u medijima i drugdje najčešće spominje kao saborsko Povjerenstvo), Povjerenstvo ističe da je neodrživa situacija u kojoj politička skupina koja obnaša vlast posredno (postupkom izbora voditelja Ureda-tajnika, pri čemu politička afilijacija nije nevažna) i neposredno, činjenicom da je tajnik također dužnosnik u smislu zakona o sprječavanju sukoba interesa, ima formalan, te stoga uvijek i ostvariv, utjecaj ne samo na osobni sastav Ureda Povjerenstva nego i na svaki materijalni aspekt rada Povjerenstva (jer činjenicom nepostojanja formalnog ustroja Ureda ne postoji ni stavka u proračunu Stručne službe, koja bi se neposredno odnosila na Ured).

Tako je u praktičnom aspektu svoga rada Povjerenstvo neprekidno osuđeno na sporadično, i na svaki pojedini slučaj ograničeno, apeliranje na potrebu da se izide ususret materijalnim i drugim potrebama Povjerenstva, a bez (barem u načelu) garancija da će odluka o zahtjevu uvijek biti utemeljena na legalnim, a ne političkim razlozima.

Razlozi za izmjenu Zakona u navedenom smislu imaju jednaku težinu ocjenjuje li ih se i komparativno, usporedbom rješenja za komparabilna tijela u Republici Hrvatskoj (npr. Pučki pravobranitelj, kao neovisno državno tijelo, identičnog odnosa prema parlamentu - članove mu također imenuje Hrvatski sabor, i koje također podnosi izvješće Hrvatskom saboru), kao i za tijela sa sličnim zadaćama u pravnim porecima drugih zemalja.

Sljedeći prijedlog Povjerenstva odnosi se na potrebu izmjene Zakona u dijelu koji se odnosi na mogućnost da dužnosnik tijekom vremena u kojem obnaša dužnost stupa u poslovni odnos s tijelima državne vlasti ili s jedinicama lokalne samouprave ili s trgovačkim društvima u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave ima upravljački udio (čl. 11. st. 3. Zakona). Naime, Povjerenstvo je mišljenja da sama zakonska mogućnost da dužnosnik tijekom obnašanja dužnosti stupa u poslovne odnose s gore navednim pravnim osobama potencijalno stvara i mogućnost za sukob interesa (kao i za koruptivna djelovanja u užem smislu) te da bi stoga takve poslove dužnosnicima trebalo zabraniti.

Povjerenstvo na kraju želi istaknuti i jednu odredbu Zakona, koja prema dosadašnjoj praksi Povjerenstva zahtijeva odgovore na neke dvojbe u pogledu načina njegove primjene. Naime, člankom 21. st. 3. Zakona propisano je da se odredbe članka 3.-6, 8-11. i 14. Zakona na odgovarajući način primjenjuju na sve osobe koje obnašaju javne dužnosti (sadržajno se radi o svim bitnim odredbama Zakona, osim onih vezanih uz obvezu izvješćivanja o imovini i prihodima). Budući da Zakon neposredno ne definira pojam javne dužnosti, postavlja se pitanje kruga osoba ili kriterija, kojima bi se konkretiziralo navedeni pojam (npr. ulaze li u taj krug rukovoditelji javnih poduzeća, svih ustanova, ili, primjerice, da li bi relevantan kriterij uključivanja u navedeni krug bio raspolaganje sredstvima proračuna).

3. Provedene mjere i osvrt Povjerenstva na dio mjera utvrđenih Programom

U pogledu mjere pod toč. 1. Programa, koja glasi: « 1. Treba analizirati postojeći zakon koji propisuje postupak prijavljivanja imovine dužnosnika te uključiti dužnosnike lokalne uprave i samouprave, uključujući i obvezu prijavljivanja načina na koji je imovina stečena », Povjerenstvo ističe:

Postupak prijavljivanja imovine dužnosnika reguliran je člancima 7. i 7.a Zakona te Povjerenstvo sadržaj obveze dužnosnika u pogledu prijavljivanja imovine ocjenjuje adekvatnim i primjerenim svrsi koju je potrebno postići. Nejasno je međutim što se podrazumijeva pod obvezom « uključivanja dužnosnika lokalne samouprave i uprave ». U vezi s time najprije valja napomenuti da ne postoji krug osoba koje bi se moglo nazvati dužnosnicima lokalne uprave, budući da navedeni dužnosnici ne postoje od 11. travnja 2001. donošenjem Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi. Potom, ako pod potrebom uključivanja podrazumijevamo dužnosnike lokalne samouprave gradonačelnike, općinske načelnike i predsjednike općinskih vijeća koji obnašaju dužnost općinskih načelnika, utvrđivanje takve obveze nema nikakvog smisla iz jednostavnog razloga, što su ti dužnosnici (a navedeni su kao dužnosnici u čl. 2. st. 1, posljednjoj alineji Zakona), već uključeni u obvezu prijavljivanja imovine, dakako uz obvezu da prijave i način stjecanja imovine, kako je to utvrđeno u čl. 7. a Zakona. Ako se pak pri uključivanju dužnosnika lokalne samouprave mislilo na sve obnašatelje javnih dužnosti na razini gradova i općina (dakle i članove općinskih i gradskih vijeća), njihovo uključivanje (uz obvezu prijavljivanja imovine) bi iz temelja promijenilo opseg zadaća Povjerenstva (i zahtijevalo novi koncept njegova ustroja), samom činjenicom da bi broj dužnosnika s oko 1.100 narastao na nekoliko tisuća.

U pogledu mjere navedene pod toč. 2. Programa, koja glasi: « 2. Potrebno je osigurati striktno provođenje Zakona, uz pooštrenje sankcija dosadašnjeg Zakona, te propisati detaljne postupovne odredbe za postupak utvrđivanja odgovornosti i izricanja sankcija. », Povjerenstvo napominje:

Zakon je propis čija je svrha **spriječiti** sukob interesa, a Povjerenstvo je tijelo čija je zadaća **odlučivanje** o sukobu interesa. Dakle, intencija i duh Zakona čini **prevencija** (sprječavanje) okolnosti sukoba interesa, na način da i dužnosnici, a i javnost, budu upoznati sa pravnom suštinom sukoba interesa, kao bi dužnosnici takva zabranjena djelovanja, koja predstavljaju sukob interesa, mogli u budućnosti izbjeći.

Priroda akata Povjerenstva je u tom smislu doista specifična (i možda je najbliža aktu uprave izvan upravnog akta, dakle aktu uprave u širem smislu - konkretno obavijest dužnosnicima i javnosti), a primarna i najbitnija svrha im nije sankcioniranje (Povjerenstvo **odlučuje**, a ne sankcionira sukob interesa). Prava sankcija je politička sankcija, u obliku suda biračkog tijela na izborima. Ukratko, pooštrenjem sankcija neće se u bitnom doprinijeti ispunjenju svrhe Zakona.

Obveza propisivanja detaljnih postupovnih odredaba za postupak utvrđivanja odgovornosti i izricanje sankcija je obveza, koju je Povjerenstvo, nakon doista pomne i detaljne rasprave na nekoliko svojih sjednica tijekom 2005. godine ispunilo, donošenjem Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05).

U pogledu toč. 3. Programa, koja glasi: «3. Povjerenstvo ne smije zamijeniti pravosudna tijela, pa mu treba propisati obvezu predlaganja političke odgovornosti, uključujući predlaganje opoziva državnih ili lokalnih dužnosnika, onih za koje utvrdi da su u sukobu interesa, a ako postoje opravdani razlozi za sumnju u počinjenje kaznenog djela korupcije valja postupiti prema postojećoj zakonskoj obvezi. Osiguranjem dosljedne provedbe Zakona neće biti moguće prebacivanje krivnje i znat će se tko je odgovoran i kažnjen te će se tako izmijeniti uvjerenje javnosti o jednakoj krivnji svih obnašatelja vlasti. », Povjerenstvo napominje:

Baš iz razloga navedenih u komentaru toč. 2. Programa, a i prema zakonskoj definiciji sukoba interesa, Povjerenstvo, prvo, ne može zamijeniti pravosudna tijela, drugo, zakonom je, s jedne strane, već propisana obveza predlaganja odgovornosti koja je sadržajno politička (jer odluka Povjerenstva u bitnom i jest prijedlog takve odgovornosti biračkom tijelu), a s druge strane, nije jasno kome bi se, formalno, upućivao prijedlog za opoziv dužnosnika koji nisu imenovani nego izabrani na dužnost (npr. zastupnika u Hrvatskom saboru) i napokon, treće, Zakon ne poznaje pojmove krivnje i kazne, već poznaje isključivo pojam odgovornosti, koja je uvijek osobna, bilo neposredno, ili posredno za dužnosnike-čelnike tijela javne vlasti (za ove posljednje u skladu s načelima o osobnoj odgovornosti dužnosnika utvrđenih odredbama propisa o sustavu državne uprave). Prema navedenom, nije moguće ni prebacivanje odgovornosti.

Povjerenstvo je u dosadašnjoj praksi imalo jedan slučaj odlučivanja o sukobu interesa (u kojem je sukob interesa i utvrđen), gdje je Povjerenstvo prema utvrđenim okolnostima slučaja utvrdilo i moguće postojanje kaznenog djela i u kojem je postupilo sukladno svojoj zakonskoj obvezi (dostavilo cijeli spis predmeta nadležnom državnom odvjetništvu).

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Jeko

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa

Broj: PSI-SI-24-06

Zagreb, 13. srpnja 2006.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu dužnosnika doc. dr.sc. Dragana Primorca, na svojoj 17. sjednici, održanoj 13. srpnja 2006, jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

Odbacuje se prijava sukoba interesa, podnesena protiv dužnosnika dr. sc. Dragana Primorca, ministra znanosti, obrazovanja i športa.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je temeljem prijave sukoba interesa, koju su 24. siječnja 2006. protiv dužnosnika podnijeli prof. dr. sc. Hrvoje Kraljević i akademik Vlatko Silobričić.

U prijavi se, kao okolnosti relevantne za ocjenu sukoba interesa navode: odobrenje znanstvenog projekta Jezgra 23 doneseno je na prijedlog Područnog tehnologijskog vijeća, čiji je član u to vrijeme bio dužnosnik dr. sc. Primorac, kao jedan od voditelja odobrenog projekta, Tehnologijsko vijeće, koje imenuje ministar, donosi odluke o promjeni voditelja projekta, ravnatelja Instituta Ruđer Bošković imenuje Upravno vijeće Instituta, tijelo koje se sastoji od devet članova, a pet članova kojeg imenuje ministar (u kontekstu navoda da je ravnatelj tražio i dobio prostore za rad projekta Jezgra 23), ministar nadzire poslovanje Poslovno-inovacijskog centra hrvatske BICRO d.o.o, a BICRO uređuje poslovni prostor za potrebe projekta Jezgra 23 te činjenica da je od ukupno podnesenih tridesetak zahtjeva za financiranje srodnih programa odobreno četiri programa, među kojima je i Jezgra 23.

U prethodnom postupku Povjerenstvo je kao dokaze ocijenilo sljedeća pismena odnosno isprave: smjernice Odjela za tehnologijski razvitak i sustave Vlade RH za provedbu programa hrvatskog inovacijskog tehnologijskog razvitka (HITRA) uključivanjem domaćeg znanstvenoistraživačkog potencijala, iz travnja 2001, uputa ministra znanosti i tehnologije o načinu prijave, izvođenju i financiranju tehnologijskih istraživačko-razvojnih projekata, iz 2001, naputak Ministarstva znanosti i tehnologije o načinu prijave, izvođenju evaluacije i financiranju projekata u sklopu programa razvoja razvojnih i tehnologijskih jezgri (Program Jezgre), klasa: 381-01/03-02/23, urbroj: 533-11/829-03-2, od 2. travnja 2003, odluku Ministarstva znanosti i tehnologije o prihvaćanju projekta razvojnih i tehnologijskih jezgri (Prigram Jezgre), klasa: 381-01/03-02/43, urbroj: 533-11/407-03-9, od 19. prosinca 2003, ugovor, br. J-1-2004, klasa: 381-01/04-02/248, urbroj: 533-13-14-3, sklopljen 13. prosinca 2004. između Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Instituta Ruđer Bošković, dr. sc. Krešimira Pavelića, Opće bolnice Sv. Duh i dr. sc. Vlatka Rumenjaka te dodatak I. ugovoru J-1-2004, odluku Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa o imenovanju predsjednika i članova Tehnologijskog vijeća, klasa: 381-01/04-04/1, urbroj: 533-11/829-04-1, od 15. ožujka 2004, izjava Poliklinike Sv. Duh II o ustupanju pozicije članice Projekta razvojnih i tehnologijskih jezgri, urbroj: 01-17/1226, od 13. prosinca 2004, dopis Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Tehnologijskom vijeću, klasa: 602-01/04-01/0791, urbroj: 533-01-04-1, od 14. prosinca 2004, dopis Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa dr. sc. Vlatku Rumenjaku, klasa: 381-01/04-02/248, urbroj: 533-13-04-7, od 20. prosinca 2004, rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, klasa: 381-01/04-02/248, urbroj: 533-13-04-4, od 21. prosinca 2004, dopis dr. sc. Vlatka Rumenjaka Tehnologijskom vijeću od 13. siječnja 2005, dopis Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa doc. dr. sc. Daliboru Krpanu, klasa: 381-01/04-02/248, urbroj: 533-13-05-9, od 2. veljače 2005, dopis Instituta Ruđer Bošković, br. 021-876/1-2005, upućen BICRO-u i ITP-u 3. veljače 2005, odgovor BICRO-a i ITP-a na prethodni dopis, odluku Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, klasa: 381-01/04-04/2, urbroj: 533-13-04-1, od 3. veljače 2005, isječak iz Nature Publishing Group iz 2006. pod naslovom No unfairness in funding of Croatian minister's project, koji potpisuje Tehnologijsko vijeće, zaključak Tehnologijskog vijeća o provedenom nadzoru nad tehnologijskim projektom JEZGRA 23, donesen 27. siječnja 2006, zapisnik Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa o obavljenom unutarnjem nadzoru tehnologijskih i znanstvenih projekata u Ministarstvu, sa stručnim obrazloženjem vezanim uz tehnologijski projekt J-23, sastavljen 28. siječnja 2006, dopis trgovačkog društva Poslovno-inovacijskog centra Hrvatske-BICRO d.o.o. Zagreb, upućen Povjerenstvu 14. veljače 2006, pretprijava projekta u programu HITRA, potprogram TEST, STIRP i JEZGRE ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, od 11. svibnja 2006, dopis Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, upućen Povjerenstvu, klasa: 381-01/06-01/2, urbroj: 533-01-06-3, od 11. svibnja 2006, test-formular za prijavu prijedloga projekta tehnologijskih i razvojnih jezgri, Program Jezgre, Samostalnog odjela za tehnologijski razvitak Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa i program test-tehnologijski razvojno-istraživački projekti-formular za recenziju Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, 1-12 2006.

U provedenom prethodnom postupku Povjerenstvo je utvrdilo sljedeće: odlukom Ministarstva 19. prosinca 2003. prihvaćen je projekt razvojnih i tehnologijskih jezgri (program Jezgre), punog naziva Centar za integrativnu genomiku, molekularnu dijagnostiku, staničnu i gensku terapiju, šifra projekta J-23/2003, kojom je je dr. sc. Dragan Primorac postao jednim od voditelja toga projekta. Citiranom odlukom Ministarstvo se obvezalo za izvedbu projekta osigurati financijska sredstva u visini od 5.982.422,00 kn. Ugovor o financiranju i sudjelovanju na razvojnom i tehnologijskom projektu Centar za integrativnu genomiku, molekularnu dijagnostiku, staničnu i gensku terapiju, sklopljen je 13. prosinca 2004, a rješenjem Ministarstva 21. prosinca 2004. na račun Instituta Ruđer Bošković

doznačen je iznos u visini od 3.900.000,00 kn, namijenjen potpori za realizaciju tehnologijskog istraživačko radnog projekta « Centar za integrativnu genomiku, molekularnu dijagnostiku, staničnu i gensku terapiju». Dužnosnik Primorac je svojim dopisom, datiranim 14. prosinca 2004, Tehnologijskom vijeću Ministarstva predložio dr. sc. Vlatka Rumenjaka kao osobu, koja bi ga zamijenila na mjestu istraživača-privremenog voditelja projekta Jezgre, a temeljem izjave Poliklinike Sv. Duh Ministarstvu, o ustupanju pozicije članice projekta razvojnih i tehnologijskih jezgri Općoj bolnici Sv. Duh. Iz dopisa Tehnologijskog vijeća Ministarstva dr. sc. Rumenjaku od 20. prosinca 2004. vidljivo je, da je dr. sc. Rumenjak odlukom na 36. sjednici Tehnologijskog vijeća ispred Opće bolnice Sv. Duh imenovan za istraživača-privremenog voditelja na razvojnom tehnologijskom projektu Jezgra.

U skladu s navedenim, Povjerenstvo ocjenjuje da dužnosnik dr. sc. Dragan Primorac u obavljanju javne dužnosti nije prekršio odredbe Zakona, odnosno da privatni interesi dužnosnika prema okolnostima, navedenim u prijavi sukoba interesa, nisu bili u suprotnosti s javnim interesom niti je privatni interes dužnosnika utjecao ili mogao utjecati na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti te da se stoga navedene okolnosti ne mogu smatrati sukobom interesa u smislu čl. 1. st. 2. Zakona.

Kao činjenice, relevantne za donošenje gore navedene odluke, Povjerenstvo ističe okolnost da dužnosnik dr. sc. Primorac nije bio i dužnosnik, koji je donio odluku o financiranju navedenog projekta, kao i okolnost da su dužnosniku sva prava i obveze, vezane uz dotični projekt, prestale prije početka financiranja navedenog projekta te napominje načelno da istraživački rad predstavlja znanstvenu djelatnost, kojom se dužnosnici mogu baviti i tijekom obnašanja dužnosti prema izričitoj odredbi čl. 10. st. 3. Zakona.

Povjerenstvo zaključno ipak napominje da, zbog činjenice da u praksi često postoje preklapanja osoba koje odlučuju o raspoređivanju sredstava, namijenjenih znanstvenim projektima, i osoba – korisnika tih sredstava, kao i zbog nejasnoća u definiranju položaja tih dviju skupina osoba, postoji potreba povećanja transparentnosti cjelokupnog sustava odobravanja i administrativnog praćenja tehnologijskih znanstvenih projekata, čime bi se i u znanstvenoj zajednici i u široj javnosti otklonila moguća percepcija toga sustava kao generatora sukoba interesa.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa

Broj: PSI-SI-10-11/05
Zagreb, 27. lipnja 2006.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 18. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj, 163/04, 164/04 i 48/05, u daljem tekstu: Zakon), i čl. 42. st. 1. toč. 1. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 85/05, u daljem tekstu: Pravilnik), **u predmetu dužnosnika Srećka Ferenčaka, zastupnika u Hrvatskom saboru, na svojoj 16. sjednici, održanoj 27. lipnja 2006, donijelo je jednoglasno sljedeću**

ODLUKU

Odbacuje se zahtjev za odlučivanje o postojanju okolnosti sukoba interesa.

Obrazloženje

Dužnosnik Srećko Ferenčak podnio je 28. travnja 2004. zahtjev da Povjerenstvo ocijeni postupak javnog nadmetanja br. 05-J/03-76 za ustupanje radova na izgradnji višestambene građevine na lokaciji Sopnica-Jelkovec , oznake B 8, za Program društveno poticane stanogradnje, na kojem je sudjelovalo i trgovačko društvo Ferbos inženjering d. o. o,(tada u vlasništvu navedenog dužnosnika), u smislu Zakona.

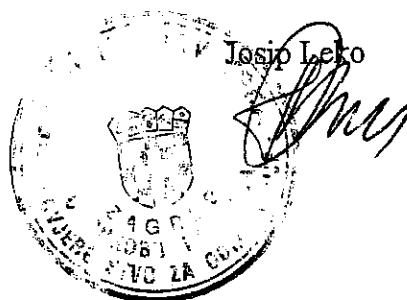
Na svojoj 4. sjednici, održanoj 11. travnja 2005, Povjerenstvo je donijelo zaključak da započinje s postupkom odlučivanja o sukobu interesa za dužnosnika Ferenčaka, temeljem navedenog zahtjeva samog dužnosnika, od stupanja na snagu Zakona do trenutka donošenja navedenog zaključka Povjerenstva. Istim zaključkom Povjerenstvo je odlučilo od nadležnog ministarstva i trgovačkog društva navedenog dužnosnika zatražiti relevantne podatke o sklopljenim poslovima.

U skladu sa navedenim zaključkom Povjerenstva, Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, svojim dopisom, klasa: 022-03/05-01/2, urbroj: 531-01-05-5, od 12. svibnja 2005, dostavilo je tražene podatke, iz kojih proizlazi da je navedeno trgovačko društvo s Ministarstvom zaključilo dva ugovora.

Kronologija sklapanja prvog ugovora završava u lipnju 2003. Drugi ugovor sporazumno je raskinut 31. svibnja 2004, uz navod da ne postoje bilo kakva međusobna potraživanja.

Budući da je Zakon stupio na snagu 24. listopada 2003. te da se prema navedenom niti jedan od navedenih pravnih poslova trgovačkog društva dužnosnika ne odnosi na razdoblje u kojem je Zakon bio na snazi, odlučeno je kao u dispozitivu ove odluke.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

REPUBLIKA HRVATSKA

*Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa*

Broj: PSI-SI-6-12/05-2

Zagreb, 13. srpnja 2006.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04 i 48/05, u daljem testu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u **predmetu dužnosnika Ivana Čehoka**, na svojoj 17. sjednici, održanoj 13. srpnja 2006. jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

Dužnosnik Ivan Čehok je u sukobu interesa zbog povrede odredaba čl. 1. st. 2. u vezi s čl. 3. st. 3. i čl. 4. Zakona, te odredaba čl. 6. toč. c) Zakona i čl. 6. toč. i) Zakona, jer je kao odgovorna osoba i zastupnik Grada Varaždina sudjelovao u donošenju zaključaka Gradskog poglavarstva o utvrđivanju otkupne cijene zemljišta kčbr. 3753/24 na području Grada Varaždina zvanom Ribnjak, u nekadašnjem vlasništvu Vesne Cesarec, s dužnosnikom Čehokom povezane osobe u smislu čl. 4. Zakona, po dvostruko većoj cijeni u odnosu na druge bivše suvlasnike zemljišta.

Zbog utvrđenog sukoba interesa dužnosniku Ivanu Čehoku se, sukladno odredbi članka 19. stavak 2. i 4. Zakona, izriče sankcija javnog objavljivanja odluke Povjerenstva na trošak dužnosnika u službenom glasilu Grada Varaždina i Varaždinske županije

OBRAZLOŽENJE

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je odlukom Povjerenstva, broj: I- O-5/2-22/05-2, donesenom 19. travnja 2005. Nakon provedenog postupka, Povjerenstvo je svojom odlukom, broj: PSI-SI-6-12/05, donesenom 21. studenoga 2005, utvrdilo:

1. Obustavlja se postupak odlučivanja o sukobu interesa u pogledu putnih troškova službenog puta dužnosnika Ivana Čehoka, gradonačelnika Grada Varaždina i njegove supruge u Kanadu i SAD.

2.a) Dužnosnik Ivan Čehok je u sukobu interesa zbog povrede odredaba čl. 9. i čl. 10. st. 3. Zakona, jer prima naknadu za obnašanje dužnosti gradonačelnika Grada Varaždina, kao i plaću za obnašanje dužnosti zastupnika u Hrvatskom saboru.

b) Nalaže se dužnosniku Čehoku da u roku od osam dana otkloni uzrok postojanja sukoba interesa, navedenog u točki 2. a ove odluke, sukladno čl. 19. st. 10. Zakona.

3.a) Dužnosnik Ivan Čehok je u sukobu interesa zbog povrede odredaba čl. 1. st. 2. u vezi s čl. 3. stavkom 3. i čl. 4. Zakona te odredaba čl. 6. toč. i) Zakona, jer je, kao odgovorna osoba i zastupnik Grada Varaždina, sudjelovao u donošenju zaključka Gradskog poglavarstva o utvrđivanju otkupne cijene zemljišta u Gospodarskoj zoni Ribnjak kč. br. 3753/24, upisane u pl. br. 13955 k.o. Varaždin, u vlasništvu Vesne Cesarec, koja je s dužnosnikom Čehokom povezana osoba u smislu čl. 4. Zakona, u iznosu većem za 75% od ostalih suvlasnika istoga zemljišta.

b) Zbog utvrđenog sukoba interesa, navedenog u točki 3. ove odluke, dužnosniku Ivanu Čehoku se, sukladno odredbi čl. 19. st. 2. i 4. Zakona, izriče sankcija javnog objavljivanja odluke Povjerenstva na trošak dužnosnika u službenom glasilu Grada Varaždina i Varaždinske županije.

Dužnosnik Čehok je, koristeći svoje pravo utvrđeno člankom 19. st. 8. Zakona, Upravnom sudu Republike Hrvatske 27. prosinca 2005. podnio zahtjev za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i temeljnih sloboda protiv navedene odluke Povjerenstva.

Odlučujući o zahtjevu dužnosnika, Upravni sud Republike je, svojom odlukom br. Zpa-41/2005-4, od 16. ožujka 2006. presudom djelomično uvažio zahtjev dužnosnika i poništio toč. 3. izreke odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: PSI-SI-6-12/05 od 21. studenoga 2005. godine, a u preostalom dijelu zahtjev dužnosnika odbacio.

Na svojem sastanku, održanom 12. svibnja 2006, Povjerenstvo je donijelo zaključak o nastavku postupka odlučivanja o sukobu interesa dužnosnika Čehoka te odlučilo koje će dokaze izvesti u svrhu nadopune dokaznog postupka vodeći se razlozima, navedenim u presudi Upravnog suda.

U dokaznom postupku, provedenom sukladno članku 40. i 41. Pravilnika, Povjerenstvo je izvelo sljedeće dokaze: ispitalo je dužnosnika Ivana Čehoka, ispitalo je svjedoke Čedomila Cesarec, Mirka Cafuka, Mariju Levatić i Vesnu Cesarec te pročitalo pismena odnosno isprave u predmetu (prijavu sukoba interesa protiv dužnosnika Čehoka, br. 17/1-2004 od 25.2.2004. s privicima - dopis Upravnog odjela za financije Grada Varaždina Gradskom vijeću Grada Varaždina, klasa: 120-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-05-04-3, od 20. siječnja 2004, prospekt Varteksa, tekstilne industrije Varaždin d.d. iz rujna 2003. i letak SDP-a, neurudžbirana ponuda Vesne Cesarec Gradu za otkup zemljišta, od 12. rujna 2002, rješenje Područnog ureda za katastar Državne geodetske uprave, klasa: UP/I-932-07/02-02/00778, urbroj: 541-06-01/23-02-3, od 4. prosinca 2002, odluku Slobodne zone Varaždin d.o.o. Varaždin o imenovanju Nadzornog odbora Slobodne zone Varaždin d.o.o. Varaždin, donesenu 29. ožujka 2003, prijedlog investicije ABC Group u Varaždinu, Hrvatska, datiran 12. siječnja 2004, pismo razumijevanja između Grada Varaždina i Varaždinske županije te ABC Group d.o.o, sastavljeno 5. ožujka 2004, zaključak Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-03-04-3, od 12. ožujka 2004, ponuda gradonačelnika Grada Varaždina Mirku Cafuku za otkup zemljišta, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-01-04-7, od 22. ožujka 2004, ponuda gradonačelnika Grada Varaždina Mariji Levatić za otkup zemljišta, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-01-04-5, od 22. ožujka 2004, ponuda gradonačelnika Grada Varaždina Danici Mitovski za otkup zemljišta, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-01-04-8, od 22. ožujka 2004, ponuda gradonačelnika Grada Varaždina Vesni Cesarec za otkup zemljišta, klasa:

310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-01-04-6, od 22. ožujka 2004, neurudžbirana ponuda Vesne Cesarec Gradu za cijenu otkupa zemljišta, od 29. ožujka 2004, dopis Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Grada Varaždina Mirku Cafuku, klasa: 940-01-04/01/8, urbroj: 2186-01-06-04-5, datiran 31. ožujka 2004, dopis Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora, klasa: 940-01-04/01/8, urbroj: 2186-01-06-04-3, od 31. ožujka 2004, dopis Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Mariji Levatić, klasa: 940-01-04/01/8, urbroj: 2186-01-06-04-2, od 31. ožujka 2004, kupoprodajni ugovor, klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186-01-01-04-1, sklopljen između Grada Varaždina i Danice Mitovski, od 31. ožujka 2004, kupoprodajni ugovor, sklopljen između Grada Varaždina i Marije Levatić, klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186-01-01-04-3, od 31. ožujka 2004, izvod iz zapisnika 53. sjednice Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, klasa: 022-05/04-01/8, urbroj: 2186/01-03-04-2, održane 9. travnja 2004, dopis Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Grada Varaždina Upravnom odjelu za financije i javne prihode Grada Varaždina, klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186/01-06-04-6, od 14. travnja 2004, dopis Vesne Cesarec Gradu u pogledu visine cijene zemljišta, od 25. ožujka 2004, urudžbiran 23. travnja 2004, dopis gradonačelnika Vesni Cesarec, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-01-04-22, od 23. travnja 2004, dopis Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Grada Varaždina Mirku Cafuku, klasa: 940-01-04/01/8, urbroj: 2186-01-06-04-05, datiran 26. travnja 2004, izvod iz zapisnika 55. sjednice Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, klasa: 022-05/04-01/10, urbroj: 2186/01-03-04-2, održane 27. travnja 2004, izvod iz zapisnika 55. sjednice Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, održane 27. travnja 2004.-rasprava o utvrđivanju otkupne cijene zemljišta u Gospodarskoj zoni Ribnjak-točka 11.1, zaključak Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-03-04-26, od 27. travnja 2004, zaključak Gradskog poglavarstva, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-03-04-24, od 27. travnja 2004, zaključak Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-03-04-25, od 27. travnja 2004, zaključak Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-03-04-23, od 27. travnja 2004, službenu zabilješku, sastavljenu u prostoriji Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, klasa: 310-014-01/1, urbroj: 2186/01-01-04-27, dana 27. travnja 2004, dopis Vesne Cesarec Gradskom poglavarstvu, poslan i urudžbiran 28. travnja 2004, kupoprodajni ugovor, klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186-01-01-04-1, sklopljen između Grada Varaždina i Mirka Cafuka, od 4. svibnja 2004, tekst kupoprodajnog ugovora, klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186-01-01-04-2, s datumom 11. svibnja 2004, dopis Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Grada Varaždina Mirku Cafuku, klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186-01-06-04-7, od 12. svibnja 2004, odluku Slobodne zone Varaždin d.o.o. Varaždin o izmjeni odluke o imenovanju Nadzornog odbora Slobodne zone Varaždin d.o.o. Varaždin, donesenu 14. svibnja 2004, neurudžbirani dopis Vesne Cesarec Upravnom odjelu za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Grada Varaždina od 19. svibnja 2004, relevantne članke iz tiska, dokumentaciju koja se odnosi na pravni temelj vlasništva Marije Levatić nad relevantnom nekretninom- dopunsko rješenje Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko-pravne poslove Ureda državne uprave u Varaždinskoj županiji, klasa: UP/I-942-05/97-01/82R.B:J: urbroj: 2186-05-05-02-35, od 21. svibnja 2002, potvrda Komisije za osnivanje- obnavljanje zemljišnih knjiga za k.o. Varaždin od 4. studenog 2002, rješenje Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Varaždinu o dozvoli raspisa, br. RZ.2480/2002. od 26. studenog 2002, prijedlog za upis prava vlasništva Zemljišno-knjižnom odjelu Općinskog suda u Varaždinu po punomoćniku javnom bilježniku, posl. br. OU-212/2003-1, od 7. kolovoza 2003, potvrda Komisije za osnivanje-obnavljanje zemljišnih knjiga k.o. Varaždin od 11. kolovoza 2003 i rješenje o dozvoli uknjižbe prava vlasništva Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Varaždinu, br. RZ1078/2004. od 9. lipnja 2004, kupoprodajni ugovor, klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186-01-01-04-2, sklopljen između Grada Varaždina i Vesne Cesarec, od 11. kolovoza 2004, dopis Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Grada Varaždina, klasa: 940-01/04-01/23, urbroj: 2186-01-01-04-2, od 6. rujna 2004 dopis dr. sci. Josipa Sudeca Povjerenstvu, od 11. srpnja 2006. i pismo dužnosnika Čehoka članovima Povjerenstva.

Povjerenstvo je u nastavku postupka pribavilo i elaborat o procijenjenoj vrijednosti nekretnina, zemljišta Ribnjak, čkbr. 3573/1 k.o. Varaždin, koji je na poziv Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, izradio ovlaštteni građevinski vještak Možina d.o.o. Varaždin 20. studenoga 2003, broj:

03-297-2003. Međutim, u svjetlu činjenica, utvrđenih u prijašnjem postupku i postupku nakon presude Suda, Povjerenstvo je ocijenilo da ovaj dokaz ne čini dio relevantne činjenične osnove za ocjenjivanje sukoba interesa. Povjerenstvo je također ocijenilo nepotrebnim i odugovlačenjem postupka izvođenje dokaza ispitivanjem drugih članova Gradskog poglavarstva Grada Varaždina s obzirom da je pribavilo potrebnu dokumentaciju od Grada Varaždina kao i suvlasnika zemljišta o provođenju postupka otkupa zemljišta.

Nakon provedenog dokaznog postupka u kojem je Povjerenstvo izvelo i ocijenilo sve potrebne dokaze utvrdilo je sljedeće činjenično stanje:

Grad Varaždin otkupio je fizički jedinstveno zemljište od četiri vlasnika (prethodno suvlasnika) na području Ribnjaka, pri čemu je cijena m² za troje suvlasnika određena u visini od 20 eura m², a za četvrtu suvlasnicu, gospođu Vesnu Cesarec, suprugu predsjednika Županijske komore Varaždin u visini od 40 eura m², odnosno po dvostruko većoj cijeni u odnosu na cijenu preostalih troje vlasnika.

Nakon provedenog dokaznog postupka, Povjerenstvo je utvrdilo da postupak otkupa navedenog zemljišta na području Ribnjaka u odnosu na prodavateljicu Vesnu Cesarec nije proveden na isti način kao postupak otkupa u odnosu na ostale prodavatelje, da su ostali prodavatelji takvim razlikama u postupku bili dovedeni u nepovoljniji položaj te da su razlike u postupku rezultirale bitnim razlikama u ostvarenoj kupoprodajnoj cijeni dijelova fizički jedinstvenog zemljišta. Nadalje, postupak otkupa zemljišta koje je proveo Grad Varaždin sadrži niz nezakonitosti odnosno proveden je suprotno podzakonskim aktima; nije postojala potreba za hitnim otkupom zemljišta niti bi za Grad u slučaju neotkupa nastupile nesagledive financijske posljedice; dužnosnik Čehok je kao gradonačelnik aktivno sudjelovao u postupku pregovaranja i zagovarao hitnu prodaju zemljišta; Vesna Cesarec je kao supruga predsjednika Županijske komore u Varaždinu interesno povezana osoba s dužnosnikom Čehokom u smislu članka 4. Zakona. Iz navedenih činjenica može se zaključiti da dužnosnik Ivan Čehok nije odgovorno, savjesno i nepristrano obavljao svoju dužnost gradonačelnika i da je u sukobu interesa.

U pogledu ključnog razloga za potrebu dopune dokaznog postupka, odnosno nužnosti da se nedvojbeno utvrdi da li je prema svim sudionicima postupak otkupa zemljišta proveden na isti način, Povjerenstvo je utvrdilo sljedeće:

Gradsko poglavarstvo Grada Varaždina je svojim zaključkom, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-03-04-3, od 12. ožujka 2004. načelno utvrdilo potrebu da se, radi kompletiranja prostora na bivšem vojnom poligonu Ribnjak, a u kontekstu predviđene proizvodnje, koju bi izvodila kanadska tvrtka ABC Group Inc, na navedenom zemljištu, otkupe četiri parcele privatnih vlasnika na tom zemljištu i to čkbr. 3753/22, u vlasništvu Danice Mitovski, iz Splita, Vukovarska 65, čkbr. 3573/23, u vlasništvu Mirka Cafuka, iz Varaždina, T: Miškulina 19, čkbr. 3573/24, u vlasništvu Vesne Cesarec, iz Varaždina, F. Prešerna 19 i čkbr. 3573/25, u vlasništvu Marije Levatić, iz Varaždina, F. Supila 34 a.

Na temelju navedene načelno utvrđene potrebe, Gradsko poglavarstvo Grada Varaždina je, svojim zaključkom, klasa: 310-01/04-01/1, urbroj: 2186/01-03-04-20, donesenim na 53. sjednici Gradskog poglavarstva 9. travnja 2004, na temelju činjenice da je Gradsko vijeće Grada Varaždina donijelo odluku o uvjetnom darovanju zemljišta Ribnjak spomenutoj kanadskoj tvrtki, zadužilo Upravni odjel za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Grada da hitno provede postupak otkupa privatnih parcela s područja Gospodarske zone Ribnjak. U samom zaključku ističe se « velika uloga Hrvatske gospodarske komore-Županijske komore Varaždin sa tvrtkom ABC Group »: Na sjednici

Gradskog poglavarstva bio je nazočan i predsjednik Gospodarske komore Varaždin, Čedomil Cesarec.

Gore navedenim vlasnicima zemljišta, Gradonačelnik Grada Varaždina, dužnosnik Čehok, uputio je ponudu za otkup zemljišta identičnog sadržaja 22. ožujka 2004, a prije zaključka Gradskog poglavarstva o obvezi Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora da provede postupak otkupa navedenih privatnih parcela. Ponuđena cijena u svakome od navedena četiri dopisa je 20 eura/m². U dopisu stoji da je prostor prema važećem Generalnom urbanističkom planu predviđen kao proizvodna zona.

Na temelju navedenog dopisa gradonačelnika, s Marijom Levatić sklopljen je 31. ožujka 2004, prije zaključka Gradskog poglavarstva o obvezi Upravnog odjela Grada na provođenje postupka otkupa privatnih parcela na području Ribnjaka, kupoprodajni ugovor, klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186-01-01-04-3, čiji je predmet nekretnina čkbr. 3573/25, upisana u pl. 13954 k.o. Varaždin, po cijeni od 20 eura m². Istog dana, 31. ožujka 2004. sklopljen je odgovarajući kupoprodajni ugovor, klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186-01-01-04-1 i s Danicom Mitovski, u pogledu nekretnine čkbr. 3573/22, upisane u pl. 13956 k.o. Varaždin. Navedene ugovore potpisao je, kao zastupnik Grada, dužnosnik Čehok. U svojoj izjavi, danoj na 15. sjednici Povjerenstva, održanoj 2. lipnja 2006, o motivima prodaje zemljišta po postignutoj cijeni, gđa. Levatić navodi da su na pregovore oko cijene svi prodavatelji bili pozivani odvojeno: U svojoj izjavi također navodi: «Mi smo kontaktirali sa njihovim pravnikom Tomašićem i on je rekao da je to» (cijenu od 20 eura-opaska Povjerenstva) «komisija odredila da se to plaća prema zoni gdje je to gradilište i da je to kao najviša cijena koju oni mogu ponuditi. Sad sam ja kontaktirala sa muževom nećakinjom, gospođom Vesnom Cesarec i rekla sam joj što ti misliš o tome. « Svjedokinja dalje navodi kako joj je gospođa Cesarec rekla : « Ja sam prihvatila, a vi ostali kak hoćete (pa) sam mislila ona vjerojatno zna da se više onda ne može dobiti...» Gđa. Levatić navodi da je gđa. Cesarec, upitana naknadno o cijelom postupku izjavila da se « valjda ima pravo predomisli ».

Gradsko poglavarstvo Grada Varaždina je, ex post, 27. travnja 2004, na svojoj 55. sjednici, dalo svojim zaključkom pod toč. 11.2. suglasnost za otkup zemljišta Marije Levatić u svrhu formiranja Gospodarske zone Ribnjak, po kupoprodajnoj cijeni od 20 eura m², a zaključkom pod toč. 11.3. suglasnost za otkup zemljišta Danice Mitovski u svrhu formiranja Gospodarske zone Ribnjak, po kupoprodajnoj cijeni od 20 eura m².

Na temelju navedenog, Povjerenstvo zaključuje da je postupak dužnosnika Čehoka, kao gradonačelnika Grada Varaždina u suprotnosti s odredbama čl. 55. Statuta Grada Varaždina (u daljem tekstu: Statut), kojim se utvrđuje djelokrug i ovlasti gradonačelnika kao nositelja izvršne vlasti u okviru samoupravnog djelokruga Grada. Čl. 66. Statuta, propisujući djelokrug Gradskog poglavarstva, određuje da nekretninama i pokretninama u vlasništvu Grada upravlja Gradsko poglavarstvo. Na osnovi spomenute odredbe, Gradsko vijeće Grada donijelo je Odluku o upravljanju nekretninama u vlasništvu Grada Varaždina (Službeni vjesnik Grada Varaždina, broj: 10/2001) . U čl.1. st. 1. navedene Odluke propisuje se da nekretninama upravlja Gradsko poglavarstvo. U čl. 2. sadržajno se definira pojam upravljanja nekretninama, koji prema citiranom članku uključuje osobito i stjecanje nekretnina. Člankom 7. st. 2. Odluke propisuje da tržišnu cijenu (kao u pravilu obveznu cijenu u postupku stjecanja nekretnine na temelju javnog natječaja odnosno kao za postupak utvrđivanja otkupne cijene relevantan podatak u slučaju kad je Grad zbog posebnih razloga zainteresiran za stjecanje točno određene nekretnine te se ona stječe postupkom izravne pogodbe) određuje ili prihvaća Gradsko poglavarstvo, uz prethodno pribavljeno mišljenje vještaka odgovarajuće struke ili Porezne uprave, polazeći od cijene koja se može postići u postupku natječaja za nekretninu sličnih karakteristika.

Budući da je dužnosnik Čehok s prodavateljicama Marijom Levatić i Danicom Mitovski kupoprodajne ugovore sklopio prije 27. travnja 2004, odnosno prije 55. sjednice Gradskog poglavarstva, na kojoj se Poglavarstvo suglasilo da se sva četiri relevantna zemljišta otkupe po predloženim cijenama, pa i prije 9. travnja 2004, kada je održana 53. sjednica, na kojoj je obvezan odgovarajući Upravni odjel Grada na provođenje postupka kupoprodaje dotičnog zemljišta, dužnosnik Čehok je, sklapajući ugovore s prodavateljicama Marijom Levatić i Danicom Mitovski,

djelovao izvan okvira svoje, Statutom utvrđene nadležnosti. Statut u čl. 56. nabraja iznimne okolnosti, kada gradonačelnik može odlučivati o pitanjima iz nadležnosti Gradskog vijeća i Gradskog poglavarstva, ali one ne obuhvaćaju relevantne okolnosti ovoga slučaja.

U pogledu prodavatelja Mirka Cafuka, iz dopisa Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Grada, klasa: 940-01-04/01/8, urbroj: 2186-01-06-04-5, od 26. travnja 2004. proistječe da je Mirko Cafuk ponudu Grada u visini od 20 eura/m² odbio i predložio cijenu u visini od 30 eura m². Citiranim dopisom Upravnog odjela Grada zahtjev prodavatelja je odbijen. U dopisu se tvrdi da bi prodavatelj ponudu Grada trebao prihvatiti, uz ostalo, i stoga « što su Vaše bivše suvlasnice Marija Levatić i dr. prihatile ponudu Grada Varaždina te je s njima u postupku zaključivanje ugovora », što je netočno. U svojoj izjavi, danoj na 15. sjednici Povjerenstva, održanoj 2. lipnja 2006, govoreći o motivima prodaje svoga zemljišta po postignutoj cijeni, gosp. Cafuk je naveo da u vrijeme navedenog otkupa zemljišta nije znao za kretanje realnih cijena zemljišta. Njegova sestra, Danica Mitovski, koja živi u Splitu, u pogledu prodaje svoje parcele potpuno se oslonila na njegovu prosudbu. Svjedok je izjavio da je iz dopisa zaključio da su sve ostale suvlasnice prihatile cijenu od 20 eura. Pitao je i Vesnu Cesarec koja mu je odgovorila da je pristala na tu cijenu, da ne mogu dobiti više i da se moraju pomiriti sa 20 eura po kvadratu.

Iz zapisnika o raspravi koja je provedena na 55. sjednici Gradskog poglavarstva proizlazi da je Gradsko poglavarstvo raspolagalo podatkom da Mirko Cafuk traži 30 eura po m², ali je ipak, za razliku od suvlasnice Vesne Cesarec, donijelo odluku da se ne prihvati njegova ponuda, već je utvrđena otkupna cijena u iznosu od 20 eura. Cafuk je dopisom od 26. travnja 2004, dakle prije sjednice, pozvan da se, nakon sjednice, 3. svibnja 2004. javi odgovarajućem Upravnom odjelu Grada radi dogovora o otkupu zemljišta.

Mirko Cafuk i dužnosnik Čehok, kao zastupnik Grada, sklapaju 4. svibnja 2004. kupoprodajni ugovor, klasa: 940-01-/04-01/8, urbroj: 2186-01-01-04-1, u pogledu nekretnine čkbr. 3573/23, upisane u pl. 13957 k.o. Varaždin, a temeljem zaključka toč. 11.4. donesenog na spomenutoj 55. sjednici Gradskog poglavarstva, održanoj 27. travnja 2004, kojim Poglavarstvo daje suglasnost za otkup navedenog zemljišta za formiranje Gospodarske zone Ribnjak, po kupoprodajnoj cijeni od 20 eura m².

U pogledu postupka otkupa zemljišta u odnosu na prodavateljicu Vesnu Cesarec, Povjerenstvo ističe da je navedena, u svojoj izjavi pred Povjerenstvom navela da je nakon okončanog postupka raspisa (parcelacije) zemljišta, Gradu ponudila otkup dotičnog zemljišta uz suglasnost svih bivših suvlasnika. Ova izjava gospođe Cesarec proturječi izjavama Marije Levatić i Mirka Cafuka, koji su u postupku pred Povjerenstvom naveli da je do parcelizacije došlo na inicijativu gđe. Cesarec ali da -u to vrijeme nije uopće bilo riječi o prodaji zemljišta Gradu. Vesna Cesarec na početni dopis Grada u postupku otkupa zemljišta od 22. ožujka 2004. odgovara dopisom od 25. ožujka 2004. (zaprimljenim, s obzirom na u svim pismenima postupka navedenu hitnost, neuobičajeno, tek 23. travnja 2004.), u kojem zahtijeva cijenu od 40 eura m². U dopisu Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i uređenje prostora Grada, klasa: 940-01-04/01/8, urbroj: 2186-01-06-04-3, od 26. travnja 2004. spominje se dopis upućen gospođi Cesarec 31. ožujka 2004. U citiranom dopisu Upravnog odjela Grada poziva se gospođa Cesarec da se, radi nastavka postupka otkupa zemljišta javi u Upravni odjel 3. svibnja 2004. (u navedenom dopisu spominje se i dopis Upravnog odjela, upućen gospođi Cesarec 31. ožujka 2004, ali se nikakvi dokazi o tome ne nalaze među dokumentacijom, koju je Povjerenstvo zaprimilo od Stručne službe Grada; dopisu nedostaje i supotpis osoba, kako je to učinjeno u dopisu Mirku Cafuku od 26. travnja 2004. te oznaka uredskog poslovanja o otpremi pismena).

Gradsko poglavarstvo Grada Varaždina, na svojoj 55. sjednici, održanoj 27. travnja 2004, donosi pod toč. 11.1. zaključak o suglasnosti da se za formiranje Gospodarske zone Ribnjak otkupi zemljište u vlasništvu Vesne Cesarec, čkbr. 3573/24, upisano u pl. 13955 k.o. Varaždin. Gradsko poglavarstvo se suglasilo da kupoprodajna cijena iznosi 35 eura m² te je zadužilo Upravni odjel za komunalne djelatnosti i uređenje prostora za provođenje zaključka.

Međutim, u službenoj zabilješci, klasa: 310-014-01/1, urbroj: 2186/01-01-04-27, sastavljenoj u prostorijama Gradskog poglavarstva Grada Varaždina dana 27. travnja 2004, stoji:

« Na poziv gradonačelnika Grada Varaždina , sazvani su članovi Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, nakon održane jutarnje sjednice Gradskog poglavarstva Grada Varaždina, gdje gradonačelnik upoznaje članove Gradskog poglavarstva da je gosp. MIRKO CAFUK prihvatio cijenu od 20 eura m/2, dok gđa. VESNA CESAREC nije prihvatila cijenu od 35 eura m/2, nego pristaje isključivo na svoju ponuđenu cijenu od 40 eura m/2.

Zbog hitne potrebe kompletiranja prostora u Gospodarskoj zoni Ribnjak, članovi Gradskog poglavarstva složili su se da prihvate ponudu gospođe Vesne Cesarec od 40 eura m/2. «. Budući da je ovaj dokument kronološki posljednji u nizu za postupak otkupa relevantnih dokumenata, trebao bi predstavljati pravni temelj za sklapanje kupoprodajnog ugovora klasa: 940-01/04-01/8, urbroj: 2186-01-01-04-2, koji su u pogledu nekretnine čkbr. 3573/24, upisane u pl. 13955 k.o. Varaždin, sklopili 11. kolovoza 2004. Vesna Cesarec i dužnosnik Čehok. Kupoprodajna cijena iznosi 40 eura m/2.»

Sastanku su bili nazočni dužnosnik Čehok, zamjenik gradonačelnika Grada Zlatko Horvat te članovi Gradskog poglavarstva Josip Sudec, Darinka Hajduk-Vučić, Pavao Parat, Tomislav Cvetko i Ivan Herman. Službenu zabilješku potpisao je dužnosnik Čehok.

Povjerenstvo je međutim od Stručne službe Grada zaprimilo i tekst, koji je u popratnom dopisu Stručne službe Grada označen kao «Rasprava o utvrđivanju otkupne cijene zemljišta u Gospodarskoj zoni Ribnjak-Izvod iz zapisnika 55. sjednice od 27. travnja 2004. godine-Točka 11.1.» Sam tekst nosi naziv « Prijedlog zaključka o utvrđivanju otkupne cijene zemljišta u Gospodarskoj zoni Ribnjak; sam zaključak, naveden u tom izvodu, u suprotnosti je sa izvodom iz zapisnika 55. sjednice Gradskog poglavarstva, klasa: 022-05/04-01/10, urbroj: 2186/01-03-04-2, budući da su prema ovom posljednjem za sve prodavatelje, osim Vesne Cesarec, doneseni zaključci, kojima je cijena utvrđena u visini od od 20 eura m/2 (za Vesnu Cesarec u visini od 35 eura m/2), a prema službenoj zabilješci o sastanku Članova Gradskog poglavarstva, održanom 27. travnja 2004, nakon sjednice Poglavarstva, za prodavateljice Mariju Levatić i Danicu Mitovski u visini od 20 eura m/2, za Mirka Cafuka u visini od 30 eura m/2, a za Vesnu Cesarec u visini od 40 eura. Iz upravo navedenog proizlazi i da u postupku, u kojem su se članovi Gradskog poglavarstva «suglasili» oko cijene zemljišta nije poštovana odredba čl. 40. Poslovnika o radu Gradskog poglavarstva, koja propisuje da Gradsko poglavarstvo radi na sjednicama. Prekršene su i odredbe čl. 70. i čl. 71. Poslovnika o radu Gradskog poglavarstva, koji propisuju da je rad Gradskog poglavarstva javan i da su sjednice Gradskog poglavarstva javne te da predstavnici javnih glasila i elektronskih medija imaju pravo pratiti rad Gradskog poglavarstva te dobiti materijale o kojima raspravlja Gradsko poglavarstvo. Iz napisa medija (razgovor s dužnosnikom Čehokom) vidljivo je da se kao postignuta cijena spominje 35 eura m/2, a ne 40 eura m/2. U svojoj izjavi pred Povjerenstvom, Vesna Cesarec je izjavila da je primila dva zaključka Gradskog poglavarstva, s identičnim oznakama , datumom i brojem sjednice- 27. travnja 2004, ali s različitim cijenama-jedan zaključak je nosio cijenu od 35 eura m/2, a drugi 40 eura m/2. Nakon što je prodavateljici Vesni Cesarec 27. travnja 2004. određena cijena otkupa od 40 eura m/2, ista dobiva tekst ugovora s datumom 11. svibnja 2004, s cijenom od 35 eura m/2, iz čega je moguće zaključiti da relevantni Upravni odjel Grada također nije, barem izvjesno vrijeme, imao informaciju o odluci da je prodavateljici utvrđena cijena od 40 eura m/2. Iz dopisa, koji gradonačelnik upućuje Vesni Cesarec 23. travnja 2004, proizlazi da je prodavateljici ponuđena i mogućnost zamjene nekretnine, što nije ponuđeno niti jednom drugom prodavatelju. U čl. 5. Odluke o upravljanju nekretninama u vlasništvu Grada Varaždina propisano je da se zamjena nekretnina kao način stjecanja i istovremeno otuđivanja nekretnina provodi prvenstveno na temelju javnog natječaja, a samo iznimno izravnom pogodbom. Vesna Cesarec u svojoj izjavi pred Povjerenstvom navodi da se u postupku otkupa zemljišta pismeno obraćala Gradu šest puta; suprotno tome, spis predmeta sadrži samo četiri dopisa, od kojih su dva neurudžbirana. Napokon, dužnosnik Čehok je 27. travnja 2004. raspolagao informacijom da Vesna Cesarec ne pristaje na cijenu od 35 eura m/2, premda prodavateljica o toj svojoj namjeri pismeno izvješćuje Grad tek 28. travnja 2004.

Iz teksta «rasprave» odnosno «prijedloga zaključka» proistječe da u raspravi o utvrđivanju visine otkupne cijene zemljišta u « Gospodarskoj zoni Ribnjak » članovi Poglavarstva nisu raspolagali materijalima, relevantnim za raspravu. Ovu okolnost Povjerenstvo ocjenjuje kršenjem načela

upravljanja imovinom Grada prema načelima dobrog gospodarenja, navedenog u čl. 99. Statuta, koje bi u konkretnom slučaju zahtijevalo da članovi Gradskog poglavarstva budu temeljito upoznati s razlozima raspolaganja imovinom Grada u visini od nekoliko stotina tisuća eura. Navedeno u prethodnoj rečenici odnosi se i na okolnost da članovi Gradsko poglavarstva nisu bili izvješteni ni o važnoj činjenici protoka roka za sklapanje ugovora s kanadskim trgovačkim društvom (budući da je mogućnost sklapanja ugovora s kanadskim trgovačkim društvom bila u postupku otkupa neprekidno isticana kao *ratio* cijelog pravnog posla i ključni argument njegove osobite hitnosti, što je navedeno i u zaključcima sjednice). Iz navedenog teksta proizlazi i činjenica da je u raspravi bilo divergentnih mišljenja, što dužnosnik Čehok nije spomenuo tijekom ispitivanja pred Povjerenstvom, premda je takvo pitanje dužnosniku postavio član Povjerenstva Nikola Mak (Izvod iz zapisnika 55. sjednice Poglavarstva : « Čedomil Vlahović, dodaje: Ja mislim da bi trebalo baratati s nekakvim lokacijskim, katastarskim, gruntovnim planom. Da vidimo gdje su te čestice, da li su one u kontaktu jedna do druge? Mi znamo da je ABC grupa izrazila da ide s prvom fazom. Da li to ulazi u područje prve faze ? Znači mi bi trebali dogovoriti s ABC-om što je prva faza i tu fazu « pokroviteljski « pokrivati.)

Povjerenstvo drži, da je navedenim razlikama u postupku provođenja otkupa zemljišta na području Ribnjaka u Varaždinu grubo prekršeno načelo pomoći neukoj stranci, ne samo nepružanjem drugim prodavateljima točnih informacija, na temelju kojih bi oni mogli donijeti odluku o prodaji zemljišta bez štete za vlastita prava, nego i konkretnim postupcima, kojima se druge prodavatelje dovodilo u zabludu o njihovim pravima (izjava djelatnika gradske uprave prodavateljima da cijena definitivno « komisijski » određena i da se ne može mijenjati, odvojeno pozivanje na pregovore o otkupu zemljišta, poticanje prodavatelja Mirka Cafuka da proda zemljište « jer su na ponuđenu cijenu već pristale njegove bivše suvlasnice Marija Lavatić i dr. te je s njima u postupku sklapanje kupoprodajnih ugovora », što u vrijeme pisanja navedenog dopisa nije bilo točno, jer Vesna Cesarec još uvijek nije prodala svoje zemljište).

Povjerenstvo smatra da je u postupku otkupa prekršena i odredba čl. 4. Odluke o upravljanju nekretninama u vlasništvu Grada Varaždina. Navedenom odredbom je propisano da će se, kad je grad zbog posebnih razloga zainteresiran za stjecanje točno određene nekretnine, u postupku sjecanja vlasništva primijeniti postupak izravne pogodbe, vodeći računa o tržišnoj vrijednosti nekretnine, što bi načelno značilo otklanjanje mogućnosti za veće odstupanje cijene, po načelu zaštite prava građana i zaštite javnog interesa. Obvezu da se u postupku vodi računa o tržišnoj vrijednosti nekretnine, u slučaju kada se radi o više prodavatelja (koji istodobno prodaju fizički jedinstvenu česticu) moguće je, uz navedeno, ispuniti jedino na način da se o tržišnoj cijeni vodi računa na jednak način prema svim prodavateljima i da se prava građana i javni interes štite na jednak način.

Iz navedenog teksta «rasprave», ali i iz prethodno navedenih dokaza Povjerenstvo zaključuje da postupak otkupa zemljišta u odnosu na svakog pojedinog od četvero vlasnika zemljišnih čestica na području Ribnjaka nije bio jednak i da je proveden na način, koji stavlja u povoljniji položaj vlasnicu zemljišta Vesnu Cesarec u odnosu na druge prodavatelje zemljišta.

Premda se radi o uvjetnim razlozima za postojanje odnosno nepostojanje sukoba interesa za dužnosnika Čehoka, koje navodi Sud u obrazloženju svoje presude, Povjerenstvo, u pogledu navoda dužnosnika da je Grad mogao ili otkupiti navedeno zemljište ili se suočiti s nesagledivim posljedicama (što bi impliciralo hitnost postupka otkupa), ističe da su za žurnost otkupa u konkretnom slučaju mogla biti relevantna dva razloga.

Prvi se odnosi na potrebu da se zemljište uredi za proizvodne djelatnosti kanadskog trgovačkog društva, kako je to neprestance isticano u samom postupku otkupa. Međutim u trenutku realizacije dotične kupoprodaje razlozi za žurnost postupka, ako ne i za sam postupak, više nisu postojali, jer je protekao utvrđeni rok od 40 dana za sklapanje ugovora. To potvrđuje i sam dužnosnik u «raspravi», kao i u izjavi pred Povjerenstvom, u kojoj navodi: « To je zapravo rubni dio, tako da mi to nismo morali zbog samog ABC-a uzeti, ali smo uzeli zbog toga što smo znali da ćemo na taj način otvoriti cijeli taj kvart grada. « Dužnosnik izričito izjavljuje i da nije bilo potrebe za hitnošću postupka.

Drugi razlog odnosi se na potrebu da se « otvori cijeli taj kvart grada » izgradnjom ceste. U ispitnom postupku pred Povjerenstvom, 11. studenoga 2005. dužnosnik izjavljuje da je područje Ribnjaka privedeno svrsi i da se komunalno oprema, *osim dijela koji je namijenjen izgradnji ceste* (dakle i onoga, koji uključuje i navedeno zemljište) za koji Hrvatske ceste rade projekt. Gradsko vijeće Grada Varaždina donijelo je 16. prosinca 2005, klasa: 400-02/05-01/2, urbroj: 2186/01-02-05-3, Program glavnih projekata Grada Varaždina za razdoblje 2005.-2009. godine. Tim programom, pod toč. 8. Programa i projekata na području izgradnje i komunalnog gospodarstva, predviđena je izgradnja dodatna dva kolnička traka istočne obilaznice. Program ne sadrži vrijednost radova, već navodi da ona ovisi o izvedbenom projektu. Kao početak projekta navodi se 2007. godina, a Grad će « zajedno sa Županijom i Hrvatskim cestama ovaj projekt *pokušati realizirati* do 2009. godine. « Gore navedeno potvrđuje i gđa. Cesarec u svojoj izjavi pred Povjerenstvom, u kojoj navodi da dotično zemljište još uvijek nije privedeno svrsi, kao i podatak, naveden na Internet adresi: <http://www.varazdin-online.com/aktualno/2625/>, u kojem se navodi da je na sjednici Gradskog poglavarstva, održanoj 11. svibnja 2006, predstavljeno dopunjeno Urbanističko rješenje područja Ribnjak i šume Jelačićka u Varaždinu, na osnovu kojeg je razrađen Program natječaja za idejno urbanističko-arhitektonsko rješenje Gradske sportske dvorane u Varaždinu te da je Gradsko poglavarstvo prihvatilo takav Program kao podlogu za provedbu javnog, otvorenog, državnog, anonimnog, jednostupanjskog, projektnog natječaja. Povjerenstvo također ističe da je namjena dotičnog zemljišta konačno utvrđena tek u rujnu 2005. (<http://www.varazdin-online.com/sport/1895/> - vijest objavljena na ovoj adresi 10. rujna 2005: «Prošli tjedan je donesen zaključak o raspisivanju natječaja za izradu urbanističkog rješenja Ribnjaka...»). Iz navedenog proizlazi da argument hitnosti postupka «zbog otvaranja cijelog kvarta Grada» svoj temelj i smisao dobiva tek nakon više od godinu dana nakon što je zemljište otkupljeno.

U pogledu uvjetne potrebe da se utvrdi da li je dužnosnik aktivno sudjelovao u postupku otkupa zemljišta u mjeri koja nadilazi zahtjev propisa da valjane odluke donosi Gradsko poglavarstvo kao cjelina, Povjerenstvo ističe da je u svojoj izjavi, danoj pred Povjerenstvom, dužnosnik Čehok rekao: «Nisam ja posebno lobirao da se zemljište kupi po 40 eura. », ponavljajući time svoju izjavu u zahtjevu Upravnom sudu Republike Hrvatske, gdje dužnosnik kaže kako se iz zapisnika sjednice vidi da nije uopće zagovarao da se to učini. U istom dokumentu dužnosnik navodi da gradonačelnik uopće ne sudjeluje i ne vodi pregovore oko cijene zemljišta, što opovrgava izjava Vesne Cesarec prema kojoj je telefonski obaviještena iz Gradskog poglavarstva o cijeni nekretnine 27. travnja 2004. Međutim, prema tekstu « rasprave» odnosno «prijedloga zaključka »; vidljivo je da je upravo dužnosnik Čehok inzistirao na nužnosti da se zemljište otkupi (izvod iz zapisnika 55. sjednice Poglavarstva: «Ako sam dobro shvatio , Čedo, bilo bi samo sporno oko toga treba li nam. Treba. Mi smo inače ponudili da se to otkupi , jer smo mi , kao što sami znate skrenuli državnu cestu koja je nekada trebala ići između Kišičeka i Tehnobetona te po novom našem Generalnom urbanističkom planu ta cesta će ići uz prugu, prema novom mostu koji bi se trebao graditi preko Drave. Prema tome, mi moramo to kupiti radi nas. Slažemo se s tim? Hvala lijepo.»

U pogledu osobne odgovornosti relevantna je i činjenica da je dužnosnik Čehok poslao ponudu o otkupu zemljišta u ime Grada prije nego što je o tome odlučivalo Gradsko poglavarstvo, da je sklopio dva ugovora o kupoprodaji zemljišta prije valjane odluke Gradskog poglavarstva o tome, te da je upravo na inicijativu dužnosnika Čehoka.

Iz dokumentacije o postupku otkupa zemljišta koje je proveo Grad, vidljivo je stoga da je gradonačelnik u njemu aktivno sudjelovao i da snosi odgovornost ne samo kao zastupnik Grada već i kao aktivni sudionik.

Zaključno, postojanje dvaju zaključaka o utvrđivanju otkupne cijene zemljišta u vlasništvu Vesne Cesarec, kao i činjenica da su odlukom dužnosnika Čehoka nakon održane 55. sjednice članovi Gradskog poglavarstva pozvani na sastanak, na kojem su se složili da se prihvati ponuda Vesne Cesarec dovodi u pitanje mogućnost da se suglasnost u pogledu otkupne cijene zemljišta u vlasništvu Vesne Cesarec ocijeni kao odluka, koju je donijelo Gradsko poglavarstvo.

U svojoj izjavi, danoj pred Povjerenstvom 11. studenoga 2005. Čedomil Cesarec je izjavio da je znao za vrijednost zemljišta, koje je Gradu prodavala njegova supruga, budući da je pregled cijena zemljišta dio vodiča za investitore, koji izdaje HGK Županijska komora Varaždin. Izjavljuje također da je i njegova supruga bila upoznata s aktualnim cijenama zemljišta, u vrijeme kad je prodavala dotično zemljište. (Osobno smatra da je cijena od 20 eura po m² nekorektna i amoralno niska.)

Čedomil Cesarec, suprug Vesne Cesarec, i dužnosnik Čehok su osobe, koje su prirodom funkcija koje obnašaju upućene na česte osobne kontakte, gosp. Cesarec je dužnosnika Čehoka zamijenio na mjestu člana Nadzornog odbora Slobodne zone Varaždin te je član Odbora Gradskog vijeća za dodjelu priznanja, kojem je predsjednik dužnosnik Čehok. Uz to, gosp. Cesarec je bio upoznat i s konkretnim postupkom otkupa zemljišta, što je vidljivo iz zapisnika 53. sjednice Gradskog poglavarstva. Uz navedeno, prema izjavi gospođe Cesarec pred Povjerenstvom, dužnosnik Čehok i gosp. Cesarec i sada surađuju u postupku aktiviranja jedne nove poslovne zone.

Povjerenstvo gore navedene osnove i okolnosti ocjenjuje relevantnim za kvalifikaciju gospođe Vesne Cesarec kao osobe, koja je s dužnosnikom Čehokom povezana osoba u smislu čl. 4. Zakona.

U skladu s navedenim, Povjerenstvo ocjenjuje da su se kod dužnosnika Čehoka ostvarila zabranjena djelovanja, propisana čl. 6. toč. c) Zakona, u pogledu onih, u gornjem tekstu navedenih djelovanja dužnosnika, u kojima je dužnosnik utjecao ili mogao utjecati na rad tijela Grada mimo propisa kojima se rad tih tijela regulira. Druga djelovanja dužnosnika, koja su utjecala ili su mogla utjecati na nejednakost u postupku prema prodavateljima, kako su navedena u gornjem tekstu, prema ocjeni Povjerenstva predstavljaju rezultat korištenja položaja dužnosnika utjecanjem na odluke izvršne vlasti, kako bi interesno pogodio povezanu osobu, što predstavlja zabranjeno djelovanje dužnosnika, utvrđeno čl. 6. toč. i) Zakona.

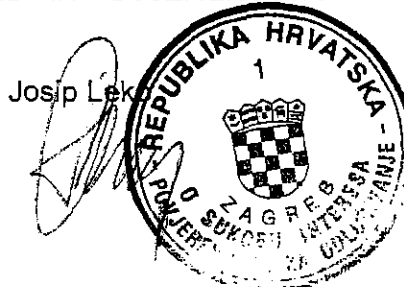
Kršenjem citiranih odredbi Zakona i postupanjem protivno načelu, navedenom u čl. 3. st. 3. Zakona, koje dužnosnicima zabranjuje da javnu dužnost koriste za probitak osobe koja je s njima povezana, dužnosnik se našao u situaciji sukoba interesa definiranim čl. 1. st. 2. Zakona, jer su prema navedenim okolnostima privatni interesi dužnosnika utjecali ili mogli utjecati na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti.

Uzimajući u obzir okolnosti utvrđenog sukoba interesa dužnosnika, Povjerenstvo smatra opravdanim, sukladno čl. 19. st. 2. i 4. Zakona, dužnosniku izreći sankciju javnog objavljivanja ove odluke na teret dužnosnika u službenim glasilima Grada i Županije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove odluke dužnosnik može, prema odredbi čl. 19. st. 8. Zakona, podnijeti zahtjev za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i temeljnih sloboda Upravnom sudu Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

REPUBLIKA HRVATSKA

*Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa*

Broj: I-107-PSI-SI-43/06

Zagreb, 5. prosinca 2006.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04 i 48/05, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine broj 86/05, U daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu dužnosnika Radimira Čačića, na svojoj 18. sjednici, održanoj 5. prosinca 2006, jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

1. Dužnosnik Radimir Čačić, župan Varaždinske županije i bivši ministar javnih radova, obnove i graditeljstva, nalazi se u sukobu interesa zbog povrede odredaba čl. 1. st. 2. Zakona u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona te čl. 6. st. 1. toč. g) i i) Zakona, jer je kao dužnosnik, ministar javnih radova, obnove i graditeljstva te predsjednik Upravnog vijeća Agencije za promet nekretninama utjecao na dobivanje poslova trgovačkih društava koja su s njim interesno povezana, posredstvom tijela kojima je bio na čelu.

Dakle, dužnosnik je koristio javnu dužnost za osobni probitak (čl. 3. st. 3. Zakona), jer je utjecao na sklapanje pravnih poslova kako bi postigao osobni probitak (čl. 6. st. 1. toč. g) i i)) te se našao u situaciji u kojoj privatni interes utječe ili može utjecati na nepristranost-dužnosnika u obavljanju javne dužnosti (čl. 1. st. 2. Zakona).

2. Dužnosnik iz toč. 1. izreke ove odluke nalazi se u sukobu interesa, jer je prekršio odredbu čl. 11. st. 3. Zakona, budući da povjerenik iz čl. 11. st. 1. Zakona nije ispunio svoju obvezu izvješćivanja Povjerenstva o stupanju u poslovni odnos s ministarstvom javnih radova, obnove i graditeljstva, za što sukladno čl. 11. st. 3. Zakona odgovara i dužnosnik.

3. Dužnosniku iz toč. 1. i 2. izreke ove odluke izriče se, sukladno odredbi čl. 19. st. 2. i 4. Zakona, sankcija javnog objavljivanja ove odluke na trošak dužnosnika u službenom glasilu Varaždinske županije.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je temeljem zahtjeva dužnosnika, podnesenog 26. veljače 2004. godine, kojim dužnosnik zahtijeva da Povjerenstvo odluči o eventualnom postojanju sukoba interesa u vezi s poslovima izgradnje višestambenih građevina iz programa društveno poticane stanogradnje na lokacijama Sopnica-Jelkovec i Špansko, na području Grada Zagreba, u kojima je sudjelovalo i trgovačko društvo Coning inženjering d.d. iz Varaždina, kao i temeljem zaključka od 1. travnja 2005, kojim Povjerenstvo započinje postupak odlučivanja o sukobu interesa prema dužnosniku za sve poslove, koje su trgovačka društva dužnosnika sklopila od dana stupanja na snagu Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti.

Za postupak odlučivanja o sukobu interesa relevantne su sljedeće okolnosti:

Hrvatski sabor je na svojoj sjednici, održanoj 4. i 25. veljače 2005. donio Odluku o osnivanju Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u svezi zaključenih ugovora između državnih tijela i tvrtki u vlasništvu ili djelomičnom vlasništvu dužnosnika (Narodne novine, broj 31/05). Navedeno Istražno povjerenstvo osnovano je, sukladno toč. I. navedene odluke, « za utvrđivanje činjenica u svezi sa zaključenim ugovorima u razdoblju od 2000. do 2003. godine između državnih tijela i tvrtki « Coning inženjering »d.d. Varaždin, « Congama »d.d, « Coneco « d.d, Urbanistički zavod Grada Zagreba d. o.o. ... za koje postoji sumnja da su u vlasništvu ili djelomičnom vlasništvu dužnosnika u prošlom mandatu Hrvatskog sabora, a sada zastupnika u Hrvatskom saboru Radimira Čačića ... ».

Istražno povjerenstvo je 26. rujna 2005. podnijelo Hrvatskom saboru Izvješće s prijedlogom mjera Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u svezi zaključenih ugovora između državnih tijela i tvrtki u vlasništvu ili djelomičnom vlasništvu dužnosnika. U poglavlju Izvješća pod rednim brojem 8, koje nosi naslov « Prijedlog mjera », pod toč. 2. navodi se: « Povjerenstvo predlaže Hrvatskom saboru da donese zaključak po kojem se Izvješće o radu s prijedlogom mjera i sva prikupljena dokumentacija upućuje saborskom Povjerenstvu za sprječavanje sukoba interesa na daljnje postupanje «.

17. veljače 2006. Hrvatski sabor je prihvatio Izvješće s prijedlogom mjera Istražnog povjerenstva, koje je, sa svom prikupljenom dokumentacijom dostavljeno Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa u ožujku 2006.

Povjerenstvo je temeljem isprava, sadržanih u dokumentaciji, koju je Povjerenstvu dostavilo Istražno povjerenstvo, kao i dokaznog postupka provedenog pred Povjerenstvom, provedenog na način utvrđen čl. 40. st. 3. Pravilnika, u kojemu je Povjerenstvo pročitalo sljedeće isprave: zahtjev dužnosnika za pokretanje postupka odlučivanja o sukobu interesa od 26. veljače 2004, sporazum o povjeravanju dijela stručno-tehničkih poslova u vezi s izgradnjom stanova u okviru programa društveno poticane stanogradnje od 11. travnja 2002, punomoć pomoćnicima ministra Alenki Košiša Čičin-Šajn i Željku Grzunovu, potpisana od direktora Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama bez datuma, izvješće Državnog ureda za reviziju o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja i poslovanja Ministarstva za javne radove, obovu i graditeljstvo od 16. srpnja 2004, knjigovodstveno vještačenje na okolnost individualnog vlasništva u trgovačkim društvima stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo, računovodstvo i financije Zrinka Ručevića od 20. lipnja 2005, izvješće izvjestitelja u predmetu o postupku utvrđivanja mogućeg sukoba interesa od 5. rujna 2005, dopis Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva od 12. rujna 2005. i 19. rujna 2005, izvješće Ureda Povjerenstva o postupku utvrđivanja mogućeg postojanja sukoba interesa od 10. veljače 2006, dopis Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama od 12. srpnja 2006, dopis dužnosnika od 14. rujna 2006, pismeno očitovanje dužnosnika od

27. rujna 2006, komentare na navedeno pismeno očitovanje dužnosnika Ureda Povjerenstva od 14. prosinca 2006. i druge isprave prikupljene u postupku pred Povjerenstvom, te je ispitalo dužnosnika prema kojemu se vodi postupak na 18. sjednici Povjerenstva, održanoj 5. prosinca 2006, čime je utvrdilo sve činjenice koje su važne za odlučivanje o tome je li dužnosnik prekršio odredbe Zakona.

Izreku u toč. 1. ove odluke Povjerenstvo temelji na sljedećem:

Radimir Čačić postao je Odlukom Hrvatskog sabora 2. veljače 2000. ministrom prostornog uređenja graditeljstva i stanovanja, odnosno temeljem čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija (Narodne novine, broj 15/00) ministrom za javne radove, obnove i graditeljstvo te slijedom toga, 24. listopada 2003, stupanjem na snagu Zakona, dužnosnikom u smislu čl. 2. st. 1. alineja 4. Zakona, a od 22. prosinca 2003. dužnosnikom u smislu čl. 2. st. 1. alineja 3, kao zastupnik u Hrvatskom saboru.

19. prosinca 2001. stupio je na snagu Zakon o društveno poticanoj stanogradnji (Narodne novine, broj 109/01). Navedenim zakonom uređena je sustavno organizirana stanogradnja poticana javnim sredstvima (društveno poticana stanogradnja) radi zadovoljavanja stambenih potreba i poboljšavanja kvalitete stanovanja što šireg kruga građana, kao i unaprjeđenja graditeljstva (čl. 1. st. 1. citiranog zakona).

Javnim sredstvima se potiče organizirana izgradnja stanova, u pravilu u višestambenim zgradama i zgradama u nizu, namijenjenih za prodaju uz mogućnost obročnog plaćanja i to građanima-državljanima Republike Hrvatske radi rješavanja njihovih stambenih potreba te jedinicama lokalne samouprave i drugim pravnim osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, u pravilu radi davanja stanova u najam (čl. 3. st. 1. citiranog zakona).

Financijska sredstva za poticanje stanogradnje osigurava Republika Hrvatska u državnom proračunu i doznajuje nositelju investitorskih poslova (čl. 4. st. 1. citiranog zakona) u visini odnosno postotku određenom čl. 5. st. 1. i 2. citiranog zakona).

Člankom 9. st. 1. citiranog zakona, kao nositelj investitorskih poslova u vezi s izgradnjom i prodajom stanova određena je Agencija za pravni promet i prodaju nekretnina (u daljem tekstu – APN), koja u obavljanju tih poslova posluje prema pravilima poslovanja neprofitnih organizacija, i to u svoje ime, a za račun Republike Hrvatske.

APN kao investitor, u skladu s predvidivim javnim sredstvima i stambenim potrebama, planira izgradnju stanova u određenom opsegu te utvrđuje provedbeni program društveno poticane stanogradnje (čl. 9. st. 2. citiranog zakona), pribavlja dio financijskih sredstava za izgradnju stanova na tržištu kapitala od poslovnih banaka i drugih financijskih institucija, putem kredita odobrenih građanima u skladu sa sporazumom o poslovnoj suradnji između APN-a i banke te neposrednim zaduženjem kod banaka (čl. 14. citiranog zakona), posluje tim sredstvima (čl. 10. citiranog zakona), pribavlja građevinsko zemljište za izgradnju stanova (čl. 11, 12, 13, 17 i 18. citiranog zakona), s kupcem stana sklapa predugovor i ugovor o kupoprodaji (čl. 20. st. 1. i 2. citiranog zakona) pod uvjetima utvrđenim čl. 20, čl. 21, čl. 22. i čl. 23. citiranog zakona te nakon konačnosti uporabne dozvole podnosi zahtjev za upis etažirane građevine u zemljišne knjige.

APN, zastupana po direktoru Davoru Rajčiću, i Ministarstvo za javne radove, obnovu i graditeljstvo, zastupano po ministru Radimiru Čačiću, 11. travnja 2002. sklapaju sporazum o povjeravanju dijela stručno – tehničkih poslova APN-a u vezi s izgradnjom stanova u okviru programa društveno poticane stanogradnje Ministarstvu, kojemu je na čelu dužnosnik Čačić. U trenutku potpisivanja sporazuma, dužnosnik Čačić obnašao je istodobno dužnost ministra javnih radova, obnove i graditeljstva i dužnost predsjednika Upravnog vijeća tijela APN-a, koje s Ministarstvom sklapa Sporazum. Drugim riječima, dužnosnik kao predsjednik Upravnog vijeća APN-a s jedne strane odobrava sklapanje i potpisivanje Sporazuma s

ravnateljem APN-a, a s druge strane kao ministar Ministarstva potpisuje sporazum i preuzima djelokrug i ovlasti.

Strane sporazuma konstatiraju u čl. 1. st. 1. sporazuma da je Zakon o društveno poticanoj stanogradnji kao nositelja investitorskih poslova u vezi s izgradnjom i prodajom stanova odredio APN.

Unatoč kogentnim odredbama Zakona o društveno poticanoj stanogradnji te protivno aktu o osnivanju APN-a, kao i propisima kojima se regulira sustav, djelokrug i način rada tijela državne uprave, u čl. 2. navedenog sporazuma APN, kao nositelj investitorskih poslova određen zakonom, Ministarstvu za javne radove, obnovu i graditeljstvo povjerava da za potrebe APN-a obavlja „ stručno-tehničke poslove“ , navedene u toč. 1. navedenog čl. pod naslovom Priprema i provedba natječaja za potrebe APN-a sukladno Zakonu o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 109/01), s odgovarajućim alinejama, u toč. 2. navedenog članka pod naslovom Izrada projektne dokumentacije i ishođenje dozvola, s odgovarajućim alinejama, u toč. 3. navedenog članka pod naslovom Poslovi naplate, s odgovarajućim alinejama, u toč. 4. navedenog članka pod naslovom Poslovi građenja, tehničkog prijama objekta i radova u jamstvenom roku, s odgovarajućim alinejama i u toč. 5. navedenog članka pod naslovom Primopredaja objekta i čuvanje objekata, s odgovarajućim alinejama.

Strane sporazuma ne navode pravnu osnovu za sklapanja sporazuma, već kao razloge za njegovo sklapanje navode procjenu strana sporazuma o potrebi njegova sklapanja, formulacijom navedenom u čl. 1. st. 3. navedenog sporazuma: « Strane sporazuma suglasne su da zbog prepoznavanja interesa Republike Hrvatske i njenih građana za učinkovitijom provedbom Zakona te zbog izuzetnog društvenog značaja poslova i aktivnosti vezanih za poticanu stanogradnju, kao i zbog želje i potrebe da se već započeti poslovi obave pravovremeno i kvalitetno, a poslovi koje treba započeti uredno i efikasno, imajući u vidu da APN u trenutku stupanja na snagu Zakona nije dovoljno osposobljen, poglavito kadrovski, za obavljanje svih poslova, APN dio tehničko – stručnih poslova ovim Sporazumom povjeri Ministarstvu da ih obavlja za potrebe APN-a.», suprotno gore navedenom Zakonu o društveno poticanoj stanogradnji, aktu o osnivanju i propisima o sustavu, djelokrugu i načinu rada državne uprave.

Punomoćju ur.broj 1-02-01/ 1250, bez naznake datuma s kojim je punomoć izdana, direktor APN-a, pozivajući se u zaglavlju punomoći na čl. 3. navedenog sporazuma između APN-a i Ministarstva za javne radove, obnovu i graditeljstvo, u toč. I. navedene punomoći ovlašćuje tadašnju pomoćnicu ministra za javne radove, obnovu i graditeljstvo Alenku Košiša Čičin-Šain na potpisivanje ugovora i drugih akata poslovanja vezanih uz poslove iz članka 2. gore navedenog sporazuma, a u toč. II. navedene punomoći gore spomenutu pomoćnicu ministra za javne radove, obnovu i razvitak i pomoćnika ministra za javne radove, obnovu i graditeljstvo, Željka Grzunova, na raspolaganje sredstvima na računu APN-a kod poslovnih banaka za financiranje Programa društveno poticanje stanogradnje.

Temeljem gore navedenog sporazuma i punomoći, unatoč stupanja na snagu Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, odnosno od 24. listopada 2003. do konca 2003. trgovačka društva s kojima je dužnosnik Čačić bio interesno povezan, (a što je utvrđeno na temelju izjave dužnosnika Čačića, dane tijekom ispitivanja pred Povjerenstvom te nalazom Knjigovodstvenog vještačenja na okolnost individualnog vlasništva u trgovačkim društvima, koje je Istražno povjerenstvo Hrvatskog sabora usvojilo 21. lipnja 2005. - str. 17. i 18. Izvješća o radu s prijedlogom mjera Istražnog povjerenstva iz kolovoza 2005.) sklopila su s Ministarstvom za javne radove, obnovu i graditeljstvo dvanaest ugovora u ukupnoj vrijednosti 132.004.223,45 kn, uključujući PDV.

Na temelju navedenog, Povjerenstvo je zaključilo da je dužnosnik Čačić vlastitim relevantnim djelovanjem stvorio situaciju sukoba interesa, koja je istom dužnosniku

omogućila ostvarivanje privatnog interesa, protivno javnom interesu, za što su u smislu Zakona relevantne sljedeće okolnosti:

APN je osnovana, na temelju članka 12. Zakona o ustanovama, Uredbom Vlade Republike Hrvatske o Agenciji za posredovanje u prometu određenim nekretninama (Narodne novine, broj 45/07), koja je stupila na snagu 29. travnja 1997. Djelatnost APN-a bila je određena čl. 3. citirane uredbe, i odnosila se na posredovanje u prometu određenim nekretninama, kupnji određenih nekretnina u svoje ime i za račun Republike Hrvatske te na davanje zajmova domaćim fizičkim osobama za kupnju određenih nekretnina.

Na temelju Uredbe o izmjenama i dopunama Uredbe o Agenciji za posredovanje u prometu određenim nekretninama, koju je na temelju čl. 12. Zakona o ustanovama donijela Vlada Republike Hrvatske i koja je stupila na snagu 13. studenoga 2002. (Narodne novine, broj 132/02), djelatnost APN-a je proširena odredbom čl. 1. upravo citirane Uredbe „ U Uredbi o Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama (Narodne novine, broj 45/97, 63/97 i 65/99) iza članka 3. dodaje se članak 4. koji glasi: «Uz poslove propisane člankom 3. ove Uredbe APN obavlja i poslove propisane Zakonom o društveno poticanoj stanogradnji (Narodne novine, broj 109/01) i drugim posebnim propisima» (u ovom kontekstu Povjerenstvo ističe, kao također relevantno, činjenicu da je upravo Ministarstvo izradilo nacrt prijeloga Zakona o društveno poticanoj stanogradnji).

Iz gore navedenog proistječe da je APN osnovana kao ustanova, sukladno čl. 12. st. 2. Zakona o ustanovama (Narodne novine, broj 76/03), a koji propisuje da Republika Hrvatska osniva ustanovu zakonom i uredbom Vlade republike Hrvatske, te rješenjem ministarstva ako je to zakonom izrijeком propisano, i to kao javna ustanova, sukladno čl. 6. Zakona o ustanovama, koji propisuje da se javna ustanova osniva za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti iz čl. 1. st. 2. Zakona o ustanovama ako je zakonom određeno da se ona obavlja kao javna služba (čl. 6. st. 1.) te da se može osnovati i za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti koja nije određena kao javna služba, ako se one obavljaju na način i pod uvjetima propisanim za javnu službu (čl. 6. st. 2.). Poslovi APN-a nedvojbeno su poslovi koji imaju karakter javne službe u smislu čl. 6. st. 2. Zakona o ustanovama, i u svom formalnom aspektu, jer je javna služba, kao javna ovlast dodijeljena zakonom te ju obavlja javnopravna osoba, i u sadržajnom aspektu, jer se obavlja djelatnost od najšireg, općeg interesa za Republiku Hrvatsku, a bitan dio sredstava za obavljanje djelatnosti osigurava se u državnom proračunu (čl. 3. st. 1. i čl. 4. st. 1. Zakona o društveno poticanoj stanogradnji).

Iz prije navedenog slijedi da je sporazum, sklopljen između APN-a i Ministarstva za javne radove, obnovu i graditeljstvo protivan odredbama Zakona o ustanovama, koji propisuje da «ustanova obavlja djelatnost radi koje je osnovana pod uvjetima i na način određen zakonom, na zakonu utemeljenom propisu, aktom o osnivanju, statutom i drugim općim aktom ustanove»... (čl. 5. Zakona o ustanovama), da se djelatnost ustanove određuje aktom o osnivanju i da se može promijeniti jedino uz prethodnu suglasnost osnivača (čl. 29. Zakona o ustanovama). Budući da je APN određen kao nositelj investitorskih poslova Zakonom o javno poticanoj stanogradnji, (čl. 9. Zakona o društveno poticanoj stanogradnji), i to ne samo za djelatnosti vezane uz društveno poticanu stanogradnju od dana stupanja na snagu Zakona o društveno poticanoj stanogradnji, nego i kao nositelj aktivnosti vezanih za izgradnju stanova započetih u okviru mjera za poticanje stanogradnje do dana stupanja na snagu Zakona o društveno poticanoj stanogradnji koje je obavljalo Ministarstvo za javne radove, obnovu i graditeljstvo (čl. 33. Zakona o društveno poticanoj stanogradnji), navedeni sporazum protivan je i Zakonu o društveno poticanoj stanogradnji.

Najopćenitije, kako je u konkretnom slučaju javna ovlast za obavljanje djelatnosti društveno poticane stanogradnje APN-u podijeljena zakonom, kojim je djelatnost društveno poticane stanogradnje određena djelatnošću od općeg interesa i kojim su definirani uvjeti i način

obavljanja te djelatnosti, APN nije imao pravne mogućnosti bilo kakvim vlastitim aktom tako delegirane javne ovlasti prenositi na drugo tijelo javne vlasti odnosno na ministarstvo.

Ovo potvrđuje i formulacija čl. 8. gore citirane Uredbe o izmjenama i dopunama Uredbe o Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama od 13. studenoga 2002, koja glasi:» Članak 13. mijenja se i glasi:» Upravno vijeće može obavljanje pojedinih stručno-tehničkih poslova APN-a propisanih člankom 3. i člankom. 4. ove Uredbe povjeriti domaćoj ili stranoj, fizičkoj ili pravnoj osobi specijaliziranoj za poslove iz djelatnosti APN-a te tijelima državne uprave.» Ova odredba u skladu je s čl. 29. st. 1. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 101/98, 15/00, 117/01, 199/03, 30/04), koja propisuje da Vlada donosi uredbe u skladu s Ustavom i zakonom. Navedena odredba čl. 29. st. 1. Zakona o Vladi Republike Hrvatske u skladu je pak s čl. 112. alinejom 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01), koji ovlašćuje Vladu Republike Hrvatske da donosi uredbe za izvršenje zakona. Stoga odredba čl. 8. Uredbe o izmjeni i dopuni Uredbe o Agenciji za promet i posredovanje nekretninama razumljivo, i u skladu s Ustavom i Zakonom o društveno poticanoj stanogradnji, govori o pojedinim stručno-tehničkim poslovima. Nasuprot tome, ovlasti koje APN prenosi na Ministarstvo nisu pojedini stručno-tehnički poslovi, već se, naprotiv, odnose na srž djelatnosti za koje je APN osnovan, osobito u dijelu, koji se odnosi na pripremu i provedbu natječaja.

Čak i pod pretpostavkom da je pravno moguće na ovakav način tijelo s javnim ovlastima lišiti bitnog sadržaja ovlasti koje čine njegovu djelatnost, ovakvu ovlast Vlada Republike Hrvatske ne bi mogla prenijeti na Ministarstvo, budući da čl. 87. st. 1. Ustava Republike Hrvatske određuje da Hrvatski sabor može, najviše na vrijeme od godinu dana, ovlastiti Vladu Republike Hrvatske da uredbama uređuje pojedina pitanja iz njegova djelokruga, osim onih koja se odnose na razradu Ustavom utvrđenih ljudskih prava i temeljnih sloboda, nacionalna prava, izborni sustav, ustrojstvo, djelokrug i način rada državnih tijela i lokalne samouprave. U skladu s navedenim, i Zakon o sustavu državne uprave (Narodne novine, broj 75/93, 92/96, 48/99, 15/00, 59/01, 199/03) u čl. 1. navodi da se poslovi državne uprave uređuju zakonom. Prema odredbi čl. 2. st. 1. Zakona o sustavu državne uprave, tijela državne uprave obavljaju poslove državne uprave. Također, Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija odnosno Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu središnjih tijela državne uprave (Narodne novine, broj 199/03, 30/04, 136/04, 22/05, 44/06), za sva središnja tijela državne uprave, pa sukladno tome i za ministarstvo za javne radove, obnovu i graditeljstvo, nakon definiranja djelokruga nabrojanjem konkretnih poslova koje tijelo državne obavlja, navodi se beziznimno i sintagma da tijelo državne uprave obavlja i druge poslove, «koji su tom tijelu stavljeni u nadležnost posebnim zakonom» odnosno, prema sintagmi tada važećeg Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija (Narodne novine, broj 48/99),»koji su tom tijelu stavljeni u nadležnost» – dakako i u ovom posljednjem slučaju, a prema gore navedenom, stavljanje u nadležnost moglo se izvršiti jedino zakonom.

Prema navedenom, Povjerenstvo je utvrdilo da je dužnosnik Čačić prekršio odredbe Zakona, navedene u toč. 1. ove odluke i time se našao u situaciji sukoba interesa, slijedom činjenice da su trgovačka društva, navedena u nalazu knjigovodstvenog vještačenja na okolnost zaključivanja ugovora, imenovanja stručnih povjerenstava te drugih relevantnih činjenica vezanih uz sklapanje predmetnih ugovora, koje je proveo stalni sudski vještak za knjigovodstvo, računovodstvo i financije Zrinko Ručević, (koji čini sastavni dio Izvješća s prijedlogom mjera Istražnog povjerenstva Hrvatskog sabora), bila pravne osobe, interesno povezane s dužnosnikom, a stupale su u poslovni odnos s tijelom državne vlasti kojemu je na čelu bio dužnosnik, temeljem odluke koju je protivno Zakonu o sustavu državne uprave, Zakonu o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija odnosno Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu središnjih tijela državne uprave i Zakonu o društveno

poticanoj stanogradnji potpisao dužnosnik, pri čemu osobnu odgovornost ne umanjuje činjenica da je provedbenu razinu Sporazuma povjerio drugim osobama u Ministarstvu. Naprotiv, osobna odgovornost dužnosnika je uvećavna činjenicom da je Ministarstvo tako preuzete javne ovlasti APN-a zadržalo, a poslove dodijeljene APN-u temeljem zakona obavljalo, tijekom cijeloga razdoblja u kojem je dužnosnik obnašao dužnost ministra, odnosno do konca 2003. godine. Činjenicu osobne odgovornosti Povjerenstvo temelji u konkretnom slučaju na odredbi čl. 39. Zakona o sustavu državne uprave, prema kojem **ministar predstavlja ministarstvo i upravlja njegovim radom te, uz ostalo, brine o zakonitom i pravodobnom izvršenju zakona i drugih propisa**, na odredbi čl. 31. st. 2. Zakona o društveno poticanoj stanogradnji, prema kojoj usklađivanje aktivnosti u provedbi društveno poticane stanogradnje te **nadzor, svrhovitog korištenja javnih i drugih sredstava u poticanju stanogradnje** prema Zakonu o društveno poticanoj stanogradnji provodi ministarstvo za javne radove i graditeljstvo, (pa je prenošenjem javnih ovlasti APN-a praktički derogiran institut konkretno određenog upravnog nadzora), kao i na odredbi čl. 12. st. 3. Statuta APN-a , prema kojoj je **dužnosnik po položaju bio i predsjednik Upravnog vijeća APN-a**.

Izreku u toč. 2. ove odluke Povjerenstvo temelji na sljedećem:

Trgovačka društva, navedena u nalazu knjigovodstvenog vještačenja na okolnost zaključivanja ugovora, imenovanja stručnih povjerenstava te drugih relevantnih činjenica vezanih uz sklapanje predmetnih ugovora, koje je proveo stalni sudski vještak za knjigovodstvo, računovodstvo i financije Zrinko Ručević, (koji čini sastavni dio Izvješća s predlogom mjera Istražnog povjerenstva Hrvatskog sabora), bila su prema okolnostima konkretnog slučaja pravne osobe, koje su stupale u poslovni odnos s Ministarstvom za javne radove, obnovu i graditeljstvo ta za koje je stoga, u smislu čl. 11 st. 4. Zakona postojala obveza dužnosnika i povjerenika iz čl. 11. st. 1. Zakona da o takvom poslovnom događaju pravodobno izvijeste Povjerenstvo:

Prema konkretnim okolnostima slučaja, pravodobna obavijest Povjerenstvu određuje se u skladu s odredbom čl. 20. st. 5. Zakona, a obvezu izvješćivanja Povjerenstva ne mijenja niti eventualna okolnost da je s povjerenikom sklopljen ugovor o prijenosu vlasništva radi osiguranja potraživanja, s obzirom na činjenicu da institut fiducijarnog vlasništva niti formalno, Zakonom o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj 91/96), nije svrstan u stvarna prava, a niti su sadržajno sklapanjem toga ugovora dužnosniku umanjena temeljna vlasnička prava u smislu Zakona, osobito interesna (materijalna) povezanost i ovlaštenja u vezi s time te da činjenicu osobne interesne povezanosti potvrđuje i dužnosnik svojom izjavom tijekom ispitivanja pred Povjerenstvom.

U skladu s gore navedenim utvrđenim činjenicama i okolnostima, Povjerenstvo ocjenjuje primjerenim dužnosniku izreći sankciju, kako je navedeno u toč. 3. izreke ove odluke.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv toč. 3. ove odluke, sukladno članku 13. stavak 8. Zakona, i članku 45. stavak 6. Pravilnika, dužnosnik može podnijeti zahtjev za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i temeljnih sloboda Upravnom sudu Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

REPUBLIKA HRVATSKA

*Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa*

Broj: PSI-SI-O-5 -2/06

Zagreb, 16. siječnja 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), **u predmetu dužnosnika Pave Klarića**, na svojoj 19. sjednici, održanoj 16. siječnja 2007., jednoglasno je donijelo sljedeću .

ODLUKU

1. Dužnosnik Pavo Klarić, općinski načelnik Općine Gornji Bogičevci, u sukobu je interesa zbog povrede odredaba čl. 1. st. 2. Zakona, u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona i čl. 4. Zakona, te odredaba čl. 6. toč. b) i g) Zakona, jer je svojim djelovanjem u svojstvu dužnosnika, kršeći načelo jednakosti pred zakonom i utječući na odluke Općinskog vijeća Općine Gornji Bogičevci, omogućio prijam u radni odnos u upravno tijelo Općine vlastitoj supruzi.

2. Dužnosniku iz toč. 1. ove odluke izriče se sankcija javnog objavljivanja odluke Povjerenstva na trošak dužnosnika u službenom glasilu Općine.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je temeljem prijave, podnesene Povjerenstvu 23. siječnja 2006, odlukom Povjerenstva, broj PSI-SI-O-5/06 od 8. prosinca 2006.

U provedenom postupku Povjerenstvo je izvelo dokaze čitanjem sljedećih isprava: prijave podnositelja prijedloga za pokretanje postupka od 16. siječnja 2006, odluke Općine o raspisivanju natječaja za prijam djelatnika u radni odnos na neodređeno vrijeme od 25. listopada 2005, zapisnika sjednice Povjerenstva za prijam u radni odnos od 14. studenog 2005, obavijest o rezultatima natječaja, klasa: 322-01-01/05-03/07, urbroj: 2178/18-03/05-05, od 6. prosinca 2005, rješenja o prigovoru na rješenje o imenovanju pročelnika Jedinstvenog upravnog odjela, klasa: 322-01-01/05-03/07, urbroj: 2178/18-03-05-07, od 27. prosinca 2005, anonimne prijave od 26. siječnja 2006, kao i očitovanja dužnosnika, klasa: 022-01/06-01/01, urbroj: 2178/18-01-06-86, od 15. prosinca 2006.

Temeljem navedenoga utvrđeno je sljedeće: Općinsko vijeće Općine Gornji Bogićevci je, temeljem odluke od 13. listopada 2005, dana 25. listopada 2005. raspisalo natječaj za prijam djelatnika u radni odnos na neodređeno vrijeme, na radno mjesto Pročelnika Jedinstvenog upravnog odjela Općine. Kao uvjeti, u natječaju su navedeni VII/1 ili VI/1 stupanj visoke ili više stručne spreme ekonomskog smjera, položeni državni stručni ispit ili polaganje državnog ispita u roku od godine dana, poznavanje vođenja računovodstva proračuna, poznavanja rada na PC-u, 3 godine radnog iskustva te probni rok od 3 mjeseca.

Na objavljeni natječaj prijavilo se četvero kandidata, među kojima i podnositelj prijedloga za pokretanje postupka odlučivanja o sukobu interesa.

Povjerenstvo za prijam u radni odnos je 14. studenog 2005. donijelo zaključak da « zbog neujednačenih stavova članova komisije vijeće razmotri sve prijedloge i odluči o izboru kandidata ».

Općinsko vijeće je na svojoj 6. sjednici 1. prosinca 2005. donijelo odluku o « prihvaćanju ponude za popunu radnog mjesta pročelnik JUO, kandidata s područja Općine Gornji Bogićevci – Mara Klarić, Karlovac 13, Gornji Bogićevci. », supruge dužnosnika Pave Klarića. U obavijesti kandidatima o rezultatima natječaja navodi se da je « stav vijeća da prednost pri zapošljavanju imaju kandidati s područja Općine Gornji Bogićevci, što je navedeno u natječaju. »

Neizabrani kandidat, podnositelj prijedloga za pokretanje postupka odlučivanja o sukobu interesa, u zakonskom roku podnosi « prigovor protiv rješenja o imenovanju Mare Klarić, supruge općinskog načelnika na mjesto pročelnice Jedinstvenog upravnog odjela, ističući, uz ostalo, da takva odluka predstavlja sukob interesa, no Općinsko vijeće 27. prosinca 2005. rješenjem odbija prigovor.

Temeljem gore navedenog, Povjerenstvo je utvrdilo da je dužnosnik prekršio odredbu čl. 6. toč. b) i g) Zakona, kako je navedeno u dispozitivu ove odluke, pri čemu su za odluku Povjerenstva odlučujuće bile sljedeće činjenice i okolnosti:

Člankom 56. st. 3. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (Narodne novine, broj 33/01,60/01,129/05) određeno je da se prava, obveze i odgovornosti kao i druga pitanja od značenja za rad službenika i namještenika u upravnim odjelima jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave uređuju posebnim zakonom, a odredbom čl. 96. istoga zakona propisuje da se do donošenja odnosno stupanja na snagu zakona iz čl. 56. st. 3. navedenog zakona na djelatnike u upravnim odjelima i službama jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o državnim službenicima i namještenicima (Narodne novine, broj 27/01).

U skladu s odredbama citiranih zakona, Općinsko vijeće je donijelo odluku o raspisivanju natječaja za prijam u radni odnos na navedeno radno mjesto, a mjerodavno tijelo, čija je obveza bila donijeti odluku o izboru između kandidata bilo je Povjerenstvo za prijem u radni odnos. Dužnosnik Pavo Klarić sudjelovao je u konkretnom postupku odlučivanja o prijmu u radni odnos u svojstvu zapisničara.

Premda u obrazloženju rješenja Općinskog vijeća od 27. prosinca 2005. stoji da je Povjerenstvo za prijem u radni odnos « donijelo odluku da izbor kandidata izvrši Općinsko vijeće », Povjerenstvo zaključuje kako takva odluka nije niti donesena, budući da zapisnik sjednice nije potpisao niti jedan član Povjerenstva. Budući da u konkretnom slučaju nije izvršen izbor, Povjerenstvo upućuje na odredbu čl. 17. st. 3. Zakona o državnim službenicima i namještenicima, prema kojoj se po raspisanom natječaju ne mora izvršiti izbor, ali se u tom slučaju donosi odluka o poništenju natječaja. Iz navedenog te iz odredbe čl. 29. alineje 4. Statuta Općine Gornji Bogićevci (Službeni vjesnik Brodsko-posavske županije, broj 18/02),

prema kojoj predsjednik Općinskog vijeća saziva sjednice i predlaže dnevni red Općinskog vijeća, slijedi da je odluku o prenošenju ovlasti odlučivanja s Povjerenstva za prijem na Općinsko vijeće donio sam dužnosnik. Uz navedeno, dužnosnik je sudjelovao u postupku odlučivanja Općinskog vijeća o prijmu u radni odnos vlastite supruge, koja se prema odredbi čl. 4. Zakona smatra s dužnosnikom povezanom osobom, odnosno u konkretnom slučaju, prema odnosu broja ukupno nazočnih (9 vijećnika) i vijećnika koji su glasali za prijam dužnosnikove supruge (5 vijećnika), omogućio donošenje odluke, koja je kandidatima i javnosti predstavljena kao pravni temelj zasnivanju radnog odnosa.

Povjerenstvo također, u kontekstu poštovanja pravila postupka ističe, odredbu čl. 17. st. 1. Zakona o državnim službenicima i namještenicima, koja propisuje da se o izboru između natjecatelja koji ispunjavaju uvjete donosi rješenje o prijamu, koje se prema čl. 18. st. 1. istoga zakona dostavlja svim natjecateljima u roku od 15 dana. Na takvo rješenje, prema čl. 18. st. 2. citiranog zakona, natjecatelj koji nije primljen u službu ima pravo u roku od 15 dana od primitka rješenja podnijeti prigovor čelniku tijela, a prigovor odgađa izvršenje rješenja o prijmu.

Povjerenstvo zaključno naglašava i činjenicu da dužnosnik neutemeljeno otklanja osobnu odgovornost navođenjem da relevantnu odluku nije donio osobno, već Općinsko vijeće, jer je osobna odgovornost utemeljena, uz Zakon, i odredbom čl. 4. st. 1. Zakona o državnim službenicima i namještenicima, po kojoj rješenja, kojima se odlučuje o prijmu u službu donosi čelnik tijela.

Prema navedenom, dužnosnik je vlastitim djelovanjem, korištenjem položaja dužnosnika utjecanjem na odluke zakonodavne i izvršne vlasti općine (čl. 6. toč. i) Zakona), ne poštujući u bitnom pravila postupka po kojima se obavlja prijam u tijelo lokalne samouprave, čime je prekršeno načelo jednakosti pred zakonom (čl. 6. toč. b) Zakona), doveo do nastanka okolnosti, u kojoj je privatni interes dužnosnika (zapošljavanje supruge kao povezane osobe iz čl. 4. Zakona) utjecao ili mogao utjecati na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti (čl. 1. st. 2. Zakona).

S obzirom na okolnosti utvrđenog slučaja sukoba interesa, Povjerenstvo smatra primjerenim dužnosniku izreći sankciju, navedenu u toč. 2. izreke odluke.

UPUTA O PRAVNOM LJIEKU

Protiv toč. 2. ove odluke, sukladno članku 13. stavak 8. Zakona, i članku 45. stavak 6. Pravilnika, dužnosnik može podnijeti zahtjev za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i temeljnih sloboda Upravnom sudu Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa

Broj: PSI-SI-I-46-43-2/06

Zagreb, 8. prosinca 2006.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 18. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj, 163/04, 164/04 i 48/05, u daljem testu: Zakon), i čl. 42. st. 1. toč. 1. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 85/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u **predmetu dužnosnika Zdenka Mičića, državnog tajnika za turizam u Ministarstvu mora, turizma, prometa i razvitka** , na svojoj 18. sjednici, održanoj 5. prosinca 2006, **donijelo je jednoglasno sljedeću**

ODLUKU

1. Dužnosnik Zdenko Mičić, državni tajnik za turizam u Ministarstvu mora , turizma, prometa i razvitka, nalazi se u sukobu interesa, budući da je prekršio odredbe čl. 11. st. 5. i st. 6. Zakona, činjenicom obnašanja dužnosti predsjednika Nadzornog odbora trgovačkog društva Liburnia Riviera Hoteli d.d. i temeljem činjenice da se navedeno trgovačko društvo ne nalazi na popisu trgovačkih društava od posebnog državnog interesa.

2. Poziva se dužnosnik iz toč. 1. ove odluke da u roku od 30 (trideset) dana svoje djelovanje uskladi s odredbama ovog Zakona.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je odlukom Povjerenstva, broj PSI-SI-I-46-43/06, 27. travnja 2006, temeljem saznanja da je dužnosnik istodobno i predsjednik Nadzornog odbora trgovačkog društva Liburnia Riviera Hoteli .d.d, kao i temeljem činjenice da spomenuto trgovačko društvo nije navedeno u Odluci Hrvatskog sabora o popisu trgovačkih društava od posebnog državnog interesa (Narodne novine, broj140/04, 160/04 i

174/04). Navedenom odlukom dužnosnik je pozvan da se u roku od 8 dana očituje o okolnostima, navedenim kao važnim za donošenje odluke.

Činjenicu članstva u navedenom trgovačkom društvu dužnosnik je potvrdio svojim dopisom od 7. srpnja 2006, upućenim Povjerenstvu.

Povjerenstvo je svojim dopisom, broj: PSI-SI-I-57-43/06-2, od 21. srpnja 2006, pozvalo dužnosnika da svoje djelovanje uskladi u smislu odredbe čl. 5. st. 3. Zakona, po načelu zaštite javnog interesa.

Dužnosnik je, u odgovoru na dopis Povjerenstva od 21. srpnja 2006, svojim dopisom od 15. rujna 2006. izvijestio Povjerenstvo da je, « u cilju razješavanja predmetnog sukoba interesa, pokrenuo inicijativu prema mjerodavnim tijelima za pripremu odgovarajućeg prijedloga izmjene i dopune Odluke o popisu trgovačkih društava od posebnog državnog interesa, « (o čemu je priložio odgovarajući dopis, upućen Vladi republike Hrvatske i Hrvatskom fondu za privatizaciju) te se obvezao, ne bude li postupak izmjene i dopune Odluke proveden u najkraćem roku, podnijeti ostavku na članstvo u Nadzornom odboru navedenog trgovačkog društva.

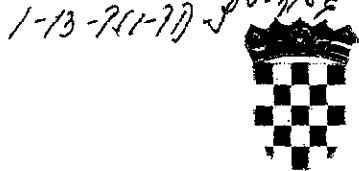
Budući da Povjerenstvo ocjenjuje kako je primjeren rok za provođenje odgovarajućeg postupka protekao, donijelo je odluku, kako je navedena u toč. 1. i 2. dispozitiva ovog akta.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

[Handwritten signature]

REPUBLIKA HRVATSKA

*Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa*

Broj: I-PSI-PD-90-3/06

Zagreb, 16. siječnja 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu dužnosnika Ante Đapića, na svojoj 19. sjednici, održanoj 16. siječnja 2007. jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

Dužnosnik Anto Đapić, gradonačelnik Grada Osijeka, nije povrijedio odredbe Zakona te se ne nalazi u situaciji sukoba interesa činjenicom da je kao potpredsjednik NK Osijek putovao na nogometnu utakmicu Arsenal - Dinamo u London.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je odlukom Povjerenstva, broj: I-PSI-PD-90-2/06, od 8. prosinca 2006.

U provedenom postupku, na temelju dužnosnikova očitovanja Povjerenstvu, od 21. prosinca 2006. i dopisa NK Dinamo Nogometnom klubu Osijek, od 11. kolovoza 2006, Povjerenstvo je utvrdilo da je dužnosnik na nogometnu utakmicu Arsenal - Dinamo nije putovao u svojstvu dužnosnika, nego, na poziv NK Dinamo upućenom Nogometnom klubu Osijek, u svojstvu potpredsjednika NK Osijek kao gost Nogometnog kluba Dinamo.

Budući da je putovanje dužnosnika Đapića sadržajno vezano uz funkciju potpredsjednika športske udruge, dakle uz ispunjavanje obveza koje ima kao član športske udruge te da prema čl. 11. st. 8. Zakona članstvo u takvoj udruzi predstavlja dopuštenu djelatnost dužnosnika, Povjerenstvo je donijelo odluku u sadržaju kako je navedeno u izreci ovoga akta.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leško

REPUBLIKA HRVATSKA

*Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa*

Broj: I-29-PSI-SI-28/07

Zagreb, 16. travnja 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu dužnosnika Ivana Jakovčića, župana Istarske županije, na 21. sjednici, održanoj 27. ožujka 2007, većinom glasova donijelo je sljedeću

ODLUKU

Dužnosnik Ivan Jakovčić, župan Istarske županije, nalazi se u sukobu interesa zbog povrede odredaba čl. 1. st. 3. Zakona, u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona i čl. 6. toč. i) Zakona, jer je, koristeći položaj dužnosnika utjecanjem na odluku izvršne vlasti Grada Poreča, kupio nekretninu u vlasništva Grada Poreča na način da je natječaj za prodaju nekretnine proveden 2002. godine, a kupoprodajni ugovor sklopljen, i kupoprodajna cijena za nekretninu plaćena, dvadesetjedan mjesec nakon provedenog natječaja, 2004. godine, te je na taj način, stjecanjem navedene povlastice, pogodovao vlastitom privatnom interesu.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je odlukom Povjerenstva od 27. ožujka 2007, a na temelju prijedloga za pokretanje postupka, koji je Povjerenstvu podnio gosp. Dražen Majić iz Pule.

U provedenom postupku Povjerenstvo je utvrdilo sve činjenice važne za odlučivanje o tome je li dužnosnik prekršio odredbe Zakona u smislu čl. 40. st. 1. Pravilnika te u tu svrhu izvelo dokaze ispitivanjem dužnosnika Jakovčića, koje je provedeno na 21. sjednici Povjerenstva, čitanjem očitovanja svjedoka Vesne Kordić i Josipa Marasa, kao i čitanjem isprava, koje čine spis predmeta dužnosnika i to: prijedlog za pokretanje postupka za odlučivanje o sukobu interesa od 17. ožujka 2006, članak Glasa Istre online od 16, 17, 21. i 22. ožujka 2006. prilog

ispravi broj dva protiv istarskog župana Ivana Jakovčića od 30. ožujka 2006, dopis Vesne Kordić dužnosniku od 1. srpnja 2004, komparativni prikaz podataka o postupku kupoprodaje za gđu. Djulli Aliu i dužnosnika, koji je pripremila redakcija Glasa Istre, dopis punomoćnice dužnosnika, odvjetnice Sofije Kovačev, Poglavarstvu Grada Poreča od 8. listopada 1999, dopis Odjela za gradsku samoupravu, upravu, opće, pravne i imovinske poslove Gradske uprave Grada Poreča, klasa: 370-03/99-01/30, urbroj: 2167/01-02-99-2 punomoćnici dužnosnika od 12. listopada 1999, dopis punomoćnice dužnosnika Poglavarstvu Grada Poreča od 10. veljače 2000, zapisnik Komisije za pripremu prijedloga za promet nekretnina u vlasništvu Grada Poreča od 14. lipnja 2000, dopis Odsjeka za pravne i imovinske poslove Odjela za gradsku samoupravu, upravu, opće, pravne i imovinske poslove Gradske uprave Grada Poreča, klasa: 370-03/00-01/9, urbroj: 2167/01-02-00-2 punomoćnici dužnosnika od 3. listopada 2000, dopis punomoćnice dužnosnika Komisiji za prodaju Grada Poreča od 9. listopada 2000, dopis Upravnog odjela za društvene djelatnosti, upravne, opće, pravne i imovinske poslove Grada Poreča Gradskom poglavarstvu, klasa: 947-02/02-01/26, urbroj: 2167/01-02-02-1, od 10. listopada 2002, natječaj za prikupljanje pismenih ponuda za prodaju nekretnina u vlasništvu Grada Poreča, klasa: 947-02/02-01/2, urbroj: 2167/01-08-02-2 od 15. listopada 2002, zaključak Gradskog poglavarstva Grada Poreča, klasa: 947-02/02-01/2, urbroj: 2167/01-08-02-2 od 15. listopada 2002, oglas o prodaji nekretnine u Glasu Istre od 28. listopada 2002, ponuda dužnosnika na natječaj za prodaju nekretnine od 5. studenoga 2002, odluka o najpovoljnijim ponuditeljima Gradskog poglavarstva Grada Poreča, klasa: 947-02/02-01/2, urbroj: 2167/01-08-02-2 od 10. prosinca 2002, dopis Odsjeka za pravne i imovinske poslove Upravnog odjela za društvene djelatnosti, upravne, opće, pravne i imovinske poslove Grada Poreča Gradskom poglavarstvu, klasa: 947-02/02-01/26, urbroj: 2167/01-02-02-01 od 21. studenoga 2002, dopis Vesne Kordić gradonačelniku od 1. srpnja 2004, ugovor o kupoprodaji nekretnine između Grada Poreča i dužnosnika, sklopljen 5. srpnja 2004, očitovanje dužnosnika od 24. svibnja 2006, očitovanje Edija Štifanića, gradonačelnika Grada Poreča, klasa: 052-01/06-01/2, od 26. svibnja 2006, 31. listopada 2006, očitovanje svjedoka Josipa Marasa, vijećnika Gradskog vijeća Grada Poreča od 3. studenoga 2006, izvješće Ureda Povjerenstva, broj U-PSI-SI-28/06 od 28. travnja 2006 i broj U-PSI-SI-28/06 od 17. siječnja 2007, očitovanje svjedoka, pročelnice Ureda za društvene djelatnosti, socijalnu skrb i zdravstvenu zaštitu Grada Poreča, Vesne Kordić, klasa: 052-01/06-01/3, urbroj: 2167/01-02-06-2, od 26. svibnja 2006. i klasa: 052-01/06-01/3, urbroj: 2167/01-04-06-04, od 4. prosinca 2006, kao i drugih isprava u spisu predmeta dužnosnika.

U provedenom postupku je utvrđeno da je ugovorna zastupnica dužnosnika, odvjetnica Sofija Kovačev, 8. listopada 1999. Gradskom poglavarstvu Grada Poreča u ime dužnosnika Jakovčića i njegove supruge Marije Hrvatinić podnijela zahtjev za kupnjom dijela stambene zgrade (« ukupno 39,00 m² ruševnog potkrovlja i sobe u potkrovlju te zajedničke terase ») u Poreču, 8. marta 1, izgrađene na k.č.br. 543 k.o. Poreč.

Na temelju navedenog zahtjeva, na Komisija za pripremu prijedloga za promet nekretnina u vlasništvu Grada Poreča, 14. lipnja 2000. je donijela zaključak:

« 1) Zamolbi podnositelja moguće je udovoljiti odnosno moguće im je prodati tavansku prostoriju u potkrovlju zgrade u Poreču, ul. 8. marta, k.č.br. 543 k.o. Poreč, označene u Planu korisnih dijelova zgrade oznakom «G» te suvlasničkog dijela zajedničkih prostora u potkrovlju označenog u istom planu oznakom «H», a u naravi terasa i dio tavana.

2) Prodati putem natječaja po početnoj tržišnoj cijeni u iznosu od 500 DEM m², protivvrijednost u kunama prema srednjem tečaju HNB na dan plaćanja,

3) Pozvati podnositelje da se pismeno očituju o zaključku komisije, radi daljeg postupanja. « Na osnovi navedenog zaključka, Upravni odjel za društvene djelatnosti, upravne, opće, pravne i imovinske poslove Grada Poreča 10. listopada 2002. zaključkom predlaže Gradskom

Poglavarstvu Grada Poreča raspisivanje natječaja (uz ostale nekretnine, navedene u prijedlogu) za navedenu nekretninu.

U skladu s gore citiranim prijedlogom od 10. listopada 2002, Gradsko poglavarstvo Grada Poreča zaključkom od 15. listopada 2002. raspisuje natječaj za prikupljanje pismenih ponuda za prodaju objekata i suvlasničkih dijelova objekata te prostora u vlasništvu Grada Poreča, koji uključuje i navedenu nekretninu.

Grad Poreč je objavio natječaj, uz ostalo, i za nekretninu « u ulici 8. marta u Poreču, « 28. listopada 2002, na oglasnoj ploči Grada.

Dužnosnik Jakovčić 5. studenoga 2002. upućuje ponudu na natječaj s cijenom, koja je istovjetna početnoj natječajnoj cijeni nekretnine.

Gradsko poglavarstvo Grada Poreča odlukom od 10. prosinca 2002. najpovoljnijom ponudom u pogledu navedene nekretnine utvrđuje dužnosnikovu ponudu te utvrđuje kupoprodajnu cijenu u ukupnoj visini od 16.668 eura.

Pročelnica Upravnog odjela za društvene djelatnosti, upravne, opće, pravne i imovinske poslove Grada Poreča 1. srpnja 2004. upućuje dopis gradonačelniku Poreča, u kojem stoji: «Gradonačelniče,

Molimo Vas da potpišete ovaj ugovor kojim Grad prodaje Jakovčić Ivanu jednu prostoriju na tavanu te dio hodnika u zgradi u ulici 8. marta, gdje su on i supruga vlasnici prostora u prizemlju i stanova na I i II katu (tri stana), a koji misle u cijelosti rekonstruirati.

Natječaj je proveden još 2002. godine, ali na zamolbu gđin. Jakovčića do sklapanja ugovora nije došlo, jer tada nije bio u mogućnosti platiti kupoprodajnu cijenu. Sada traži da se ugovor zaključi kako bi mogao ishoditi uknjižbu i dozvolu za rekonstrukciju.

Hvala. «

Dana 5. srpnja 2004. Josip Maras, gradonačelnik Grada Poreča, u ime Grada, i dužnosnik Jakovčić, sklapaju ugovor o kupoprodaji navedene nekretnine.

U donošenju ove odluke Povjerenstvo ne dovodi u neposrednu vezu neke elemente provođenja postupka raspolaganja navedenom nekretninom Grada Poreča s razlozima za odluku Povjerenstva u sadržaju, navednom u obrazloženju ovog akta, no Povjerenstvo ipak drži potrebnim navesti u obrazloženju ove odluke (npr, člankom 6. st. 2. Pravilnika o prodaji starih, ruševnih i trošnih objekata te suvlasničkih dijelova takvih objekata u vlasništvu Grada Poreča – Službeni glasnik Grada Poreča, broj 7/98- utvrđeno da se Komisija za pripremu prijedloga za promet nekretnina u vlasništvu Grada Poreča sastoji od predsjednika, zamjenika predsjednika i tri člana. Međutim, zapisnik o sastanku Komisije od 14. lipnja 2002, na kojem je pripremljen prijedlog za prodaju navedene nekretnine dužnosniku potpisala su samo dva člana Komisije (od kojih je jedan član bila Vesna Kordić), nadalje, čl. 2. citiranog pravilnika propisuje da zajednički dijelovi zgrade ne mogu biti predmet prodaje, potom, u prijedlogu natječaja, koji je formulirao Upravni odjel za društvene djelatnosti, upravne, opće, pravne i imovinske poslove Gradskom poglavarstvu od 10. listopada 2002, u poglavlju « cilj-svrha » stoji da je, uz ostalo, i za navedenu nekretninu Komisija za pripremu prijedloga za promet nekretnina donijela odluku o početnoj cijeni za navedenu nekretninu « temeljem procjena tržišnih vrijednosti...koju su izvršili sudski vještaci graditeljske struke », što ne odgovara utvrđenom činjeničnom stanju). Povjerenstvo u kontekstu odgovornosti dužnosnika u smislu Zakona, kao odlučujuću ocjenjuje činjenicu da nakon donošenja odluke Gradskog poglavarstva od 10. prosinca 2002. nije došlo do sklapanja kupoprodajnog ugovora te da je i do odgode sklapanja ugovora i do njegova naknadnog sklapanja 21 mjesec nakon okončanja natječajnog postupka došlo na temelju zahtjeva dužnosnika, odnosno njegovim zahtjevom, koji je imao obilježja neformalnosti i koji nije bio utemeljen u važećim propisima, kako to proizlazi iz izjave dužnosnika, dane pred Povjerenstvom, i dopisa Vesne Kordić od 1. srpnja 2004.

Povjerenstvo ocjenjuje da nepostojanje izričitog propisa, kojim se utvrđuje rok za sklapanje ugovora u postupku raspolaganja imovinom Grada ne utječe na kvalifikaciju postupanja dužnosnika Jakovčića u konkretnom slučaju kao postupanja protivno Zakonu. Naime, člankom 67. st. 2. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (Narodne novine, broj 33/01, 60/01, 129/05) propisana je obveza jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave na upravljanje, korištenje i raspolaganje svojom imovinom pažnjom dobrog domaćina, a čl. 391. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06), kao relevantan propis, na temelju kojeg se vrši promet nekretnina u vlasništvu lokalne samouprave, obvezuje jedinice lokalne samouprave na raspolaganje nekretninom samo na osnovi javnog natječaja i po tržišnoj cijeni, ako zakonom nije drukčije određeno (pravni poslovi, koje sklopi jedinica lokalne samouprave protivno navedenim odredbama ništavi su).

U konkretnom slučaju dužnosnika Jakovčića, naknada po tržišnoj cijeni, u smislu Zakona, ne može se smatrati naknada u visini od 16.668 eura, jer joj to obilježje oduzima činjenica da je kupoprodajna cijena isplaćena nakon dvadesetjednog mjeseca.

Čak i pod pretpostavkom da je dužnosnik platio zateznu kamatu, iz zahtjeva dužnosnika da mu tijela izvršne vlasti Grada na neodređeno vrijeme odgode postupak sklapanja kupoprodajnog ugovora i plaćanje kupoprodajne cijene (s obzirom na to da je zahtjevu udovoljeno), činjenica da je i do naknadnog sklapanja ugovora tek na zahtjev dužnosnika (ovaj puta promptno, u roku od 4 dana od podnošenja zahtjeva), neformalnosti cijeloga postupka, očite činjenica da takav postupak nije moguće primijeniti na sve slučajeve raspolaganja imovinom u vlasništvu Grada (jer bi se time načela legalnosti, jednakosti i javnosti postupka zamijenila arbitrarnošću) te činjenice da bi Grad naplatom zatezne kamate tek djelomično (iz gornjih razloga) i tek *ex post* zaštitio javni interes (jer dajući pristanak na vremenski neodređen period počeka s naplatom kupoprodajne cijene nije mogao predvidjeti moguće nepovoljne fluktuacije tečajne liste i cijena nekretnina), proistječe da je župan Jakovčić gore navedenim zahtjevima iskoristio položaj dužnosnika i utjecao na odluke izvršne vlasti Grada Poreča, te je činjenicom dobivanja povlastice odgode plaćanja kupoprodajne cijene za navedenu nekretninu u trajanju od dvadesetjednog mjeseca pogodovao svom privatnom interesu (čl. 6. toč i) Zakona, što predstavlja zabranjeno djelovanje dužnosnika), i time svoj privatni interes stavio iznad javnog interesa (čl. 1. st. 3. Zakona), što je protivno načelu djelovanja dužnosnika, koje zabranjuje korištenje javne dužnosti za osobni probitak (čl. 3. st. 3. Zakona).

Iz gore navedenih razloga Povjerenstvo je donijelo odluku, kako je navedena u izreci ovoga akta.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Lelo

REPUBLIKA HRVATSKA

*Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa*

Broj: I-41-PSI-SI-83/06

Zagreb, 25. travnja 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u **predmetu dužnosnika Ivana Dabe, gradonačelnika Grada Novalje**, na svojoj 22. sjednici, održanoj 25. travnja 2007, jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

Dužnosnik Ivan Dabo, gradonačelnik Grada Novalje, nalazi se u sukobu interesa u smislu čl. 2. st. 2. Zakona u vezi čl. 3. st. 3. Zakona, jer je koristio položaj dužnosnika utjecanjem na odluke izvršne vlasti Grada Novalje da bi interesno pogodio povezanim osobama Slavku Lončaru i Oliveru Kocijanu u postupku kupoprodaje zemljišta u vlasništvu Grada Novalje.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je odlukom Povjerenstva, broj I-PSI-PD-83-2/06, od 15. prosinca 2006.

U provedenom postupku Povjerenstvo je, u smislu čl. 40. Pravilnika, utvrdilo sve činjenice važne za odlučivanje o tome je li dužnosnik prekršio odredbe Zakona te je u tu svrhu izvelo dokaze ispitivanjem dužnosnika Ivana Dabe, provedeno na 22. sjednici Povjerenstva, održanoj 25. travnja 2007, te pročitalo isprave u predmetu dužnosnika, i to osobito prijavni list za katastar od 10. svibnja 2004, odluka Gradskog poglavarstva Grada Novalje, klasa: 9444-01/04-01/12, urbroj: 2125/06-01-04-1, od 12. svibnja 2004, odluka o raspisivanju, ako

je navedeno u tom aktu, javnog natječaja, Poglavarstva Grada Novalje, klasa: 944-01/04-01/12, urbroj: 2125/06-04-01-1, od 17. svibnja 2004, prispjele ponude na natječaj Zlatka Prkačina od 20. svibnja 2004, Slobodana Trcola od 21. svibnja 2004, Slavka Lončara od 25. svibnja 2004. i Olivera Kocijana od 20. svibnja 2004, zapisnik stručnog povjerenstva o pregledu, ocjenjivanju i uspoređivanju ponuda te odabiru najpovoljnije ponude za prodaju zemljišta, klasa: 944-01/04-01/12, 2125/06-0104-3, od 2. lipnja 2004, odluku Gradskog poglavarstva Grada Novalje, klasa: 944-01/04-01/12, urbroj: 2125/06-01-04-4, od 4. lipnja 2004, ugovore o kupoprodaji, koje je Grad Novalja sklopio s Oliverom Kocijanom i Slavkom Lončarom 14. lipnja 2004, prijedlog Grada Novalje Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Pagu od 28. veljače 2005, javni natječaj, klasa: 940-06/05-01/1, urbroj: 2125/06-01-05-1, koji je Ured Gradskog poglavarstva Grada Novalje raspisao 7. ožujka 2005, prispjele ponude na natječaj Olivera Kocijana i Slavka Lončara, od 8. ožujka 2005, zapisnik stručnog povjerenstva o pregledu, ocjenjivanju i uspoređivanju te odabiru najpovoljnije ponude za prodaju zemljišta, klasa: 940-06/05-01/1, urbroj: 2125/06-01-05-3, od 16. ožujka 2005, odluku Gradskog poglavarstva Grada Novalje, klasa: 940-06/05-01/1, urbroj: 2125/06-01-05-4, od 1. travnja 2005, aneks ugovora o kupoprodaji, koji je Grad Novalja sklopio sa Oliverom Kocijanom i Slavkom Lončarom, od 2. prosinca 2005, odgovor Grada Novalje Povjerenstvu, klasa: 041-01/06-01/3, urbroj: 2125/06-01-06-3, od 6. prosinca 2006. te druge isprave u predmetu dužnosnika.

U provedenom postupku je utvrđeno da su Slavko Lončar, predsjednik uprave Jadrolinije, društva za linijski pomorski prijevoz putnika i tereta, i Oliver Kocijan, član uprave istog društva, obojica skupni zastupnici dotičnog društva, bili u poslovnom odnosu sa suprugom dužnosnika, na način da je supruga dužnosnika u obavljanju djelatnosti obrta i ugostiteljstva s navedenim društvom sklopila ugovor o pružanju svakodnevne usluge noćenja i prehrane članovima posada brodova navedenog društva te da je navedeni poslovni odnos trajao od srpnja 1994. do « vjerojatno kraja 2006. ili 1. rujna 2006. godine ».

Nadalje, utvrđeno je da je Gradsko poglavarstvo Grada Novalje 12. svibnja 2004. donijelo odluku o provođenju postupka prodaje zemljišta u naselju Vidalići, označeno kao k.č.br. 4706/190 (površine 455 m²) i 4706/191 (površine 553 m²) k.o. Barbat i o cijeni za navedeno zemljište u visini od 210,00 kn /m² te obvezalo tijela gradske uprave da provedu postupak javnog natječaja za navedena zemljišta, kao i o tome da će navedena odhuka o prodaji biti navedena na oglasnoj ploči Grada Novalje.

Na temelju navedene odluke, Ured gradonačelnika Grada Novalje 17. svibnja 2004. raspisao je, kako je navedeno u tom aktu, javni natječaj za navedenu nekretninu, s time da je natječaj bio otvoren od 17. svibnja do 31. svibnja te godine.

Na natječaj su se pravodobno javila četiri ponuditelja, od kojih su dvojica ponudila 250,00kn m², odnosno 270,00 kn m², a Oliver Kocijan i Slavko Lončar 290,00 kn m².

2. lipnja 2004. stručno povjerenstvo u sastavu Ivan Dabo, kao predsjednik povjerenstva, Ante Dabo, član, Ivica Dabo, član i Dominik Kunkera, član, kao najpovoljnije ponude ocijenilo je ponude Olivera Kocijana i Slavka Lončara te predložilo Gradskom poglavarstvu sklapanje kupoprodajnih ugovora s najpovoljnijim ponuditeljima.

Na osnovi navedenog prijedloga stručnog povjerenstva, Gradsko poglavarstvo Grada Novalje je svojom odlukom od 4. lipnja 2004. ovlastilo dužnosnika na sklapanje kupoprodajnih ugovora s navedenim ponuditeljima.

Ugovori sa spomenutim ponuditeljima sklopljeni su 14. lipnja 2004, a ponuditeljima je navedenim ugovorima omogućeno da kupoprodajnu cijenu za dotične nekretnine isplate u tri obroka: prvi obrok u roku od 8 dana od dana sklapanja ugovora, drugi obrok do 15. srpnja 2004. i treći obrok do 1. rujna 2004. Člankom 4. st. 2. utvrđeno da prodavatelj ovlašćuje kupca da momentom isplate cjelokupnog ugovorenog iznosa ishodi upis prava vlasništva na

svoje ime na nekretnini. Grad Novalja je 9. svibnja 2005. izdao potvrdu da su ponuditelji u cjelini izvršili uplatu po navedenim ugovorima, « u svrhu ishodovanja upisa prava vlasništva na navednim nekretninama ».

7. ožujka 2005. Gradsko poglavarstvo raspisuje, kako navodi u dotičnom aktu, javni natječaj za nekretninu samo na dijelu k.č.br. 4706/1 k.o. Barbati i određuje visinu početne cijene od 290 kn/m². Spomenuta nekretnina na dijelu k.č.br. 4706/1 fizički je neposredno smještena uz nekretnine u vlasništvu Slavka Lončara i Olivera Kocijana i u naravi čini okućnicu za parcele u vlasništvu Slavka Lončara i Olivera Kocijana.

Na navedeni natječaj javljaju se kao ponuditelji Oliver Kocijan i Slavko Lončar, obojica s ponudom cijene u visini koja je identična početnoj cijeni u ponudi Gradskog poglavarstva.

16. ožujka 2005. stručno povjerenstvo u sastavu Ivan Dabo, predsjednik povjerenstva, Ante Dabo, član, Ivica Dabo, član i Dominik Kunkera, član, predlaže Gradskom poglavarstvu da za navedenu nekretninu na dijelu k.č.br. 4706/1 sklopi anekse ugovora s ponuditeljima.

1. travnja 2005. Gradsko poglavarstvo ovlašćuje gradonačelnika Ivana Dabu da s ponuditeljima sklopi anekse ugovora za navedenu nekretninu.

Aneksi ugovora s oba ponuditelja sklopljeni su 2. prosinca 2005.

Na temelju provednog dokaznog postupka te utvrđenih činjenica i okolnosti, Povjerenstvo ističe sljedeće:

Člankom 5. st. 3. Zakona utvrđena je obveza dužnosnika da nakon izbora ili imenovanja na javnu dužnost uredi svoje privatne poslove kako bi se spriječio predvidljivi sukob interesa, a ako se takav sukob pojavi dužnosnik ga je dužan razriješiti tako da zaštiti javni interes. U slučaju dvojbe o mogućem sukobu interesa dužnosnik je dužan učiniti sve što je potrebno da odijeli privatni od javnog interesa.

U smislu čl. 4. Zakona, povezane osobe su bračni ili izvanbračni drug dužnosnika, njegovi srodnici po krvi u uspravnoj lozi, posvojitelj i posvojenik, srodnici u pobočnoj lozi do drugog stupnja i srodnik po tazbini od prvog stupnja te ostale osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanim s dužnosnikom.

U konkretnom slučaju, Oliver Kocijan i Slavko Lončar su osobe koje se prema utvrđenim okolnostima slučaja opravdano mogu smatrati interesno povezanim s dužnosnikom prema čl. 4. Zakona, jer su u razdoblju u kojem je Grad Novalja provodio postupak kupoprodaje navedenih nekretnina bili u privatnom poslovnom odnosu s članom obitelji dužnosnika. U skladu s navedenim, dužnosnik je bio obvezan u postupku kupoprodaje navedenih nekretnina razdijeliti svoj privatni interes od javnoga na način da zaštiti javni interes svojom izričitom, nedvojbenom i dokumentiranom izjavom, kojom konstatira odnos povezanosti s dotičnom osobama i izuzima se iz bilo kojeg dijela postupka odlučivanja i provedbe u vezi s kupoprodajom navedenih nekretnina.

I samo sudjelovanje dužnosnika u postupku kupoprodaje dotičnih nekretnina pod navedenim okolnostima predstavlja situaciju sukoba interesa, bez ikakvog konkretnog (ostvarenog) aspekta (materijalnog ili bilo kojeg drugog) ugrožavanja javnog interesa od strane dužnosnika, jer prema čl. 1. st. 2. Zakona situacija sukoba interesa jest i ona situacija u kojoj privatni interes **može utjecati** na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti.

Međutim, u slučaju dužnosnika Dabe privatni interesi dužnosnika su i konkretno utjecali na nepristranost u obavljanju javne dužnosti, na što upućuju sljedeće činjenice:

Odluka o prodaji navedenih nekretnina od 12. svibnja 2004. kao pravnu osnovu postupka navodi čl. 391. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a drugi akti u postupku pozivaju se u pravnom utemeljenju svojih izreka na Zakon o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 117/01).

Zakon o javnoj nabavi, međutim, izrijekom izričito isključuje prodaju nekretnina kao postupak koji se provodi sukladno odredbama navedenog zakona. Ovo jasno proizlazi i iz

svrhe zakona, koja je očita i u samom nazivu (nabava), a sastoji se u nadzoru zakonitosti trošenja javnih sredstava, a konkretno iz odredbe čl. 2. st. 1. toč. 1. Zakona (nabava je stjecanje robe i usluga), čl. 1. st. 1. toč. 3. Zakona (javna nabava je nabava robe i usluga) i čl. 1. st. 1. toč. 7. Zakona (robe su pokretne stvari svih vrsta...). U odnosu na sam predmet pravnog posla (nekretninu), on bi, prema Zakonu o javnoj nabavi, bio isključen iz načina raspolaganja njime u pravnom prometu čak i u slučaju da se radi o kupnji, a ne o prodaji (u čl. 6, koji nosi naziv « Izuzeće », u st. 1. toč. 8, petoj alineji stoji da se odredbe toga zakona ne primjenjuju na nabavu zemljišta, postojećih građevina i ostale nepokretne imovine...).

Za razliku od uvjeta i sadržaja tih uvjeta, propisanih Zakonom o javnoj nabavi, Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kao jedini mjerodavni propis, po kojemu se ima prodavati nekretnina u vlasništvu jedinice lokalne samouprave, propisuje dva uvjeta za prodaju - prema odredbi čl. 391. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj 91/96), nekretninu u vlasništvu jedinica lokalne samouprave... poglavarstva tih jedinica mogu otuđiti ili s njom na drugi način raspolagati samo na osnovu javnog natječaja i uz naknadu utvrđenu po tržišnoj cijeni, ako zakonom nije drukčije određeno, pri čemu Povjerenstvo konstatira da element javnosti natječaja predstavlja preduvjet za formiranje (i realiziranje) tržišne cijene. Javnost (potencijalna dostupnost) informacije o pravnom poslu svim potencijalnim sudionicima na tržištu (a tržište je jedno) i time postizanje tržišne cijene ujedno je i jedini način zaštite javnog interesa, i to istodobno i interesa Republike Hrvatske (koji je primaran u smislu da uži interes-konkretno interes jedinice lokalne samouprave, premda uzet izolirano predstavlja javni interes, u odnosu na najširi javni interes može biti u odnosu partikularnog, dakle uvjetno rečeno privatnog) i Grada Novalje, jer je jedino cijena formirana na tržištu jamac da je i stvarno postignuta cijena najpovoljnija moguća cijena za Grad.

U konkretnom slučaju, (a gore navedene obveze u pogledu načina prodaje nekretnina imaju još veće značenje uzme li se u obzir dužnosnikova izjava, dana pred Povjerenstvom, da se radilo o posljednjem zemljištu, raspoloživom za prodaju u vlasništvu Grada, koje se nalazi nasuprot izuzetno atraktivnog turističkog područja na otoku Pagu - Zrća), Gradsko poglavarstvo Grada Novalje je odlukom o raspisivanju javnog natječaja utvrdilo da će odluka o natječaju biti objavljena na « oglasnoj ploči Grada Novalje ». Dužnosnik Dabo međutim, u svojoj izjavi danoj pred Povjerenstvom, navodi da Grad Novalja ima nekoliko oglasnih ploča. Iz navednog proizlazi da načelo javnosti kao neizostavni princip načina raspolaganja nekretninama u vlasništvu jedinice lokalne samouprave u konkretnom slučaju nije poštivan ni u odnosu na građane Grada Novalje, a osobito ne u odnosu na sve potencijalne sudionike na tržištu. Sukladno tome, ni cijena, koja je konkretno postignuta, ne može se smatrati tržišnom cijenom.

Prema odredbi čl. 39. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (Narodne novine, broj 33/01) gradonačelnik je izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave, a prema čl. 39. Statuta Grada Novalje gradonačelnik zastupa Grad i nositelj je izvršne vlasti Grada.

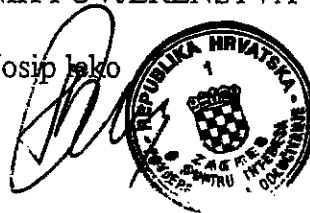
U skadu s navedenim dužnosnik Dabo je, koristeći položaj dužnosnika, svojim aktivnim učešćem u postupku prodaje zemljišta u vlasništvu Grada Novalje, koje se očitovalo utjecanjem na odluke izvršne vlasti Grada Novalje, konkretno time što je kao predsjednik Gradskog poglavarstva sudjelovao: u postupku parcelacije dotad jedinstvene zemljišne čestice, u dva navrata u postupku raspisivanja natječaja za prodaju dotične nekretnine, također u dva navrata u radu stručnog povjerenstva koje je provodilo natječaj te u postupku sklapanja samih ugovora, ostvario zabranjeno djelovanje dužnosnika, navedno u čl. 6. toč. i) Zakona (dužnosnicima je zabranjeno na koji drugi način koristiti položaj dužnosnika utjecanjem na odluku zakonodavne, izvršne i sudbene vlasti kako bi postigli osobni probitak ili probitak povezane osobe, neku povlasticu ili pravo, sklopili pravni posao ili na drugi način interesno

pogodovali sebi li drugoj povezanoj osobi), čime je postupio protivno načelima djelovanja, određenim čl. 3. st. 3. Zakona (dužnosnici ne smiju koristiti javnu dužnost za osobni probitak ili probitak osobe koja je s njima povezana; dužnosnici ne smiju biti ni u kakvom odnosu ovisnosti prema osobama koje bi mogle utjecati na njihovu objektivnost) te navedene činjenice i okolnosti predstavljaju situaciju sukoba interesa kao je definirana člankom 1. st. 2. Zakona (sukob interesa je situacija u kojoj su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom ili kad privatni interes utječe ili može utjecati na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti).

Povjerenstvo zaključno napominje da utvrđene okolnosti sukoba interesa dužnosnika Dabe predstavljaju i zabranjeno djelovanje prema Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, u kojem je člankom 48. st. 2. propisano da članovi poglavarstva nemaju pravo odlučivanja o pitanjima iz st. 1. toč. 4. istoga članka (upravljanje i raspolaganje nekretninama i pokretninama u vlasništvu jedinice lokalne samouprave) kad su osobno ili preko članova uže obitelji zainteresirana strana.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Ieko

REPUBLIKA HRVATSKA

*Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa*

Broj: I-34-PSI-PD-91-3/06

Zagreb, 25. travnja 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu obnašatelja javne dužnosti **Željka Jerkova, predsjednika Gradskog vijeća Grada Splita**, na svojoj 22. sjednici, održanoj 25. travnja 2007, jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

Obnašatelj javne dužnosti **Željko Jerkov, predsjednik Gradskog vijeća Grada Splita**, nalazi se u sukobu interesa u smislu čl. 1. st. 2. Zakona, u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona i čl. 8. st. 1. Zakona, jer mu je troškove puta, koji nije imao obilježja službenog puta, boravka u Moskvi i nazočnosti nogometnoj utakmici Rusija-Hrvatska, odigranu u Moskvi 6. rujna 2006, snosio **Dmitry Zheleznyak, predsjednik Nadzornog odbora trgovačkog društva Luka d.d. iz Splita**, dok je istodobno navedeno trgovačko društvo, kao pravna osoba u poslovnom odnosu s Gradom Splitom, imalo nepodmirenih novčanih obveza prema Gradu.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je odlukom Povjerenstva, broj I-PSI-PD-91-2/06, od 8. prosinca 2006.

U prethodnom postupku i postupku odlučivanja o sukobu interesa, Povjerenstvo je, sukladno čl. 40. st. 1. Poslovnika, utvrdilo sve činjenice koje su važne za odlučivanje o tome je li dužnosnik prekršio odredbe Zakona te u tu svrhu izvelo odgovarajuće dokaze i to: pročitalo očitovanje obnašatelja javne dužnosti, klasa: 052-01/06-01/44, urbroj: 2181/01-11-01/01-06-2, od 18. listopada 2006, očitovanje podneseno putem punomoćnika, Odvjetničkog društva Hanžeković, Radaković i partneri, od 19. siječnja 2007, ispitalo obnašatelja javne dužnosti prema kojem je vodilo postupak na sjednici Povjerenstva, održanoj 25. travnja 2007, izvršilo

uvid u obavijest Upravnog odjela za financije Grada Splita o dugu za komunalnu naknadu Luke d.d. Split, sa stanjem na dan 31. kolovoza 2006, od 17. siječnja 2007, u itinerar puta u Moskvu, koji je pripremila trgovačko društvo Portus Adria d.o.o. 4. rujna 2006. te u druge isprave u predmetu obnašatelja javne dužnosti.

U provedenom postupku je utvrđeno: obnašatelj javne dužnosti Željko Jerkov bio je nazočan na nogometnoj utakmici Rusija-Hrvatska 6. rujna 2006. po pozivu Dmitrija Zheleznyaka, predsjednika Nadzornog odbora trgovačkog društva Luka d.d. iz Splita, a troškove puta i boravka obnašatelja javne dužnosti u Moskvi snosilo je trgovačko društvo Portus Adria d.o.o. iz Splita, kojemu je član uprave-direktor također Dmitry Zheleznyak, s time da u vlasničkoj strukturi trgovačkog društva Luka d.d. trgovačko društvo Portus Adria d.o.o. sudjeluje s 38, 4%. Visina navedenih troškova puta i boravka, prema okvirnoj procjeni obnašatelja javne dužnosti, iznosila je između 6.000, 00 kn i 7.300, 00 kn.

Istodobno je, u vrijeme kad je obnašatelj javne dužnosti o trošku većinskog vlasnika trgovačkog društva Luka d.d. putovao, i boravio u Moskvi, odnosno na dan 31. kolovoza 2006, trgovačko društvo Luka d.d. Gradu Splitu, po osnovi komunalne naknade dugovalo iznos od 821.365,26 kn.

Za odluku Povjerenstva, u obliku navedenom u izreci ovoga akta, bila je odlučna činjenica da je obnašatelj javne dužnosti primio nedopušteni dar. Radi se o daru koji bi, ne uzimajući u obzir konkretne okolnosti, bio nedopušten i samom činjenicom svoje vrijednosti, a u konkretnom slučaju nedopušten je činjenicom okolnosti u kojima ga je obnašatelj javne dužnosti prihvatio.

Naime, obnašatelj javne dužnosti je primio dar čija je vrijednost iznosila između 6.000,00 kn i 7.300,00 kn, što je protivno odredbi čl. 8. st. 3. Zakona, koji propisuje da dužnosnik, (a time i obnašatelj javnih dužnosti, u smislu čl. 21. st. 3. Zakona), smije zadržati samo dar simbolične vrijednosti i to najviše u vrijednosti do 500,00 kuna od istog darovatelja.

Međutim, okolnosti u kojima je obnašatelj javne dužnosti primio dar, taj dar kvalificiraju kao zabranjen dar i bez obzira vrijednost samog dara, činjenicom da je dar (posredno) primljen od osobe interesno povezane s obnašateljem javne dužnosti, koja je u poslovnom odnosu s Gradom Splitom, u okolnostima u kojima ta osoba (posredno) duguje znatna novčana sredstva Gradu u kojem Željko Jerkov obnaša javnu dužnost.

Stoga se u konkretnom slučaju radi o zabranjenom daru kako je definiran člankom 8. st. 1. Zakona, odnosno usluzi danoj bez naknade, koja dužnosnika (dakle i obnašatelja javne dužnosti) može dovesti u odnos zavisnosti ili kod njega stvara obvezu prema darovatelju. U skladu s navednim, radi se o situaciji, u kojoj privatni interes može utjecati na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti, što prema odredbi čl. 1. st. 2. Zakona predstavlja situaciju sukoba interesa, i što je protivno Zakonom utvrđenim načelima djelovanja, koja obvezuju dužnosnike (obnašatelje javnih dužnosti) da javnu dužnost ne smiju koristiti za osobni probitak ili probitak osobe koja je s njima povezana te da ne smiju biti ni u kakvom odnosu ovisnosti prema osobama koje bi mogle utjecati na njihovu objektivnost (čl. 3. st. 3. Zakona.

Iz navedenih razloga Povjerenstvo je donijelo odluku sa sadržajem kako je naveden u izreci ovoga akta.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Jerkov

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje

o sukobu interesa

Broj:I-43-PSI-100-3/06

Zagreb, 25. travnja 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 3. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu dužnosnika Josipa Posavca, župana Međimurske županije, na svojoj 22. sjednici, održanoj 25. travnja 2007, jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

Odbija se prijava sukoba interesa, podnesena protiv dužnosnika Josipa Posavca, župana Međimurske županije.

Obrazloženje

Postupak odlučivanja o sukobu interesa pokrenut je odlukom Povjerenstva, broj I-PSI-100-2/06, od 8. prosinca 2006.

Navedenom odlukom dužnosnik Posavec je pozvan da izvijesti Povjerenstvo da li je vlasnik trgovačkog društva Manor d.o.o. Čakovec, da li je svoja upravljačka prava u navedenom trgovačkom društvu i trgovačkom društvu Manor informatika d.o.o. Čakovec prenio na povjerenika, da li je bilo koje od trgovačkih društava u vlasništvu dužnosnika sklopilo pravni posao s Muzejem Međimurja Čakovec i s drugim pravnim osobama u kojima Međimurska županija ima upravljački udio te da odgovore na sva gore postavljena pitanja na odgovarajući način dokumentira, što je dužnosnik i učinio svojim pismenim očitovanjima od 15. prosinca 2006, 15. siječnja 2007, 23. siječnja 2007. i 19. travnja 2007.

U provedenom postupku Povjerenstvo je, sukladno članku 40. Pravilnika, utvrdilo i sve druge činjenice, važne za odlučivanje o tome je li dužnosnik prekršio odredbe Zakona te je u tu svrhu izvelo dokaze čitanjem isprava u predmetu i to: prijave sukoba interesa od 11. travnja 2006. i 5. listopada 2006, rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu, broj VIII Tt-00/597, od 31. prosinca 2004, dopisa Muzeja Međimurja Čakovec Županijskom poglavarstvu Međimurske županije, broj 230/06, od 26. rujna 2006, zaključka Poglavarstva Međimurske županije, klasa: 612-0506-03/4, urbroj: 2109/1-03-06-02, od 11. listopada 2006, izvotka iz Sudskog registra

trgovačkih društava u Republici Hrvatskoj, dopisa Hrvatske radiotelevizije, Hrvatske televizije-Dopisništva Čakovec, od 12. listopada 2006. i 17. listopada 2006, dopisa Muzeja Međimurja Čakovec Povjerenstvu, broj 3/07, od 9. siječnja 2007, potvrde Ministarstva financija-Porezne uprave, Područne uprave Čakovec, Ispostave Čakovec, klasa: 034-04/2007-001/00320, urbroj: 513-007-20/01/2007-01, od 12. siječnja 2007, rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu, posl. broj: IV ST-30/07-6, od 2. travnja 2007, dopisa Muzeja Međimurja Čakovec, broj 52/07, od 16. travnja 2007, specijalne punomoći, koji je dužnosnik dao 13. lipnja 2006. i drugih isprava u predmetu dužnosnika.

U provednom postupku utvrđeno je da su prema stanju na dan 9. siječnja 2007, u Sudskom registru trgovačkih društava bila upisana dva trgovačka društva: Manor Informatika d.o.o. (matični broj 070021055), s aktivnim statusom i sjedištem u Čakovcu, Buzovečka 89 i Manor d.o.o. (matični broj 070027998), a aktivnim statusom i sjedištem u Čakovcu, Miroslava Magdalenića 4. Oba navedna trgovačka društva predstavljaju s dužnosnikom povezane pravne sobe u smislu čl. 4. Zakona.

Nadalje je utvrđeno da je Poglavarstvo Međimurske županije na svojoj 21. sjednici, održanoj 11. listopada 2006, zaključkom dalo suglasnost Muzeju Međimurja Čakovec za provođenje postupka javne nabave neposrednom pogodbom s gore navedenim, i s dužnosnikom povezanim, trgovačkim društvom Manor Informatika d.o.o. Čakovec, Buzovečka 89, za multimedijско opremanje Etnografskog odjela, u vrijednosti od 185.972,00 kn, bez PDV-a (uz napomenu da je, prema očitovanju dužnosnika od 19. travnja 2007, u citiranom zaključku Poglavarstva od 11. listopada 2006. omaškom pera navedeno trgovačko društvo Manor, umjesto Manor Informatika).

Budući da je predsjednica Upravnog vijeća Muzeja Međimurja Čakovec Dijana Marcuiš istodobno i supruga dužnosnika, sudjelovanje u sklapanju pravnog posla, kao i sklapanje samog pravnog posla između trgovačkog društva povezanog s dužnosnikom (a na temelju suglasnosti tijela – Poglavarstva Međimurske županije, kojemu je predsjednik dužnosnik Posavec) i ustanove, čiji je osnivač Međimurska županija, predstavljalo bi zabranjeno djelovanje dužnosnika, utvrđeno čl. 6. toč. g) Zakona (utjecanje na dobivanje poslova ili javnih nabavki), pa u skladu s time i djelovanje koje predstavlja situaciju sukoba interesa, utvrđenu definicijom u članku 1. st. 2. Zakona (sukob interesa je situacija u kojoj su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom), i protivnu načelima djelovanja, određenim člankom 3. st. 3. Zakona (dužnosnici ne smiju koristiti javnu dužnost za osobni probitak ili probitak osobe koja je s njima povezana).

Međutim, kako je Povjerenstvo, na osnovi očitovanja dužnosnika od 15. siječnja 2007, 23. siječnja 2007. i 19. travnja 2007, kao i dopisa Muzeja Međimurja Čakovec od 9. siječnja 2007, utvrdilo da navedeni pravni posao, između trgovačkog društva, povezanog s dužnosnikom, i Muzeja Međimurja Čakovec nije sklopljen, te da je dužnosnik specijalnom punomoći svoja upravljačka prava (na temelju poslovnog udjela koji iznosi 50% temeljnog kapitala društva) u trgovačkom društvu Manor Informatika d.o.o, sukladno čl. 11. st. 1. Zakona, prenio na druge osobe (povjerenike), Povjerenstvo je, u skladu s odredbom čl. 42. st. 1. toč. 2. Pravilnika, donijelo odluku, kako je navedeno u izreci ovoga akta.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa

Broj: I-109-PSI-PD-89-4/06

Zagreb, 16. siječnja 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu dužnosnice **Tatjane Holjevac**, na svojoj 19. sjednici, održanoj 16. siječnja 2007. jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

1. Dužnosnica Tatjana Holjevac, predsjednica Gradske skupštine Grada Zagreba, nalazi se u sukobu interesa temeljem činjenice da je kao osoba koja obnaša javne dužnosti u smislu čl. 21. st. 3. Zakona, a protivno odredbi čl. 11. st. 5. i st. 7. Zakona, članica Nadzornog odbora trgovačkog društva Elka Kabeli d.o.o.

2. Dužnosnica iz toč. 1. ove odluke poziva se da svoje djelovanje uskladi s odredbama Zakona te da o tome u roku od u roku od 15 (petnaest) dana izvijesti Povjerenstvo.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je odlukom Povjerenstva, broj: I-109-PSI-PD-89-3/06, od 8. prosinca 2006.

U provedenom postupku je utvrđeno da se na predsjednicu Gradske skupštine Grada Zagreba na odgovarajući način primjenjuje odredba čl. 11. st. 5. Zakona, koja propisuje da dužnosnici ne mogu biti članovi uprava i nadzornih odbora trgovačkih društava, kao i odredbe čl. 11. st. 7. Zakona, koja određuje da dužnosnici koji obnašaju dužnost u jedinici lokalne odnosno područne (regionalna) samouprave mogu biti članovi nadzornih odbora u trgovačkim društvima koja su u vlasništvu jedinice lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave ili u kojima te jedinice imaju udjele, a od posebnog su interesa za jedinicu lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave, budući da Grad Zagreb, temeljem odredbe čl. 2. Zakona o Gradu Zagrebu (Narodne novine, broj 62/01), ima položaj županije, a Povjerenstvo je već

svojom odlukom pokrenulo (i dovršilo) postupak odlučivanja sukoba interesa prema predsjedniku Županijske skupštine Požeško-slavonske županije.

Uzimajući u obzir činjenicu da dužnosnica svojim dopisom, klasa: 021-01/06-01/28, urbroj: 251-01-02-06-1, od 25. listopada 2006. potvrdila činjenicu članstva u Nadzornom odboru dotičnog trgovačkog društva, kao i činjenicu da dotično trgovačko društvo nije odlukom predstavničkog tijela određeno trgovačkim društvom od posebnog interesa za Grad, dužnosnica u očitovanju Povjerenstvu ističe jedini preostali eventualni razlog, koji bi, pod uvjetom da postoji, gore navedene okolnosti članstva u trgovačkom društvu isključivao iz konteksta Zakonom zabranjenih djelovanja dužnosnika. Dužnosnica naime navodi da nije obnašateljica javne dužnosti u smislu čl. 21. st. 3. Zakona, te je samim time isključena iz kruga osoba-obveznika Zakona. Dužnosnica smatra da se Povjerenstvo nedopušteno poslužilo pravnom analogijom, jer je priroda pravne regulacije područja sukoba interesa takva da « graniči s propisima prekršajnog, a donekle i kaznenog prava, pa je posve sigurno da je kod primjene materijalnopravnog propisa, kao što je Zakon... isključena primjena analogije. » Povjerenstvo navode dužnosnice ocjenjuje pravno neutemeljenima.

Normativno područje sprječavanja sukoba interesa predstavlja dio pravnog sustava *sui generis* i nije ga moguće ni načelno podvesti pod bilo koju od postojećih grana prava. Zabrana korištenja analogije u kaznenom pravu temelji se na *ratio legis* u kontekstu temeljne osobne pravne sigurnosti, koja se u bitnom svodi na načela *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*, kojima se dakle svima osim zakonodavcu odriče mogućnost stvaranja novih kaznenih djela i novih sankcija za kaznena djela. Ovaj smisao zakona podignut je i na ustavnopravnu razinu – njime se štite ljudska prava i temeljne slobode – sukladno čl. 31. Ustava Republike Hrvatske.

U slučaju područja normiranja sukoba interesa, odnosno u konkretnom slučaju, ne radi se niti o stvaranju, analognim tumačenjem, novih zabranjenih djelovanja iz čl. 6. Zakona, niti novih sankcija za kršenje odredaba Zakona iz čl. 19. Zakona, već o primjeni bitnih odredaba Zakona na osobe koje obnašaju javne dužnosti.

Zakon ne definira pojam javne dužnosti izričito ali, budući da se sve bitne odredbe Zakona odnose na obnašatelje javnih dužnosti i na dužnosnike iz čl. 2. st. 1. i 2. Zakona (proširene obvezama izvješćivanja), Povjerenstvo zaključuje da su dužnosnici iz čl. 2. st. 1. i 2. Zakona istodobno obnašatelji javnih dužnosti, odnosno da su u kontekstu primjene bitnih sadržaja Zakona na njihove adresate pojam dužnosnika i pojam osobe koja obnaša javnu dužnost sinonimi. Na temelju navedenog moguće je, utvrđivanjem kriterija za navođenje dužnosti iz čl. 2. kao temelja za stjecanje svojstva dužnosnika po Zakonu, prepoznati i kriterije za uključivanje osoba u kategoriju obveznika Zakona kao obnašatelja javnih dužnosti. Za prvu, dužnosničku kategoriju, zajedničku poveznicu čini javni interes, po načelima kojega, i u korist kojeg se dužnost obavlja. Iz svrhe Zakona može se sa sigurnošću tvrditi da namjera zakonodavca nije bila izostanak zaštite javnog interesa u području obnašanja važnih javnih dužnosti. (Ovo tim više, što je i područje zaštite javnog interesa na razini rada državnih službenika, dakle razini relativno nižoj od dužnosničke, zaštićeno na odgovarajući način normama o sprječavanju sukoba interesa).

U svakom slučaju, poslovi od javnog interesa su bez iznimke definirani trima glavnim obilježjima: posao od javnog interesa uvijek je definirana na normativni način izraženom općom (javnom) voljom (najčešće zakonom), njihovi nositelji (dužnosnici odnosno obnašatelji dužnosti) uvijek su osobe izabrane ili imenovane na dužnosti koje obnašaju odgovarajućom demokratskom (javnom) procedurom i napokon, poslovi koje obavljaju dužnosnici odnosno obnašatelji javnih dužnosti uvijek su financirani javnim sredstvima.

U skladu s navedenim, i konkretni poslovi obnašanja javne dužnosti određeni su kriterijem javnog interesa.

U slučaju Gradske skupštine Grada Zagreba radi o tijelu lokalne i područne (regionalne) samouprave, u kojem predsjednik Gradske skupštine na temelju zakonske (javne) ovlasti obnaša poslove od javnog interesa u konkretnoj upravopolitičkoj jedinici, odnosno Gradu Zagrebu. Gradska skupština Grada Zagreba je tijelo financirano javnim sredstvima.

Stoga je u konkretnom slučaju obnašateljice javne dužnosti moguće postaviti u opreku javni interes, kojega se obnašanjem konkretne javne dužnosti valja štiti, i privatni interes (konkretno članstvo u nadzornom odboru trgovačkog društva koje nije određeno kao trgovačko društvo od posebnog interesa za Grad), koji je prema gore navedenim odredbama Zakona u suprotnosti s javnim interesom pa je dužnosnica obvezna razriješiti postojeći sukob interesa na način da zaštiti javni interes.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa

Broj: I-83-PSI-SI-16/07
U Zagrebu, 16.10.2007. godine

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu Povjerenstvo), sukladno odredbi članka 17. stavak 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 164/04, 48/05 i 141/06, u daljem tekstu Zakon), te odredbe članka 28. stavak 3. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu Pravilnik), Povjerenstvo je na 24. sjednici, održanoj 11. listopada 2007. godine, jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

1. Dužnosnik Josip Križanić, općinski načelnik Općine Jalžabet, u sukobu je interesa zbog povreda odredaba članka 1. stavkom 2. Zakona, u vezi sa člankom 3. stavkom 3. i člankom 11. stavkom 5. Zakona, jer uz obavljanje dužnosti općinskog načelnika obavlja i poslove predsjednika Uprave Veterinarske stanice d.d. Varaždin.
2. Dužnosnik iz točke 1. ove odluke bio je u sukobu interesa u razdoblju 24. listopada 2003. godine do 28. kolovoza 2007. godine zbog povrede odredaba članka 1. stavka 2. Zakona, u vezi s člankom 3. stavak 3. i člankom 9. Zakona, budući da je primao novčanu naknadu za obavljanje dužnosti općinskog načelnika Općine Jalžabet, uz istodobno primanje novčane naknade za obavljanje poslova predsjednika Uprave Veterinarske stanice d.d. Varaždin.
3. Dužnosnik iz točke 1. ove odluke bio je u sukobu interesa do 12. listopada 2007. godine zbog povreda odredaba članka 1. stavka 2. Zakona, u vezi s člankom 3. stavkom 3. Zakona, i člankom 11. stavkom 1. Zakona, budući da kao vlasnik 8,9% dionica Veterinarske stanice d.d. Varaždin do navedenog datuma nije prenio svoja upravljačka prava na drugu osobu ili posebno tijelo (povjerenika).

4. Dužnosniku iz točke 1. ove odluke izriče se se u vezi s točkom 2. i 3. ove odluke, sankcija javnog objavljivanja ove odluke na trošak dužnosnika.

5. Poziva se dužnosnik iz točke 1. ove odluke da u pogledu točke 1. ove odluke u roku od 15 dana otkloni uzroke postojanja sukoba interesa, te o tome bez odlaganja obavijesti Povjerenstvo.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je na temelju prijave, podnesene Povjerenstvu 05.03.2007. godine, te odlukom Povjerenstva PSI-SI-16/07 od 10.07.2007. godine.

U provedenom postupku Povjerenstvo je izvelo dokaze čitanjem sljedećih isprava: prijave podnositelja prijedloga za pokretanje postupka od 05.03.2007. godine, presliku izvoda sa Trgovačkog suda u Varaždinu za Veterinarsku stanicu, dioničko društvo, Varaždin, matični broj 070010539 od 08.03.2007. godine, dopisom Povjerenstva u prethodnom postupku od 08.03.2007. godine broj: I-17-PSI-SI-16/07, uvidom u dužnosničko izvješće od 11.10.2005. godine, odgovor Predsjednika Općinskog vijeća i općinskog načelnika od 15.03.2007. godine pod brojem U-163-PSI-SI-16/07 uz privitak Odluke o neto iznosu naknade za rad načelnika od 21.09.2001. godine, Odluku o pokretanju postupka odlučivanja o sukobu interesa od 10.07.2007. godine, očitovanje dužnosnika putem odvjetničkog društva Korušić, Hrg & Uskoković pod brojem: U-299-PSI-SI-16/07 od 04.09.2007. godine uz presliku odluke o ukidanju odluke za stalnu naknadu za rad načelnika Općine od 28.08.2007. godine, te dopis odvjetničkog društva Korušić, Hrg & Uskoković broj: U-336-PSI-SI-16/07 od 12.10.2007. godine uz privitak ugovora o prijenosu dionica od 30. kolovoza 2007. godine ovjerenog kod javnog bilježnika 12.10.2007. godine, te ispitivanjem dužnosnika na sjednici Povjerenstva od 11. listopada 2007. godine.

U provedenom postupku utvrđeno je sljedeće:

-da dužnosnik Josip Križanić istodobno s obnašanjem dužnosti općinskog načelnika Općine Jalžabet obavlja i poslove predsjednika Uprave Veterinarske stanice d.d. Varaždin,

-da je dužnosnik primao naknadu za općinskog načelnika od 2950,00 kuna neto mjesečno na osnovu odluke o neto iznosu naknade za rad načelnika Općine Jalžabet od 21.09.2001. godine (i poslije stupanja na snagu Zakona, do 28. kolovoza 2007 godine).

- da je općinski načelnik Josip Križanić prijavio vlasništvo 1500 dionica Veterinarske stanice d.d. Varaždin u iznosu od 750.000,00 kuna (što čini 8,29 % temeljnog kapitala), ali nije prenio upravljačka prava na povjerenika do 12. listopada 2007. godine.

Budući da je odredbom članka 11. stavka 5. Zakona propisano da dužnosnici ne mogu biti članovi uprava ili nadzornih odbora trgovačkih društava, te da je odredbom članka 9. propisano da dužnosnici ne smiju primati drugu plaću, kao i da je odredbom članka 11. stavak 1. određeno da dužnosnik koji ima 0,5% dionica i više, mora prenijeti svoja upravljačka prava na drugu osobu (povjerenika), odlučeno je kao u izreci ove odluke pod točkama 1., 2. i 3.

Uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti, Povjerenstvo drži primjerenim dužnosniku izreći sankciju, kako je navedeno u točki 4. ove odluke.

Budući da se u točki 1. ove odluke radi o okolnostima sukoba interesa koje je moguće otkloniti, Povjerenstvo je donijelo odluku kako je navedeno u točki 5. ovoga akta.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv točke 4. ove odluke, sukladno članku 13. stavak 8. Zakona, i članku 45. stavak 6. Pravilnika, dužnosnik može podnijeti zahtjev za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i temeljnih sloboda Upravnom sudu Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa

Broj: I-93-PSI-SI-13/07

Zagreb, 24. listopada 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04 i 48/05, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine broj 86/05, U daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu dužnosnika Dinka Burića, na svojoj 25. sjednici, održanoj 24. listopada 2007, jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

1. Dužnosnik Dinko Burić, zamjenik župana Osječko-baranjske županije nalazi se u sukobu interesa zbog povrede čl. 1. st. 2. Zakona, u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona te čl. 6. toč. i) Zakona, jer je koristeći javnu dužnost sklopio ugovor o provođenju specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite s Domom zdravlja Donji Miholjac.
2. Dužnosnik iz toč. 1. ove odluke nalazi se u sukobu interesa zbog povrede čl. 1. st. 2. Zakona u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona te čl. 11. st. 9. Zakona, jer uz plaću koju ostvaruje kao liječnik specijalist u privatnoj ordinaciji, prima i plaću zamjenika župana u neto iznosu od 2.000,00 kuna.
3. Dužnosniku iz točke 1. ove odluke izriče se sankcija javnog objavljivanja ove odluke na trošak dužnosnika u službenom glasilu Osječko-baranjske županije.
4. Poziva se dužnosnik iz točke 1. ove odluke da svoje djelovanje uskladi s odredbama Zakona te da o tome bez odlaganja izvijesti Povjerenstvo.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je odlukom Povjerenstva, broj I-60-PSI-SI-13/07, od 24. srpnja 2007.

U provedenom postupku Povjerenstvo je utvrdilo sve činjenice važne za odlučivanje o tome je li dužnosnik prekršio odredbe Zakona u smislu članka 40. Pravilnika te u tu svrhu izvelo dokaze čitanjem sljedećih isprava: očitovanja dužnosnika, danog na temelju navedene odluke Povjerenstva kojom je pokrenut postupak odlučivanja o sukobu interesa, klasa: 021-04/07-253, urbroj: 2158/1-01-03-07-1, od 29. kolovoza 2007. i očitovanja župana Osječko-baranjske županije, klasa: 021-04/07-25/4, urbroj: 2158/1-01-02-07-1, od 29. kolovoza 2007, odgovora, na upit Povjerenstva, Doma zdravlja Donji Miholjac, broj 626-1/2007, od 20. kolovoza 2007,

odgovora, na upit Povjerenstva, Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Direkcije, klasa: 500-07/07-01/797, urbroj: 338-01-02-07-2, od 29. kolovoza 2007, odgovora, na upit Povjerenstva, Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Područnog ureda Osijek, klasa: 042-01/07-01/14, urbroj: 338-14-31-07-06, od 23. listopada 2007, odgovora, na upit Povjerenstva, Službe za javne financije Osiječko-baranjske županije, klasa: 400-09/07-01/1, urbroj: 2158/1-01-08/1-07-02, od 23. listopada 2007, kao i ispitivanjem dužnosnika, provedenim na 24. sjednici Povjerenstva, održanoj 11. listopada 2007.

U provedenom postupku je utvrđeno:

1. Dužnosnik Dinko Burić, zamjenik župana Osiječko-baranjske županije, uz obnašanje navedene dužnosti, kao liječnik-specijalist obavlja poslove provođenja specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite u djelatnosti interne medicine u Belišću, za osigurane osobe s područja Doma zdravlja Valpovo, na temelju ugovora o provođenju specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite, sklopljenim sa Hrvatskim zavodom za zdravstveno osiguranje.

Uz navedeno, dužnosnik, počevši od 31. svibnja 2004, kontinuirano obavlja i poslove kardioloških pregleda i obrada osiguranika u Domu zdravlja Donji Miholjac, na temelju ugovora o poslovnoj suradnji između dužnosnika i navedenog Doma zdravlja.

Do sklapanja navedenog ugovora o poslovnoj suradnji došlo je, prema navodima ravnatelja Doma zdravlja, «zbog potrebe pacijenata i katastrofalne zdravstvene slike zdravlja na prostoru koji pokriva Dom zdravlja Donji Miholjac». Navedena potreba dokumentirana je i zaključkom Upravnog vijeća Doma zdravlja Donji Miholjac od 22. travnja 2004.

Specijalističko-konzilijarnu zdravstvenu zaštitu, koja nije organizirana kao djelatnost Doma zdravlja osigurava, na temelju odgovarajuće iskazane potrebe od strane Doma zdravlja, najbliža mjerodavna bolnica (za Dom zdravlja Donji Miholjac to je Klinička bolnica Osijek). Potrebu da liječnici-specijalisti mjerodavne bolnice dolaze u ordinaciju Doma zdravlja iskazuje ravnatelj Doma zdravlja prigodom podnošenja ponude na natječaj Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje za sklapanje ugovora o provođenju zdravstvene zaštite za pojedinu godinu. Potreba se iskazuje na tiskanici Zavoda «Obavijest ravnatelja Doma zdravlja o potrebi da doktori specijalisti mjerodavne bolnice dolaze u ordinacije Doma zdravlja».

Za 2006. godinu Dom zdravlja Donji Miholjac za djelatnost interne medicine iskazao je potrebu dolaska specijalista-internista dva puta po 8 sati mjesečno ili ukupno 24 dolaska godišnje. U skladu s iskazanom potrebom Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i Klinička bolnica Osijek sklopili su ugovor o provođenju bolničke i specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite bolesnika oboljelih od akutnih bolesti za 2006. godinu.

Od 22. travnja 2004. do 13. veljače 2007. Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Područni ured Osijek nije zaprimio zahtjev koji bi ukazivao na potrebu ugovaranja provođenja internističko-kardiološke zdravstvene zaštite na području koje pokriva Dom zdravlja Donji Miholjac. Navedenu činjenicu potvrđuje i dopis Direkcije Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, kao i okolnost da ravnatelj Doma zdravlja nije obavijestio kontrolore Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Područni ured Osijek, o činjenici da 16 sati rada internista nije dovoljno za potrebe Doma zdravlja.

Tek 30. siječnja 2007, prilikom ponovljene kontrole, ravnatelj Doma zdravlja upoznao je kontrolore s navedenim okolnostima.

Uzimajući u obzir činjenicu da je Dom zdravlja Donji Miholjac ustanova, kojoj je osnivač Osiječko-baranjska županija, kao i dužnost koju obnaša dužnosnik obnaša, okolnost da je dužnosnik kontinuirano, od svibnja 2004. te i nakon što je počeo obnašati dužnost zamjenika župana Osiječko-baranjske županije, obavljajući samostalnu djelatnost protivno propisima koji određuju način njezina obavljanja, pogodio vlastitom privatnom interesu, predstavlja situaciju sukoba interesa u smislu članka 1. stavka 2. Zakona, ostvarenu

na način da je dužnosnik koristio vlastiti položaj u izvršnoj vlasti Osiječko-baranjske županije, što predstavlja zabranjeno djelovanje dužnosnika u smislu članka 6. točke i) Zakona (jer je činjenicu da postupa protivno važećim odredbama propisa koji reguliraju obavljanje samostalne liječničko-specijalističke djelatnosti morao znati prema općim pravnim načelima, dužnosti koji obavlja u Županiji, kao i djelatnosti koju obavlja kao liječnik- specijalist). Time je dužnosnik ujedno postupio protivno načelima djelovanja dužnosnika, propisanim u članku 3. stavku 3. Zakona, koji dužnosnicima zabranjuje da javnu dužnost koriste za osobni probitak ili probitak osobe koja je s njima povezana te je donesena odluka kao u dispozitivu pod 1.

2. Dužnosnik obavljanjem samostalne liječničko-specijalističke djelatnosti ostvaruje oko 20.000,00 kn neto prihoda.

Članak 9. Zakona propisuje da dužnosnici koji za vrijeme obnašanja javne dužnosti primaju plaću za dužnost koju obnašaju ne smiju primati drugu plaću, osim ako obavljaju djelatnost dopuštenu Zakonom.

Članak 11. stavak 9. Zakona propisuje da, ako dužnosnik ostvaruje prihod koji je manji od plaće za dužnost koju obnaša, ima pravo na razliku naknade između plaće i prihoda koji ostvaruje navedenim djelatnostima.

Budući da je plaća zamjenika župana Osiječko-baranjske županije manja od iznosa prihoda, koji dužnosnik ostvaruje obavljanjem samostalne djelatnosti, primanje naknade na osnovi obavljanja dužnosti zamjenika župana protivno je odredbama Zakona te je odlučeno kao u izreci ovoga akta pod 2.

Uzimajući u obzir okolnosti utvrđenog sukoba interesa, Povjerenstvo drži primjerenim dužnosniku izreći sankciju, navedenu u točki 3. dispozitiva ove odluke.

Uputa o pravnom lijeku

Protiv točke 3. ove odluke dužnosnik može podnijeti zahtjev za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i temeljnih sloboda Upravnom sudu Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

REPUBLIKA HRVATSKA

*Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa*

Broj:I-89-PSI-SI-19/06

Zagreb, 24. listopada 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi članka 17. stavka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, u daljem tekstu: Zakon), te članak 28. stavak 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu **obnašatelja javne dužnosti Zorana Kaštelana** na svojoj 25. sjednici, održanoj 24. listopada 2007. većinom glasova je donijelo sljedeću

ODLUKU

Obnašatelj javne dužnosti Zoran Kaštelan, član Općinskog poglavarstva Općine Pučišća, nalazi se u sukobu interesa prema članku 1. stavak 2. Zakona i članak 11. stavak 3. Zakona, jer je, kao vlasnik obrta „Elektro-Kaštelan“ stupio u poslovni odnos s Općinom Pučišća, a o navedenom poslovnom događaju nije izvijestio Povjerenstvo.

Obrazloženje

Postupak odlučivanja o sukobu interesa pokrenut je na temelju Odluke Povjerenstva od 23. srpnja 2007.

U provedenom postupku Povjerenstvo je izvelo dokaze, kojima je utvrdilo sve činjenice i okolnosti, relevantne za odlučivanje o sukobu interesa navedenog obnašatelja javne dužnosti i to čitanjem: prijedloga za pokretanje postupka od 02.ožujka 2006., dopis Jedinственог управног одјела Опćине Пуćишća, klasa:

021-05/06-01/52, urbroj: 2104/06-03-06-03, od 28. studenog 2006., teksta natječaja za obavljanje poslova javne rasvjete, koji je objavilo Općinsko vijeće Općine Pučišća, klasa: 363-01/03-01/21, urbroj: 2104/06-02-03-01, od 16. lipnja 2003., ponude za koncesiju gospodina Zorana Kaštelana, zaprimljenu u Poglavarstvu Općine Pučišća pod brojem: klasa 363-01/03-01-21, urbroj: 378-03-02, od 23. lipnja 2006., rješenja o upisu u obrtni registar Županije Splitsko-dalmatinske, Ureda za gospodarstvo, Ispostave Supetar, klasa: UP/I-311-07/96-01/0042, urbroj: 2181-01/8-01-96-0003, od 30. kolovoza 1996., zapisnika 15. sjednice Općinskog vijeća Općine Pučišća, klasa: 021-05/03-01/14, urbroj: 2104/06-01-03-1, od 03. srpnja 2003., odluke o povjeravanju obavljanja komunalnih poslova održavanja javne rasvjete obrtu „Elektro-Kaštelan“, Službeni oglasnik Općine Pučišća, broj 4/03, ugovora o održavanju javne rasvjete na području Općine Pučišća, sklopljenog između Općine i obnašatelja javne dužnosti, klasa: 363-01/03-01/21, urbroj: 2104/06-01-03-04, od 05. srpnja 2003., kao i slušanjem izjave obnašatelja javne dužnosti na sjednici Povjerenstva održanoj 24. listopada 2007.

Na temelju izvedenih dokaza, Povjerenstvo je utvrdilo da je gospodin Zoran Kaštelan, kao vlasnik obrta „Elektro-Kaštelan“, s Općinom Pučišća 05. srpnja 2003. sklopio ugovor o održavanju javne rasvjete na području Općine Pučišća, te da je ugovor sklopljen na rok od 4 godine. U skladu s navedenim, ugovor između gospodina Zorana Kaštelana i Općine bio je važeći u trenutku kad je gospodin Zoran Kaštelan 09. veljače 2006. postao članom Općinskog poglavarstva Općine Pučišća, čime je istodobno postao obnašateljem javne dužnosti u smislu članka 21. stavka 3. Zakona. Budući da je odredbom članka 21. stavak 3. Zakona određeno da se na obnašatelje javnih dužnosti na odgovarajući način primjenjuje i odredba članka 11. stavka 3. Zakona, obnašatelj javne dužnosti bio je dužan Povjerenstvo obavijestiti o činjenici da je kao vlasnik obrta „Elektro-Kaštelan“ stupio u poslovni odnos s jedinicom lokalne samouprave u kojoj obnaša javnu dužnost.

U skladu s navedenim Povjerenstvo je donijelo odluku kako je navedeno u izreci ovoga akta.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

REPUBLIKA HRVATSKA

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa

Broj: I-90-PSI-SI-19/06

Zagreb, 24. listopada 2007.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Povjerenstvo), sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, u daljem tekstu: Zakon) te čl. 28. st. 2. Pravilnika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa o unutarnjem ustroju i postupku (Narodne novine, broj 86/05, u daljem tekstu: Pravilnik), u predmetu obnašatelja javne dužnosti **Nikše Michieli Tomić** na svojoj 25. sjednici, održanoj 24. listopada 2007. većinom glasova je donijelo sljedeću

ODLUKU

1. Obnašatelj javne dužnosti **Nikša Michieli Tomić**, član Općinskog poglavarstva Općine Pučišća nalazi se u sukobu interesa u smislu čl. 1. st. 2. Zakona, čl. 11. st. 1. i 5. Zakona, jer kao vlasnik poslovnih udjela i član uprave u trgovačkom društvu „Michieli -Tomić d.o.o.“, nije prenio poslovne udjele u navedenom trgovačkom društvu na drugu osobu.
2. Obnašatelj javne dužnosti iz toč. 1. ove odluke nalazi se u sukobu interesa u smislu čl. 1. st. 2. Zakona i čl. 11. st. 3. Zakona, jer nije obavijestio Povjerenstvo o činjenici da je trgovačko društvo Michieli Tomić d.o.o. kao s njime povezana pravna osoba, stupilo u poslovni odnos s Općinom Pučišća sklapanjem ugovora o koncesiji za obavljanje komunalnih djelatnosti skupljanja, odvoza i odlaganja komunalnog otpada.
3. Poziva se obnašatelj javne dužnosti da u roku od 30 (trideset) dana uskladi svoje djelovanje iz toč. 1. ove odluke s odredbama Zakona.

Obrazloženje

Postupak za odlučivanje o sukobu interesa pokrenut je na temelju odluke Povjerenstva od 10. srpnja 2007.

U provedenom postupku Povjerenstvo je izvelo dokaze i utvrdilo sve činjenice i okolnosti relevantne za postupak odlučivanja i to čitanjem sljedećih isprava: prijedloga za pokretanje postupka od 2. ožujka 2006, odluke o imenovanju Stručnog povjerenstva, klasa: 363-01/06-01/14, urbroj: 2104/06-01-06-01, od 6. travnja 2006, poziva za sastanak Stručnog povjerenstva Općine Pučišća, klasa: 363-01/06-01/14, urbroj: 2104/06-03-06-02, od 19. travnja 2006, zapisnik sa sastanka Povjerenstva Općinskog vijeća Općine Pučišća za

provedbu postupka javnog natječaja za dodjelu koncesije za obavljanje komunalnih djelatnosti skupljanja i odvoza komunalnog otpada i odlaganja komunalnog otpada, klasa: 363-01/06-01/14, urbroj: 2104/01-06-03, od 24. travnja 2006, odluke o objavi javnog natječaja za dodjelu koncesije za skupljanje, odvoz i odlaganje komunalnog otpada, klasa: 351-01/06-01/07, urbroj: 2104/06-02-06-01, od 5. travnja 2006, javnog natječaja, objavljenog u „Narodnim novinama“ broj 48/06, ponude trgovačkog društva „Michieli – Tomić“ d.o.o. za dodjelu koncesije za stjecanje prava obavljanja komunalne djelatnosti sakupljanja, odvoza i odlaganja komunalnog otpada za područje Općine Pučišća, od 11. svibnja 2006, zapisnika s javnog otvaranja ponuda pristiglih po natječaju za dodjelu koncesije za obavljanje komunalnih djelatnosti skupljanja i odvoza komunalnog otpada i odlaganja komunalnog otpada, odluke o dodjeli koncesije za obavljanje komunalnih djelatnosti skupljanja, odvoza i odlaganja komunalnog otpada, klasa: 363-01/06-01/14, urbroj: 2104/06-01-06-12, od 7. lipnja 2006, ugovora o koncesiji za obavljanje komunalnih djelatnosti sakupljanja, odvoza i odlaganja komunalnog otpada na području Općine Pučišća između Općine Pučišća i trgovačkog društva „Michieli -Tomić d.o.o.“, klasa: 363-01/06-01/14, urbroj: 2104/06-01-06-14, od 1. srpnja 2006, kao i slušanjem izjave obnašatelja javne dužnosti na sjednici Povjerenstva, održanoj 24. listopada 2007.

Na temelju izvedenih dokaza je utvrđeno da je gosp. Michieli - Tomić osoba s poslovnim udjelima u trgovačkom društvu «Michieli – Tomić» d.o.o, koje je 1. srpnja 2006. s Općinom Pučišća sklopilo ugovor o koncesiji za obavljanje komunalnih djelatnosti sakupljanja, odvoza i odlaganja komunalnog otpada za područje Općine Pučišća.

Nadalje je utvrđeno da je gosp. Michieli – Tomić u trenutku sklapanja navedenog ugovora i tijekom njegova izvršavanja obnašatelj javne dužnosti u smislu odredbe čl. 21 st. 3. Zakona, jer obnaša javnu dužnost člana Općinskog poglavarstva Općine Pučišća te je slijedom navedene odredbe obvezan u svoje djelovanju poštivati odredbe čl. 11. Zakona.

Obnašatelj javne dužnosti je u svome djelovanju postupio protivno čl. 11. st. 5. Zakona, koji propisuje da dužnosnici ne mogu biti članovima uprava i trgovačkih društava, i čl. 11. st. 1. Zakona koji određuje da dužnosnik koji ima više od 0,5% dionica odnosno udjela u trgovačkom društvu za vrijeme obnašanja javne dužnosti mora prenijeti upravljačka prava na temelju udjela u društvu na drugu osobu ili na posebno tijelo (povjerenika).

Obnašatelj javne dužnosti postupio je i protivno čl. 11. st. 3. Zakona, jer nije obavijestio Povjerenstvo o činjenici da je s njime povezano trgovačko društvo stupilo u poslovni odnos s Općinom Pučišća, sklapanjem navedenog ugovora o koncesiji.

Stoga je Povjerenstvo odlučilo kao u izreci ovoga akta.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Josip Leko

